

**வடக்கு-கிழக்கு தமிழ் சிவில் சமூக அமையத்தின்
தென்னாபிரிக்க கற்றற்பயண அறிக்கை**

மாற்றம் நிறுவனம் - வவுனியா

2017

Acknowledgments

Maatram Foundation is grateful to Sinani of South Africa for organizing this programme and Embassy of South Africa in Sri Lanka for the kind assistance in the travel procedures. We express our sincere gratitude for all those partner organizations and individuals mentioned within this report for spending their valuable time to share their knowledge and experience with us. Our heartfelt thanks to those worked behind the scenes at museums and other historic places as well as to those who arranged the rooms, venues and food for the participants of this study tour.

Special thanks to KURVE Wustrow of Germany for funding this programme.

உள்ளடக்கம்

அறிமுகம்	5
தரிசித்த இடங்கள்.....	5
சந்தித்த பிரமுகர்கள்	6
சந்தித்த நிறுவனங்கள்	6
தரிசித்த கிராமங்கள்.....	6
சுருக்கம்.....	6
தென்னாபிரிக்கா - ஒரு வரலாற்று அறிமுகம்.....	10
அமைவிடம்.....	10
நிலப்பரப்பு.....	10
சனத்தொகை.....	10
சனத்தொகைப்பரம்பல்	10
சராசரி ஆயுட்காலம்	10
மொழிகள்.....	11
உத்தியோகபூர்வ அந்தஸ்து கொண்ட மொழிகள்	11
மதங்கள்.....	11
பொருளாதாரம்.....	12
தென்னாபிரிக்க சமூகத்தின் ஆதி வரலாறு.....	12
டச்சுக்காரர் மற்றும் ஐரோப்பியரின் தொடர்பு	12
குடியேற்றவாதிகளும் மேலாதிக்கமும்.....	13
நிறுவெறியும் ஆதிக்கவாதமும்.....	14
இனவொதுக்கல் சிந்தனையும் அதன் பரிணாமவளர்ச்சியும்	14
விடுதலைக்கான நீண்ட பயணமும் அதற்கான விலையும்.....	15
தென்னாபிரிக்காவின் சமாதானத்திற்கும் கறுப்பின மக்களின் விடுதலைக்குமான நீண்ட பயணம்	16
தலைமைத்துவத்தின் தொலைநோக்கும் விடுதலையும்.....	16
பலவீனங்களைப் படிப்பினைகளாகக் கொள்ளல்.....	17
குடிமக்களின் நம்பிக்கையும் வலிகளைத்தாங்கும் மனவலிமையும்	18
புதிய தேசத்தினை உருவாக்குவதற்காக எதிர்கொண்ட சவால்கள்	18
ஒன்றுபட்ட சுபீட்சமான தேசத்தை உருவாக்குவதில் இருந்த தடைகளும் தயக்கங்களும்.....	18
புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கம்.....	19
நியாயம் தேடலும் உண்மையைக் கண்டறிதல் மற்றும் மீளிணைவுக்கான சவால்களும்	19
தலைமைத்துவத்தின் துணிவும் தளராத முயற்சிகளும்.....	20
வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமை	21
பார்வையிட்ட இடங்கள்	22
நிறுவெறி நூதனசாலை (Apartheid Museum).....	22
ஹெக்டர் பீட்டர்சன் ஞாபகார்த்த நூதனசாலை - சொவேட்டோ.....	23
(Hector Pieterse Memorial Museum - SOWETO)	23
றொபின் தீவு (Robben Island)	24
அல்பேர்ட் லுதுலி நூதனசாலை (Albert Luthuli Museum).....	25

டாக்டர்.ஜோன் லாங்காலிபலேலே டூபே (Dr.John Langalibalele Dube).....	26
அரசியலமைப்பு குன்று (Constitution Hill).....	27
நிறுவெறி சிறைச்சாலை (Apartheid Prison).....	27
அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் (Constitutional Court).....	27
நெல்சன் மண்டேலா சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட இடம் (Mandela Capture Site).....	28
காந்தியின் பீனிக்ஸ் குடியிருப்பு (Gandhi s Phoenix Settlement)	29
சந்தித்த பிரமுகர்கள்.....	30
ஆஷா மூட்லி (Asha Moodley).....	30
எலா காந்தி (Ela Gandhi).....	30
இலான் லக்ஸ் (Ilan Lax).....	31
ஜோன்சன் ம்லாம்போ (Johnson Mlambo)	32
சந்தித்த நிறுவனங்கள்.....	33
நீதிக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான நிறுவனம்	33
(Institution for Justice and Reconciliation).....	33
சினானி (நாங்கள் உங்களுடன்) Sinani (we are with you)	33
குளுமானி ஆதரவுக்குழு (Kulumani Support Group).....	34
தரிசித்த சமூகங்கள்.....	35
ஏனையவை.....	35
திரைப்படங்கள்	35
கலாசார நிகழ்வு	35
கற்றுக்கொண்டவையும் பிரதிபலித்தவையும்.....	36
வரலாறு.....	36
மொழிப் பிரயோகம்.....	37
நிலைமாறுகாலநீதி	37
உண்மையைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழு.....	38
மன்னிப்போம், ஆனால் மறக்க மாட்டோம்.....	38
படுகொலைகள்.....	39
குணப்படுத்தல்.....	40
இழப்பீடு	40
நினைவுகூரல்.....	41
ஆவணப்படுத்தல்.....	42
சாத்வீகப் போராட்டம், ஆயுதப் போராட்டம், விட்டுக்கொடுப்புகள், தலைமைத்துவம்....	42
இளைய சமுதாயம்.....	42
பெண்களின் பங்களிப்பு மற்றும் அங்கீகாரம்.....	43
மிஷனரிகள், கிறிஸ்தவ மதகுருக்கள்.....	43
உயரிய பண்புகள்.....	44
உயிர்ப்புள்ள பிரசைசனும் (Active Citizens), மக்கள் போராட்டமும்.....	44
அமுலாக்கல் இன்மை.....	44
விழிப்புணர்வூட்டல்.....	45
கலை, கலாசாரத்தைப் பின்பற்றல்.....	45
பின் இணைப்புகள்.....	47
The complete programme schedule of the learning visit.....	47
படங்கள்.....	57

அறிமுகம்

‘மாற்றம்’ நிறுவனத்தின் சிவில் சமூக அமைப்புகளை வலுவூட்டுதலும் கடந்த கால நிகழ்வுகளைக் கையாளுதலும் என்ற திட்டத்தின் கீழான செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக, இலங்கையின் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தமிழ் சிவில்சமூகப் பிரதிநிதிகள், மனிதவரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், அரசுசார்பற்ற நிறுவன ஊழியர்கள், பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளர்கள், சமய நிறுவன ஊழியர்கள், காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் உறவினர்களின் பிரதிநிதிகள் போன்ற பல்துறைப்பட்டவர்கள் அடங்கிய குழுவொன்று தென்னாபிரிக்காவுக்கான சுற்றற்பயணமொன்றை மேற்கொண்டது.

தீவிரமான இன ஒடுக்குமுறை ஒன்றின் கீழிருந்து விடுதலைபெற்ற தென்னாபிரிக்கா எவ்வாறு தன் கடந்தகாலத்துடன் மீளணங்கிவருகின்றது என்பதனை அறிவதும் இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் தென்னாபிரிக்க அனுபவங்களிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பாடங்களை அறிவதும் இத்தளக்கற்றல் செயற்பாட்டின் பிரதான நோக்கங்களாக இருந்தன. இந்நோக்கங்களைத் தழுவிவியதாக அமைக்கப்பட்டிருந்த நிகழ்ச்சிநிரல் பின்வரும் செயற்பாடுகளை மையப்படுத்தியிருந்தது:

- 1) கறுப்பின மக்களின் போராட்ட வரலாறு, நிறுவெறிக்கொள்கை, போராட்ட நடவடிக்கைகள், தடை நடவடிக்கைகள், ஆயுதப்போராட்டம், சிறைவாழ்க்கை, அஞ்ஞாதவாசம், பேச்சுவார்த்தைகள், நிலைமாறுகாலம், சனநாயகமயமாக்கல் செயற்பாடுகள் என்பன பற்றிய அறிவூட்டல்,
- 2) மேற்சொன்ன செயற்பாடுகளில் நேரடியாகப் பங்குபற்றி நெறிப்படுத்தியோருடனான சந்திப்புகளும் அனுபவப் பகிர்வுகளும்,
- 3) தென்னாபிரிக்காவின் நிலைமாறுகால நிகழ்வுகளின் பின்புலம், மற்றும் அதன் தத்துவார்த்த ரீதியான புரிதலுக்கு உதவும் கருத்துரைகள்,
- 4) குழுவினருக்கிடையிலான அன்றாட நிகழ்வுகளின் உணர்வுப்பகிர்வுகள், மற்றும் தென்னாபிரிக்க வரலாற்றை மையப்படுத்திய திரைப்படக்காட்சிகள்.

மாற்றம் நிறுவனத்தின் ஏற்பாட்டில் 16 பேரும், ‘சீட்’ நிறுவன ஊழியர்கள் 6 பேரும் அடங்கலாக, மொத்தம் 22 பேர் இச்செயற்பாட்டில் பங்குபற்றியிருந்தனர்.

இன ஒடுக்குமுறையின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள், வரலாற்றுச்சிறப்புகளின் சரித்திரங்களுடன் தொடர்புபட்ட இடங்கள் ஆகியவற்றின் தரிசிப்புகள் இந்தப் பயணத்தின்போது இடம்பெற்றிருந்தன. மேலும், வன்முறைகளில் பாதிக்கப்பட்டு உயிர்பிழைத்தவர்களுடனும் நாட்டின் மீளணக்கச்செயற்பாடுகளிலும் பணியாற்றும் நிறுவனங்களுடனான சந்திப்புகளும், தென்னாபிரிக்க விடுதலைப்போராட்டத்திலும் அதன் புதிய அரசியல்யாப்பு வடிவாக்கத்திலும் அரசுக்கட்டமைப்பிலும் அரசியலிலும் பங்களிப்பு வழங்கிய/வழங்கிக்கொண்டிருக்கும் பிரமுகர்களுடனான சந்திப்புகள், சமூகமட்டத்தில் பணிபுரியும் நிறுவனப்பணியாளர்களுடனான சந்திப்புகள் ஆகியனவும் இப்பயணத்தின்போது இடம்பெற்றிருந்தன.

தரிசித்த இடங்கள்

1. நிறுவெறி நூதனசாலை (Apartheid Museum)
2. ஹெக்டர் பீட்டர்சன் ஞாபகார்த்த நூதனசாலை, சொவேட்டோ (Hector Pieterse Memorial Museum SOWETO)
3. ரொபின் தீவு (Robben Island)
4. அல்பேர்ட் லுதுலி நூதனசாலை (Albert Luthuli Museum)
5. கலாநிதி.ஜோன் டூபே (Dr.John Langlibalele Dube)
6. அரசியலமைப்பு குன்று (Constitution Hill)
7. நிறுவெறிக்கால சிறைச்சாலை (Apartheid Prison)
8. அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் (Constitutional Court)
9. நெல்சன் மன்டேலா சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட இடம் (Mandela Capture Site)
10. காந்தி குடியிருப்பு (Gandhi's Settlement - Phoenix)

சந்தித்த பிரமுகர்கள்

1. ஆஷா மூட்லி (Asha Moodley)
2. எலா காந்தி (Ela Gandhi)
3. இலான் லக்ஸ் (Ilan Lax)
4. ஜோன்சன் ம்லாம்போ (Johnson Mlambo)

சந்தித்த நிறுவனங்கள்

1. நீதிக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான நிறுவனம் (Institution for Justice and Reconciliation)
2. சினானி (நாங்கள் உங்களுடன்) Sinani (we are with you)
3. குளுமானி ஆதரவுக்குழு (Kulumani Support Group)

தரிசித்த கிராமங்கள்

1. இனன்டா (Inanda)
2. ம்பும்புலு (Mbumbulu)
3. ன்லாகுகா (iNhlazuka)
4. ரிச்மண்ட் (Richmond)

இச்செயற்பாட்டுக்கு ஜெர்மனியின் 'குர்வ வூஸ்ட்ரோ' (KURVE Wustrow) நிறுவனமும் 'மெடிக் கோ இன்டர்நேஷனல்' (Medico International) நிறுவனமும் நிதிப்பங்களிப்புச் செய்திருந்தன. தென்னாபிரிக்காவில் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காகப் பணியாற்றும் 'சினானி' (Sinani) நிறுவனம் இச்செயற்பாட்டின் தென்னாபிரிக்க பங்காளியாக இருந்ததுடன் அனைத்து கள ஒழுங்குகளையும் செய்து உதவியிருந்தது.

சுருக்கம்

ஒடுக்குமுறையும் இனவன்முறையும் உலக வரலாற்றுடன் பின்னிப்பிணைந்தவை. அத்தகைய ஒடுக்குமுறை இடம்பெற்ற ஒருசில வரலாறுகள் காலப்போக்கில் மாற்றமடைந்து பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் விடுதலைபெற்ற சந்தர்ப்பங்களும் இல்லாமலில்லை. தென்னாபிரிக்கா, சுமார் மூன்று நூற்றாண்டுக்கால இன ஒடுக்குமுறை வரலாற்றினைக்கொண்டு உலகெங்கும் ஒடுக்குமுறையாளர்களுக்கு ஆதரவளித்ததுபோல, அநேக விடுதலை வேட்கை கொண்ட மக்கள் குழுக்களைப் புரட்சிப்பாதையில் தடம்பதிக்கவும் காரணமாக இருந்துள்ளது. இலங்கையில் அரசு அடக்குமுறை வெளிப்படையான வன்முறையாக உச்சமடைந்த காலத்தில், அதற்கெதிராகப் போராடப்பெற்ற ஆயுதந்தரித்த தமிழ் இளைஞர்களை அடக்க, அன்றைய தென்னாபிரிக்க இனவெறியரசு போர்த்தளவாடங்களை அளித்துவந்தது. அதேவேளை, தென்னாபிரிக்காவில் உரிமைக்காக ஆயுதமேந்திப் போராடிய தலைவர்கள், இலங்கையில் தமிழ் இளைஞர்களை ஈர்த்த ஒளிச்சுடர்களாக இருந்தனர்.

இவ்விரு போராட்டங்களுக்கும் இடையில் சில ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும் இருப்பது பலராலும் உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கதாக இருந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது:

- இரு போராட்டங்களும் ஆரம்பத்தில் அமைதி வழியில் ஆரம்பித்திருந்தபோதும், அது இலங்கையில் தென்னாபிரிக்காவையும் மிஞ்சிய, மிகத்தீவிரமான ஆயுதமோதலாக உருவெடுத்திருந்தது.
- சிறுபான்மையினரின் அடக்குமுறைக்கெதிரான, குறிப்பாக, நிறவெறிக்கொள்கைக்கெதிரான பெரும்பான்மை மக்களின் போராட்டம் தென்னாபிரிக்காவில் வெற்றிபெற, பெரும்பான்மையினரின் அடக்குமுறைக்கெதிரான சிறுபான்மையினரின் போராட்டம் இலங்கையில் பேரழிவுடன் தோல்வியைத் தழுவியது.

- தென்னாபிரிக்க இன ஒடுக்குமுறை நூற்றாண்டுகால காலனித்துவத்தின் தொடர்ச்சியாக இருந்தபோதிலும் கட்டமைப்பு ரீதியான நிறவெறி, இலங்கையில் சிறுபான்மையினருக்கெதிரான மறைமுக இனவெறிக் கட்டமைப்புகள் கொண்டுவரப்பட்ட 1950களை அண்மித்ததாய்க் காணப்பட்டது.
- தென்னாபிரிக்காவில் பெரும்பாலும் வெள்ளையின காலனித்துவவாதிகளுக்கெதிரானதாக இருந்த போராட்டம், இலங்கையில் இரு சுதேச இனங்களுக்கிடையிலானதாக இருந்தது.
- இலங்கையில் பெரும்பான்மையின அரசுக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்திப் போராடிய இயக்கங்களுக்குள்ளும், இயக்கங்களுக்கு இடையிலும் பாரிய சகோதரப்படுகொலைகள் நடைபெற்றிருந்தமையுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கதாக, தென்னாபிரிக்காவில் கறுப்பு இனத்தவருக்குள் இடம்பெற்ற சகோதரப் படுகொலைகளைக் குறிப்பிடலாம். ஆயினும், இன்றைய தென்னாபிரிக்க அரசு, அத்தகைய சம்பவங்களுக்கான இழப்பீடு, மற்றும் மீளிணக்கச் செயற்பாடுகளை ஊக்குவிக்கவும், வசதிப்படுத்தவும் முயன்று வருகின்றது.
- இலங்கையில் தமிழ் ஆயுதந்தாங்கிய இயக்கங்களுக்குள்ளும் அவற்றுக்கு இடையேயும் இடம்பெற்ற சகோதரப்படுகொலைகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மட்டிலான நினைவுகூரல், மற்றும் மீளிணக்கச் செயற்பாடுகளுக்கான சமூக மற்றும் அரசியல் வெளியிடம் இன்றுவரை காணப்படவில்லை.
- தென்னாபிரிக்காவில் மீளிணக்கத்தை நோக்கமாகக் கொண்டதான கட்டமைப்புரீதியான நிலைமாறுகால நீதிச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.
  - ◆ அனைத்து மக்களின் பங்களிப்புடன் செய்யப்பட்ட அரசியல் யாப்பு,
  - ◆ பல்வகைமைத்துவத்தை ஏற்பதற்கான அரசியல், சமூகச் செயற்பாடுகள் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள்,
  - ◆ கடந்தகாலத்துடன் சமரசம் செய்து கொள்வதற்காக இதய சுத்தியுடன் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் என்பன இதற்கு ஆதாரங்களாகக் காட்டப்படலாம்.

இவை, உண்மையைக் கண்டறிதல், நீதிச்செயற்பாட்டு முறைமைகள், இழப்பீடு, மீள்நிகழாமைக்கான கட்டமைப்புச் சீர்திருத்தம் ஆகிய பிரதான நிலைமாறுகாலநீதிப் பண்புகளை உள்ளடக்கியிருக்கின்றன.

இலங்கையில் போர் முடிவுக்கு வந்தபோதும், மீளிணக்கச் செயற்பாடுகள் ஆரம்பித்ததான மனப்பதிவு மக்கள் மத்தியில், குறிப்பாக, இப்போராட்டத்தால் நேரடியாகப் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படவில்லை. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருப்பினும், உண்மையைக் கண்டறிவதற்கான முயற்சிகள் உரியமுறையில், இதயசுத்தியுடன் மேற்கொள்ளப்படாமை, இறந்தவர்களை நினைவு கூர்வதற்கான உரிமை தொடர்ந்தும் மறுக்கப்படுகின்றமை, சுயவிமர்சனத்துடனான தேடல் மனப்பாங்கு தமிழ்மக்கள் மத்தியில் கட்டிவளர்க்கப்படாமை, மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் இராணுவ ஆதிக்கம், இராணுவத்தால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நிலங்கள் முழுமையாக விடுவிக்கப்படாமை, மொழி, மத மேலாதிக்க மனப்பாங்கு, முதலாளித்துவ வளச்சுரண்டல் போன்றவை பிரதானமானவையாகக் கொள்ளப்படலாம்.

- நடைமுறைச் சிக்கல்கள், தடங்கல்கள் இருந்தபோதும், தென்னாபிரிக்காவில் மீளிணக்க முயற்சிகளுக்கு அடித்தளமாக, தீர்க்கதரிசனம்மிக்க தலைவர்களின் முயற்சியும், அவர்களின் பூகோள அரசியல் மட்டிலான புரிதலும், விட்டுக் கொடுப்புகளும், வேற்றுமைமீல் ஒற்றுமை காணும் பரந்த மனப்பாங்கும் இருந்திருக்கின்றன.

ஆயுதப்போராட்டத்தை முன்னெடுத்த தலைவர்கள்கூட, குறுகிய, இனவெறி மனப்பாங்கைத் தூர விலக்கி போராட்டத்தை நெறிப்படுத்தியிருந்த காரணத்தாலும், தமது மக்களின் உரிமைக்காகப் போராடும் அதேவேளை, ஏனையவர்களின் உரிமையை மறுதலிக்காது நீதிநெறியைக் கைக்கொண்ட காரணத்தாலும், அப்போராட்டத்தின் நியாயபூர்வத்தன்மையையும் அதனை வழிநடத்திய தலைவர்களையும் பல நாடுகள் அங்கீகரித்து ஆதரவளித்திருந்தன. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அத்தகைய தலைவர்கள், மக்களின் நம்பிக்கைக்குப்பாத்திரமாக விளங்கினார்கள் என்பதையும் மறுக்கமுடியாது.

ஆனால், இலங்கையில் இத்தகைய ஒரு நிலைமை காணப்படவில்லை. வெறுமனே இனவன்முறையை உத்தியாகக் கொண்டு நடத்தப்பட்ட போராட்டத்தினால் இங்கு அநேக அப்பாவிக்களினது உயிர், உடைமை இழப்பு ஏற்பட்டது. உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தில்

மக்களை வழிநடத்தவேண்டிய தலைவர்களே இனமுரண்பாட்டை இனவெறியாகக் கூர்மைப்படுத்தும் போக்குக்கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டமை இங்கு இன்றும் காணப்படுகின்றது. இத்தகையநிலை இங்கு காத்திரமான மீளிணக்கச் செயற்பாடுகள் நடைபெறுவதற்குத் தடையாக இருப்பது கண்கூடு.

- போராட்டத்தை ஆவணப்படுத்தல் என்ற விடயத்திலும், தென்னாபிரிக்கா பெருமளவுக்கு முன்னேற்றமடைந்து காணப்படும் அதேவேளை, இலங்கையில் அதற்கு மறுதலையான ஒரு சூழ்நிலையே இருக்கிறது என்பதோடு, அதன் காரணமாக, வென்றவரின் திரிபுபடுத்தப்பட்ட வரலாறாகவும் அது இருக்கத் தலைப்படுகிறது. 'தமிழீழ விடுதலைப்போராட்டம்' என்ற பொதுவான கண்ணோட்டத்தில் நோக்கப்படும்போது, எவ்வாறு பல்வேறு ஆரம்பகால போராட்ட வரலாறுகளும் போராளிகளின் வரலாறுகளும் மறைக்கப்பட்டனவோ, அவ்வாறே, இறுதி யுத்தத்தின் பின்னர், தமிழரின் ஒட்டுமொத்த போராட்ட வரலாறும் மறைக்கப்படும் நிலை காணப்படுகிறது. அங்ஙனமே, சினிமா போன்ற ஊடகங்களில் வரலாறு மிகைப்படுத்தப்பட்டும், திரிபுபடுத்தப்பட்டும் காணப்படுவது, இலங்கைக்கு மட்டுமன்றி தென்னாபிரிக்காவிற்கும் பொதுவான வரலாறாக இருப்பதை இப்பயணத்தின்போது உணரமுடிந்தது.
- ஆரம்பகாலங்களில் போராட்டத்துடன் இனங்காணப்பட்ட நபர்கள் பின்னாட்களில் ஊழல், துஷ்பிரயோகம் போன்ற சமூகவிரோத செயற்பாடுகளுள் அமிழ்ந்துபோன சம்பவங்களும், இலங்கைக்கும் தென்னாபிரிக்காவுக்கும் பொதுவான சாபக்கேடாக அமைந்துள்ளது.
- வறுமையின் கோரதாண்டவமும் சமூகத்தின் சொற்ப பிரிவினரின் கைகளில் செல்வம் தேக்கமடைந்து கிடப்பதும் இலங்கையிலும் உலகின் வேறு பல பாகங்களிலும் கூட இயதார்த்தமெனினும் தென்னாபிரிக்காவில் மிகவும் பட்டவர்த்தனமான ஒரு சோகமாகக் காணப்பட்டது.
- போருக்குப் பின்னான இலங்கையில், இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்குள்ளான பொதுமக்களின் காணிகள் பற்றிய பிரச்சினை பாரதூரமானதாகக் காணப்படுகிறது. தென்னாபிரிக்காவிலும், வெள்ளையின காலனித்துவ ஆதிக்கவாதிகளிடம் பறிபோன கறுப்பின மக்களின் காணிகள் பெருமளவானவை இன்னமும் கூட மீள்ப்படாதநிலை காணப்படுகிறது. அதுமட்டுமன்றி, அந்நிய முதலாளித்துவ சக்திகளின் சொத்துகளாக மாறிப்போன நிலங்களில், பூர்வீகமக்கள் கூலிகளாக வாழ்ந்து மடிந்துபோகும் அவலம், இலங்கையில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்குள் சென்றுவிட்ட காணிகளுக்குச் சொந்தக்கார்களான பூர்வீக மக்கள் அந்நிய தேசங்களிலும் ஊர்களிலும் குடிபெயர நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ள நிலையை நினைவூட்டியது.
- தென்னாபிரிக்க அரசியல் கைதிகள்மேலான கொடுமான சித்திரவதைகள் ஜொகன்னஸ்பேர்க்கிலுள்ள 4ஆம் இலக்கச் சிறையில் நிகழ்த்தப்பட்டதாக அறிந்தபோது, இலங்கையில் சித்திரவதைகளுக்குப் பிரசித்திபெற்ற '4ஆம் மாடி' நினைவில் அலைமோதியது.

முரண்பட்ட அல்லது முற்றிலும் ஒத்திசைவற்ற அரசியல் நிலைப்பாடு கொண்ட போராட்டகால பிரமுகர்களை இக்குழுவினர் சந்தித்திருந்தபோது, அவர்களின் அபிப்பிராயங்கள், சில சமயங்களில் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்கருத்துகளாகத் தோன்றியிருந்தாலும், முரண்பாடுகளை கண்ணியமாகவும் பொதுநோக்கம் கருதி விட்டுக்கொடுப்புகளுடனும் அவர்கள் கையாண்டிருந்தமையைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய மேலான அனுபவமும் வாய்ப்பும் இக்குழுவினருக்கு ஏற்பட்டிருந்ததுடன், அத்தகைய உன்னதமான மனிதர்களினால் எமது போராட்டம் வழிநடத்தப்படவில்லையே என்ற ஏக்கமும் பலருள் எழுந்திருந்தது.

இத்தகைய பின்னணியில் இடம்பெற்ற இத்தளக்கற்றலானது, வன்முறைக்கும் அடக்குமுறைக்கும் உட்பட்ட தமிழ்பேசும் மக்கள் தரப்பினரைக் கொண்ட ஒரு குழுவால் நடத்தப்பட்டது என்ற அடிப்படையில், இந்த அறிக்கையின்பால் காணப்படும் பகிர்வுகள், ஒப்பிடல்கள், உணர்வுவெளிப்பாடுகள் ஆதியன பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் குழுவொன்றின் சிந்தனையோட்டத்தை மையப்படுத்தியதாகக் காணப்படின், அவை அவர்களின் தவறல்லவென்பதும், மாறாக, அவர்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்களை அடியொற்றியது என்பதும் இங்கு புரிந்து கொள்ளப்படுதல் சாலச் சிறந்தது.

ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கையும் தனித்துவம் வாய்ந்தது. ஒருவரின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அனைத்தும் இன்னொருவருக்குக் கிடைப்பதில்லை. அவ்வாறு கிடைக்கும் அனுபவங்கள்கூட மனிதர்களின் தனித்துவம் காரணமாக, வெவ்வேறு வகைகளில் புரிந்துகொள்ளப்படுவதும், வேறுபட்ட

உணர்வுகளாகவும், செயற்பாடுகளாகவும் வெளிப்படுத்தப்படுவதுவுமே பெரும்பாலும் நிதர்சனமாகும். அந்தவகையில், கொடும் யுத்தமொன்றினூடு வாழ்ந்த இப்பயணக் குழுவினர், தமது அறிவு மற்றும் வாழ்க்கை அனுபவங்களுடாக புரிந்து, பகிர்ந்த விடயங்களின் தொகுப்பு இங்கே உங்களுக்காக.

தென்னாபிரிக்கா - ஒரு வரலாற்று அறிமுகம்

அமைவிடம்

ஆபிரிக்க கண்டத்தின் தெற்கு முனையில் இந்து சமுத்திரம், அத்திலாந்திக் சமுத்திரம் ஆகியவற்றின் நீண்ட (2,798கி.மீ) கடற்கரைகளைக்கொண்டதாக தென்னாபிரிக்கா நாடு அமைந்துள்ளது. அதன் நில எல்லைகளாக வடக்கில் நம்பியா, போட்சுவானா மற்றும் சிம்பாப்வே ஆகிய நாடுகளும் கிழக்கே மொசாம்பிக் மற்றும் சுவாசிலாந்து ஆகிய நாடுகளும் அமைந்துள்ளன.

நிலப்பரப்பு

1,213,662 சதுர கிலோ மீற்றர் நிலப்பரப்பினை தன்னகத்தே கொண்டதாக தென்னாபிரிக்கா நாடு அமைந்துள்ளது.

சனத்தொகை

2017ம் ஆண்டில் தென்னாபிரிக்காவின் சனத்தொகை 55.3 மில்லியனாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது உலகின் மொத்த மக்கள் தொகையில் 0.74% ஆகும். அதிக சனத்தொகையைக்கொண்ட உலக நாடுகளின் பட்டியலில் 25வது இடத்தில் இந்நாடு உள்ளது.

சனத்தொகைப்பரம்பல்

சராசரியாக ஒரு சதுர கிலோமீற்றருக்கு 46.0 குடியிருப்பாளர் என்ற வீதத்தில் பரம்பலைக்கொண்ட இந்நாட்டின் சனத்தொகையின் 64.3% நாட்டின் நகர்புறங்களிலேயே வாழ்கின்றனர். நாட்டின் சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதம் ஆண்டுக்கு 1.58%ஆகக் காணப்படுகிறது.

சராசரி ஆயுட்காலம்

எச்.ஐ.வி. (HIV) கிருமியின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகாதவர்களின் சராசரி ஆயுட்காலம் ஆண்கள் 59.1, பெண்கள் 63.1 வருடங்கள் என 2014ம் ஆண்டுக்கான தரவுகள் குறிப்பிடுகின்றன. நாட்டின் 16.8% மக்கள் எச்.ஐ.வி. யின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டுள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மாகாணங்கள் Province	ஆபிரிக்கர் African	நிறங்கொண்டோர் Coloured	வெள்ளையர் White	இந்தியர் / ஆசியர் Indian / Asian	ஏனையோர் Other
ஈஸ்டேர்ன் கேப் Eastern Cape	86.3%	8.3%	4.7%	0.4%	0.3%
ஃபிரீ ஸ்டேட் Free State	87.6%	3.1%	8.7%	0.4%	0.2%
கௌடேங் Gauteng	77.4%	3.5%	15.6%	2.9%	0.7%
குவாகுளு-நோடால் KwaZulu-Natal	86.8%	1.4%	4.2%	7.4%	0.3%
லிம்போபோ Limpopo	96.7%	0.3%	2.6%	0.3%	0.2%
எம்புமாலங்கா Mpumalanga	90.7%	0.9%	7.5%	0.7%	0.2%
நொர்த் வெஸ்ட் North West	89.8%	2.0%	7.3%	0.6%	0.3%
நோதேர்ன் கேப் Northern Cape	50.4%	40.3%	7.1%	0.7%	1.6%

வேஸ்டேர்ன் கேப் <i>Western Cape</i>	32.8%	48.8%	15.7%	1.0%	1.6%
மொத்தம் <i>Total</i>	80.2%	8.8%	8.4%	2.5%	

நிறங்கொண்டோர் என்ற பிரிவு முன்பு கேப் (Cape) பகுதியில் வாழ்ந்த கொய்சன் (Khoisan) மற்றும் பண்டுஸ் (Bantus) இனமக்களின் வழித்தோன்றல்களும் கிழக்கு மற்றும் மத்திய ஆபிரிக்காவிலிருந்து அடிமைகளாக கொண்டுவரப்பட்டவர்களும் ஏனைய இனக்குழுமங்களான கறுப்பர், வெள்ளையர், கொய் (Khoi), சன் (San), கிரிகுவா (Griqua), ஜேர்மானியர்கள், சீனர்கள் மற்றும் மலேய் மக்களும் இரத்தவழியில் கலந்ததினால் உருவாகிய கலப்பு இனத்தவர்களைக் குறிக்கும். இவர்கள் ஆபிரிக்க மொழியைத் தமது மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர்.

மொழிகள்

1996ம் ஆண்டின் தென்னாபிரிக்க குடியரசின் அரசியலமைப்பு, பதினொரு மொழிகளை உத்தியோகபூர்வ மொழிகளாகப் பிரகடனம் செய்துள்ளது. அத்துடன், அருகிச்செல்லும் உள்நாட்டு இனக்குழுமங்களின் மொழிகளைப் பாதுகாத்துச் செழுமைப்படுத்தும் தனது கடப்பாட்டையும் 2012ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட உத்தியோகபூர்வமொழிகள் பாவனைச்சட்டத்தின் மூலம் உத்தரவாதப்படுத்தியுள்ளது.

உத்தியோகபூர்வ அந்தஸ்து கொண்ட மொழிகள்

1.ஆப்பிரிக்கான்ஸ் (Africans) 2. ஆங்கிலம் (English) 3.சோசா (Xhosa) 4.சுலு (Zulu) 5.செசோதோ (Sesotho) 6.டஸ்வானா (Tswana) 7.நோர்ட்சோதோ (Nordsottho) 8. செளதேர்ண் ன்டெபெலே (Southern Ndebele) 9.டஷிவென்டா (Tshivenda) 10.ட்சொங்கா (Tsonga) 11. ஸ்வாடி (Swati).

மதங்கள்

சமயம்	Religion	சனத்தொகையில் வீதம்
சயன் கிறீஸ்தவர்கள் <i>Zion Christian</i>		11.1%
பெந்தகோஸ்து <i>Pentecostal/Charismatic</i>		8.2%
றோமன் கத்தோலிக்கம் <i>Roman Catholic</i>		7.1%
மெதடிஸ் திருச்சபை <i>Methodist</i>		6.8%
ஓல்லாந்து சீர்திருத்த திருச்சபை <i>Dutch Reformed</i>		6.7%
அங்கிலிக்கன் <i>Anglican</i>		3.8%
வேறு கிறீஸ்தவசபையினர் <i>Other Christian</i>		36.0%
இஸ்லாமியர்கள் <i>Islam</i>		1.5%
இந்துக்கள் <i>Hinduism</i>		1.2%
சுதேசிய நம்பிக்கையாளர்கள் <i>Native Beliefs</i>		0.3%

யூதமதத்தினர் <i>Judaism</i>	0.2%
ஏனைய மதத்தினர் <i>Other Religion</i>	0.6%
சமயநம்பிக்கையற்றோர் <i>Irreligious</i>	15.1%
வகைப்படுத்தமுடியாதோர் <i>Unspecified</i>	1.4%

பொருளாதாரம்

தென்னாபிரிக்கா அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுகிறது. 2015ம் ஆண்டின் மதிப்பீட்டின்படி, 21.0 மில்லியன் உழைக்கக்கூடியவர்களை அந்நாடு கொண்டுள்ளது. அவர்களில் 27.1% வேலையற்றவர்களாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளனர்.

மொத்த தொழிலாளர்களில் 9% விவசாயதுறையிலும் 26% கைத்தொழில் உற்பத்தி துறையிலும் 65% சேவைகள் துறையிலும் தங்கியுள்ளனர்.

சுரங்கக்கைத்தொழில்கள் மூலம் பிளாற்றினம் என்னும் பெறுமதிமிக்க கனிமத்தை உற்பத்தி செய்வதில் உலகின் முதன்மை நாடாகத் தென்னாபிரிக்கா உள்ளதுடன் தங்கம், வைரம், குரோமியம் ஆகியவற்றையும் பூமியிலிருந்து அகழ்ந்து எடுக்கின்றது. மோட்டார் வாகன இணைப்பு கைத்தொழில், இரும்பு மற்றும் இயந்திரங்கள் உற்பத்தி, இரசாயனங்கள் மற்றும் அசேதன பசளைகள், உணவு பதனிடல், புடவைக்கைத்தொழில் ஆகியவற்றுடன் வர்த்தகரீதியான கப்பல்கள் பராமரிப்பும் திருத்துதல்களும் என பல பெறுமதிமிக்க கைத்தொழில்களை தனது பொருளாதாரத்தின் அடித்தளமாக கொண்டுள்ளது.

தென்னாபிரிக்க சமூகத்தின் ஆதி வரலாறு

தென்னாபிரிக்காவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மானிட எச்சங்களும் புதைபொருள் ஆய்வு ஆதாரங்களும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இப்பிரதேசங்களில் மக்கள் வாழ்ந்ததை அறியத்தருகின்றன. கௌடெங் (*Gauteng*) மாகாணத்தில் காணப்படும் கற்குகைகளில் இருக்கும் ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு, இப்பிரதேசங்கள் மானிடத்தின் தொட்டிலாக (*Cradle Of Humankind*) யுனெஸ்கோ (*UNESO*) நிறுவனம் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. சுமார் 170,000 வருட மானிட வரலாற்றின் தொடர்பறாத சங்கிலியின் பகுதியாக இன்றைய தென்னாபிரிக்க சமூகம் விளங்குகின்றது.

கி.பி. நான்காம் அல்லது ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் தென்னாபிரிக்காவின் வடதிசையில் லிம்போபோ (*Limpopo*) ஆற்றினை அண்டியதாக இரும்பாலான கருவிகளைக்கொண்டு விவசாயத்திலும் மந்தை மேய்ப்பிலும் ஈடுபட்டிருந்த பன்டுங் (*Bantung*) இனக்குழுமம், சிறிது சிறிதாக ஏனைய பகுதிகளிலிருந்த கோய்சன் (*Khoisan*) மொழி பேசிய ஆதிக்குடிகளான சான் (*San*) மற்றும் கொய்கொய் (*Khoi khoi*) மக்களை வெற்றிகொண்டும் இடம்பெயர்ந்து செல்ல நிர்ப்பந்தித்தும் தம்முடன் கலந்தும் கரைந்தும் போகச்செய்தனர்.

டச்சுக்காரர் மற்றும் ஐரோப்பியரின் தொடர்பு

1485இல் போர்த்துக்கேய கடலோடி டியகோ கெம் (*Diogo Cam*) தென்னாபிரிக்காவின் கிழக்குக்கரையில் ஒதுங்கியதைடுத்து, 1487இல் போர்த்துக்கேய ஆய்வாளர் பர்தலோமியு டயஸ் (*Bartolomeu Dias*) தனது கடற்கலங்களுடன் தென்னாபிரிக்காவின் கரைகளில் வந்திறங்கியதாக போர்த்துக்கேய வரலாற்று ஆதாரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

குடியேற்றவாதிகளும் மேலாதிக்கமும்

17ம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகேயரின் கடலாதிக்கபலம் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியதனையடுத்து, வாசனைத்திரவியங்களுக்கான உலகளாவிய வர்த்தகப்போட்டி ஒல்லாந்தருக்கும் ஆங்கிலேயருக்குமிடையில் முனைப்படைந்தது. ஆரம்பத்தில் (1601), பிரித்தானியாவின் கிழக்கிந்திய கம்பனி, தனது கடற்பயணங்களின்போது இடைநடுவில் தேவைப்படும் அத்தியாவசியப் பொருட்களைப் பெறுவதற்கான நிலையமாக, தென்னாபிரிக்காவின் முனையத்தை தெரிந்திருந்தாலும், பின்பு அவர்கள் அதனைக் கைவிட்டனர்.

1647களில், டச்சு கிழக்கிந்திய வர்த்தக கம்பனியைச் சேர்ந்த இரண்டு கடலோடிகள் தமது கடற்கலங்களை இழந்த நிலையில் தென்னாபிரிக்காவின் கரையில் ஒதுங்கினர். அவர்கள் சுதேசிகளின் உதவியுடன் தமது உயிர்வாழ்வுக்குத் தேவையான நீர் மற்றும் உணவுப்பொருட்களைப் பெற்று, சிறிது காலத்தின் பின்பு நாடு திரும்பினர். அவர்கள் அளித்த தகவல்கள் மூலம் தென்னாபிரிக்காவில் நல்ல குடிதண்ணீரும் உணவுப்பயிர் விவசாயத்திற்கான வளமான மண்ணும் இருப்பதனைத் தெரிந்துகொண்ட ஒல்லாந்து ஆட்சியாளர், தமது கடற்பயணங்களுக்கு இடைநடுவில் தரித்து, நீரினையும் உணவுப்பொருட்களையும் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பண்டகசாலையாகவும் தென்னாபிரிக்காவின் தெற்கு நிலப்பரப்பினைப் பயன்படுத்தத் தீர்மானித்தனர்.

சுதேசிகளின் சம்மதத்துடன் தமது பண்டகசாலைகளை அமைத்து உள்ளூர் விளைபொருட்களைப் பெற்றுக்கொண்ட டச்சு கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கம்பனியினர், படிப்படியாக, தாங்களும் விவசாய உற்பத்திச்செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டனர். காலப் போக்கில் வர்த்தகக் கம்பனியினர் தமது இருப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக மாறுவதனை சுதேசிய மக்கள் உணரத்தொடங்கினர்.

சமகாலத்தில், வர்த்தகக் கம்பனியுடனான ஒப்பந்தக்காலத்தை நிறைவுசெய்தவர்களும் விடுவிப்பு பெற்றுக்கொண்டவர்களும் தென்னாபிரிக்காவினை, அபிவிருத்தி வாய்ப்புகள் கொண்ட தங்களது புதிய குடியிருப்பு நிலமாகத் தெரிவுசெய்து, குடியேறத்தொடங்கினர். அத்துடன், டச்சு கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கம்பனியின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த ஏனைய தேசங்களான இந்தோனேசியா, மடகாஸ்கர் ஆகிய இடங்களிருந்தவர்களும் தமது அடிமைகளாக இருந்த தொழிலாளர்களையும் அழைத்து வந்து, குடியேறவும் விவசாயத்தொழில்களில் ஈடுபடவும் ஆரம்பித்தனர். இப்புதிய குடியேறிகள், தமது தேவைக்காக, கிழக்கு நோக்கியதாக நிலப்பரப்புகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரத்தொடங்கியதால், அது, சுதேசிகளின் சுதந்திரமான வாழ்வுக்கு அச்சுறுத்தலாக மாறியதுடன், அவர்களை தேசத்தின் வடக்குத்திசை நோக்கி, உயிர்ப்பாதுகாப்பு கருதி இடம்பெயர்ந்து ஓடவும் நிர்ப்பந்தித்தது.

டச்சு குடியேற்றவாசிகள் தங்களது கிழக்கு நோக்கிய ஆக்கிரமிப்பிற்காகவும் மறுதரப்பின் விவசாய நிலங்களையும் மந்தைகளையும் கைப்பற்றுவதற்காகவும் தொடர்ச்சியான யுத்தங்களை சோசா (Xhosa) இன மக்கள் மீது தொடுத்து அவர்களை விரட்டினர். போர்ஸ் (Boers) என அழைக்கப்பட்ட குடியேற்றவாசிகள் சுதந்திர பண்ணையாளர்களாக மாறினர். இவ் போர்ஸ் (Boers) ஒழுங்கமைக்கப்படாத உதிரி இராணுவக்குழுக்களாக செயற்பட்டதுடன் தம்முடன் கலந்த கோய்சன் (Khoisan) இனமக்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, சோசா (Xhosa) மக்கள் மீது படையெடுத்து, தமது மேலாதிக்கத்தினைக் கட்டியெழுப்பினர்.

பல தேசங்களிலிருந்தும் வந்து குடியேறியவர்களின் பெருக்கத்தால், தென்னாபிரிக்காவின் முனைப்பகுதி, பல்லினமக்களும் கலந்த புதிய மக்கள்குடியிருப்பாகமாறி, 'நிறங்கொண்டோர்' (Coloured) என அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர்.

1795ற்கும் 1803ற்கும் இடையேயான காலப்பகுதியில், ஆபிரிக்காவின் உட்பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றியிருந்த பிரான்சிய அதிகாரத்தின் கீழான, கேந்திர முக்கியத்துவம்வாய்ந்த தென்னாபிரிக்காவும், அதன் தென்முனையும் வீழ்ந்துவிடாதிருப்பதனை உறுதிசெய்வதற்காக, பிரித்தானியர், தென்னாபிரிக்காவினை தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்தனர். 1806இல், நெப்போலியனது வீழ்ச்சியுடன், பிரித்தானியாவின் அதிகாரம் தென்னாபிரிக்காவில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்தின் ஆளுகையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட தென்னாபிரிக்காவிற்கு, 1818களில் பிரித்தானிய குடியேறிகள் வரத்தொடங்கினாலும் 1820ல் இது மிகப்பாரியளவிலான செயற்பாடாக மாறியது. பிரித்தானிய குடியேற்றவாசிகள் பாரியளவில் கொண்டுவரப்பட்டமைக்கு பலநோக்கங்கள் காணப்பட்டன. அவை பிரதானமாக, பிரித்தானிய தொழிலாளர் படையின் தொகையினை விரிவாக்கி அதிகரிப்பதும் கேந்திர முக்கியத்துவம் கொண்ட பிரதேசங்களில் சுதேசிய சோசா (Xhosa) இன மக்களினை வலுவழிக்கச் செய்வதுமாம்.

பிரித்தானியரின் ஆட்சியதிகாரம் தெற்கு முனைப்பகுதியில் வலுப்பட்டபோது, அப்பிரதேசங்களிலிருந்த டச்சு குடியேற்றவாசிகளான போர்ஸ் (Boers) என தங்களை அழைத்துக்கொண்டவர்கள், பிரித்தானிய கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்களிலிருந்து வெளியேறி, கிழக்கு நோக்கி நகர்ந்து, அப்பிரதேசங்களைத் தமது சுதந்திர தேசங்களாகப் பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டனர். இப்பிரதேசங்கள், போர்ஸ் (Boers) குடியரசு (தற்போதைய கௌடெங், (Gauteng), லிம்போபோ (Limpopo), எம்புமாலங்கா மற்றும் வடமேற்கு மாநிலம் (Mpumalanga and North West Province) என அழைக்கப்பட்டது. இதனை 'ஓரேன்ஞ் சுதந்திர தேசம்' (Orange Free State) எனவும் குறிப்பிட்டனர்.

1867ற்கும் 1884ற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், தென்னாபிரிக்காவில் தங்கமும் வைரமும் பாரியளவில் இருப்பதாக அறியப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, ஐரோப்பிய-தென்னாபிரிக்க குடியேற்றவாசிகளின் ஆர்வம் அதிகரித்து, சுதேசிய மக்களிடமிருந்து நிலங்களையும் வளங்களையும் அபகரிப்பதற்கான முயற்சிகள் மிகவும் முனைப்பு பெற்றன.

1879இல், பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்திற்கும் சலு (Zulu) அரசுக்கும் இடையில் பாரிய போர் நிகழ்ந்தது. அச்சமகாலத்தில், வடஅமெரிக்க கண்டத்தின் கனடாவில், பரீட்சார்த்தமான ஒரு கூட்டாட்சிப்பொறிமுறை வெற்றிகரமாக அமுலுக்கு வந்திருந்தமையினால், அத்தகைய பரீட்சார்த்த முயற்சியொன்று தென்னாபிரிக்காவிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, ஆபிரிக்கர்களின் ஆட்சி, சுதேசிகளின் பிரதேசம், போர்ஸ் (Boers) குடியரசு ஆகியன முன்மொழியப்பட்டன. எனினும் சலு (Zulu) ஆட்சியினரின் கடுமையான போராட்டம் காரணமாக இது சாத்தியமாகவில்லை. சலு (Zulu) குடியரசு தனது படைபலத்துடன் பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்தின் விஸ்தரிப்பு முயற்சியை எதிர்த்து இரண்டு பெரும் போர்களை நிகழ்த்தியது. இரண்டாவது போரில் பிரித்தானியப் படைகள் எதிரணியைத் தோற்கடித்தனர்.

நிறுவெறியும் ஆதிக்கவாதமும்

இனவொதுக்கல் சிந்தனையும் அதன் பரிணாமவளர்ச்சியும்

வெள்ளை தென்னாபிரிக்கர்கள் மத்தியில் பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்திற்கு எதிரான உணர்வு, சுதந்திர சிந்தனையாக மாற்றமடைந்துகொண்டிருந்த சமகாலத்தில், இனரீதியான ஒதுக்கல்களும் முறைசாராத வகையில் படிப்படியாக வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியது.

1879இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சுதேசியர்களுக்கான இடங்கள் சட்டமும் (Native Location Act Of 1879) அனுமதிப்பத்திரமுறையும் (Pass System) சுதேசிகளின் தேசத்திற்குள்ளேயே அவர்களது நடமாட்டசுதந்திரத்தையும் தாம் விரும்பிய இடங்களில் குடியிருப்புகளை அமைப்பதற்கான உரிமையினையும் சட்டரீதியாகக் கட்டுப்படுத்தி முடக்கியது.

பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தினால் இயற்றப்பட்ட 1909 தென்னாபிரிக்கா சட்டம் (South Africa Act 1909) 1910ம் ஆண்டில் தென்னாபிரிக்க கூட்டாட்சி முறைமைக்கு வழியமைத்தது. எனினும், 1913ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட சுதேசிகள் நிலச்சட்டம் (Native's Land Act of 1913), கறுப்பின மக்களின் நில உடைமைக்கான உரிமையினை மிகவும் கடுமையாக மட்டுப்படுத்தியது. அக்காலத்தில் வெறும் 7% நிலம் மட்டுமே சுதேசிய கறுப்பின மக்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்தது. பிற்காலத்தில் இந்நிலைமையில் மிகவும் சிறிதான முன்னேற்றமே காணப்பட்டது.

1931இல் தென்னாபிரிக்கக் கூட்டாட்சி பிரித்தானியாவிலிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற பின்பு, 1934இல் தென்னாபிரிக்கக் கட்சியும் (South African Party) தேசியக்கட்சியும் (National Party) இணைந்து, ஐக்கியக் கட்சியை (United Party) உருவாக்கி, ஆபிரிக்கர்கள் மற்றும் ஆங்கிலமொழி பேசும் வெள்ளையர்கள் ஆகியோருக்கிடையில், ஒரு நல்லிணக்க சமரசத்தை ஏற்படுத்த முயன்றனர். எனினும்,

1939இல் மீண்டும் முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டு கட்சிகள் பிளவடைந்தபோது, தேசியக்கட்சி பலம்வாய்ந்த கட்சியாக மேலெழுந்தது.

1948இல், தேசியக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தபோது அதுவரை டச்சு-பிரித்தானிய குடியேற்ற ஆட்சியாளர்களினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்த இன ஒதுக்குமுறைகள் வலுப்பெறத்தொடங்கியது. தேசியக்கட்சி அரசாங்கம் மக்களை மூன்று இனப்பிரிவினராக வகைப்படுத்தி அவர்களின் உரிமைகளையும் சுதந்திரத்தையும் வரையறுத்தது. அன்றைய மொத்த சனத்தொகையில் 20% சிறுபான்மையராக இருந்த வெள்ளையர்கள், பெரும்பான்மையான கறுப்பின மக்களைக் கட்டுப்படுத்தினர். நிற அடிப்படையிலான ஒடுக்குமுறை (Apartheid) சட்டவலுக்கொண்ட நிறுவனமுறைமையானதாக மாற்றமடைந்தது. வெள்ளையினத்தவர்கள், வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் வாழும் மக்களுக்கு சமமான உயர் வாழ்க்கைத்தரத்தினை அனுபவிக்கும் உரிமைகொண்டவர்களாக இருக்க, பெரும்பான்மையினரான கறுப்பின மக்கள், தங்களது அடிப்படை உரிமைகளான கல்வி, குடியிருப்பு, போதிய வருமானம், ஆரோக்கியமான ஆயுட்காலம் ஆகியவற்றினைக் கொண்டிராத, மோசமான, கீழ்நிலை வாழ்க்கைக்குள் தள்ளப்பட்டார்கள்.

1955இல் இனவேறுபாடுகளற்றதும் பாராபட்சங்களுமற்றதுமான தேசத்தை வேண்டி சுதந்திரத்திற்கான பட்டயம் (Freedom Charter) ஒன்று காங்கிரஸ் கூட்டணியினால் (Congress Alliance) பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

1961இல் வெள்ளையின வாக்காளர் மத்தியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சர்வசன வாக்கெடுப்பினைத்தொடர்ந்து, தென்னாபிரிக்கா குடியரசாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்துவந்த ஆட்சியாளர்களினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட இனவெறிக்கொள்கையும் அடக்குமுறைகளும் கறுப்பின மக்களின் உரிமைக்கான போராட்டத்தை விரிவடையச் செய்தன.

நிறீதியான ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான போராட்டத்தில் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் (African National Congress), அசானியன் மக்கள் அமைப்பு (Azanian People's Organization) மற்றும் அகண்ட ஆபிரிக்கர்களின் காங்கிரஸ் (Pan-Africanist Congress) ஆகியன முன்னின்று போராடின. இவ்வமைப்புகள் கொரில்லா பாணியிலான தாக்குதல்கள் மற்றும் நகர்புற செயற்பாடுகளை முடக்குதல் என பல்வேறுபட்ட தந்திரோபாயங்களைக் கையாண்டன. இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி, வெள்ளையின மேலாதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, வெள்ளையின ஆட்சியாளரின் இராணுவ அடக்குமுறைகள்கொண்டு பல தலைவர்கள் சிறையிலிடப்பட்டனர். அவர்களின் இரும்புக்கரங்களுக்கு அகப்படாதோர் நாட்டைவிட்டு வேறு தேசங்களில் புகலிடம் தேடினர். ஆட்சியாளரின் கடுமையான சட்டங்களும் இராணுவத்தின் கொடூரமான அடக்குமுறையும் காரணமாக, நிறவெறிக்கெதிரான குரல்கள் அழுக்கப்பட்டு மௌனமாக்கப்பட்டன. தென்னாபிரிக்காவின் பொருளாதாரம் விரைந்து வளர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, ஒருபுறத்தில் செல்வத்தின் திரட்சி சிறுபான்மை வெள்ளையரின் கைகளுக்குள் செல்ல, பெரும்பான்மை கறுப்பின சுதேசிய மக்கள், மிகமோசமான வறுமையிலும் வேலையில்லாமையிலும் பொருளாதார புறக்கணிப்பிற்குள்ளும் துவண்டுகொண்டிருந்தனர். அடக்கு முறைகளால் உருவாகிய அரசியல் போராட்ட வெற்றிடத்தில், அரசியல் உணர்வினை வளர்க்கும் சமூக இயக்கமாக மேலெழுந்ததே கறுப்பின உணர்வு இயக்கமாகும் (பி.சி.எம்) (Black Consciousness Movement) (BCM).

விடுதலைக்கான நீண்ட பயணமும் அதற்கான விலையும்

கறுப்பின உணர்வு இயக்கத்தின் (Black Consciousness Movement) (BCM) எழுச்சி

வெள்ளையரின் நிறவெறிக்கொள்கைக்கு எதிரான போராட்டத்திற்கான சிந்தனைகள் 1960களிலேயே கறுப்பின பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியில் முளைவிட்டன. 1959ம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட விரிவாக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழக கல்விச்சட்டத்தின் (Extension of the University Education Act 45 of 1959) மூலம் உருவாக்கப்பட்ட புதிய வளாகங்கள், கறுப்பின மாணவர்களின் இனவுணர்வு எழுச்சிக்குக் களமாகின. புதர் வளாகங்கள் (புஷ் கம்பஸ்) (Bush Campus) என வர்ணிக்கப்பட்ட யுனிவேர்சிட்டி ஒவ் நோர்த் (University of North) மற்றும் சுலுலாண்ட் யுனிவேர்சிட்டி (Zululand University) ஆகிய இடங்களில் கல்வி கற்ற கறுப்பின மாணவர் இயக்கங்கள் இணைந்து,

தென்னாபிரிக்க மாணவர் அமைப்பைக் (சாசோ) (South African Students Organization) (SASO) கட்டியெழுப்பினர். இதுவே கறுப்பின உணர்வு இயக்கத்தின் ஆரம்பமாக இருந்தது.

கறுப்பின உணர்வு இயக்கம், கறுப்பின மக்களின் ஆளுமைகளை வலுவூட்டி, கட்டியெழுப்புவதனூடாக, நிறுவெறிக்கொள்கைகளையும் அதுசார்ந்த கோட்பாடுகளையும் சிந்தனை முறைமையினையும் முற்றாகப் புறந்தள்ளவும், தன்மான உணர்வுடன் கூடிய சுயசிந்தனைகளை ஊக்குவிக்கவும் தளமாக அமைந்தது. கறுப்பின உணர்வு இயக்கம், கறுப்பின மக்கள் கிடந்த அடிமைத்தனமான கருத்தியல் சிறையிலிருந்து அவர்களை விடுதலைசெய்து, தங்களது வரலாறு, பண்பாடு, மரபு ஆகியவைகள் பற்றிய நம்பிக்கையினை வளர்த்தெடுப்பதனூடாக, சுயபெறுமதியில் (Self-Worth) நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி, அதனை அடித்தளமாகக்கொண்டு, நிறுவெறி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினைச் சவாலுக்கு உட்படுத்தி மறுக்கும் துணிவினையும், இளைஞர்கள் மத்தியில் விதைத்தது.

கறுப்பின உணர்வு இயக்கம், தனது கறுப்பின மக்கள் மகாநாடுகளுடாக (Black People's Convention) (BPC), கறுப்பின செயற்பாட்டாளர்களை ஒன்றிணைக்கும் குடையாக மாறியதோடு, கறுப்பின மக்களின் சமூக நிகழ்ச்சிகளுடாக அவர்களின் அபிவிருத்தியை இலக்காகக்கொண்ட செயற்றிட்டங்களை விரிவாக்கியது.

பொருளாதார மேம்பாடு, சுயமதிப்பீடு, தன்னம்பிக்கை, சுயபண்பாட்டிலும் மொழி மற்றும் கலாசார விழுமியங்களிலும் பெருமை, ஈடுபாடு, நம்பிக்கை ஆகியவற்றை கறுப்பின மக்கள் மத்தியில் கட்டியெழுப்புவதனூடாக, இனவெறிக்கொள்கைகளைப் புறந்தள்ளி, தென்னாபிரிக்காவில் ஒரு சமத்துவமான சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்பும் உயரிய குறிக்கோளை கறுப்பின உணர்வு இயக்கம், தனது கொள்கையாகவும் செயற்பாடுகளுக்கான நியமமாகவும் கொண்டிருந்தது.

கறுப்பின உணர்வு இயக்கத்தின் தோற்றுனர்களுள் ஒருவராகக் கொள்ளப்படும் ஸ்டீவ் பிக்கோ (Steve Biko) சிறையினுள் இறந்துபோனதாலும் கறுப்பின உணர்வு இயக்கம் நிறுவெறி ஆட்சியாளர்களால் தடைசெய்யப்பட்டதன் காரணமாகவும் 1977இல் தமது செயற்பாடுகளை இடைநிறுத்திக்கொண்ட கறுப்பின செயற்பாட்டாளர்கள், 1978இல், அலானிய மக்கள் அமைப்பு (Azanian People's Organization) (APO) என்ற அமைப்பினை உருவாக்கி, கறுப்பின மக்கள் மகாநாட்டுச் செயற்பாடுகளைத் தொடர்ந்தனர். அலானிய மக்கள் அமைப்பின் செயற்பாடுகள், உழைப்பாளிகளையும் பொருளாதார சமத்துவம் என்ற கோட்பாட்டையும் மையப்படுத்தியதாக அமைந்திருந்தது. அலானிய மாணவர் அமைப்பு (Azanian Youth Organization) (AZAYO) மற்றும் அலானிய கறுப்பின உணர்வு இயக்கம் (Black Consciousness Movement of Azania) (1994 வரை வெளிஅமைப்பாக இயங்கியது) ஆகியவை, கறுப்பின உணர்வு அமைப்பின் 1977ற்கு பின்னான நிறுவனங்களாக 1980, 1990 களில் சிறப்பாக செயலாற்றி, தொடர்ந்தும் இயங்கிவருகின்றன.

தென்னாபிரிக்காவின் சமாதானத்திற்கும் கறுப்பின மக்களின் விடுதலைக்குமான நீண்ட பயணம்

தென்னாபிரிக்காவில் தொடர்ந்து வந்த வெள்ளையின சிறுபான்மையினரின் இனவெறி ஆட்சிக்கு எதிரான சர்வதேசங்களின் அழுத்தங்கள், அவர்களுக்கு மிகப்பெரும் நெருக்கடியாக மாறியது. மிகவும் பலமான பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்டிருந்தும் அணுசக்தி ஆராய்ச்சியில் முழுமையாக வெற்றிபெற்றிருந்தும் சர்வதேச அழுத்தங்களுக்கும் தனிமைப்படுத்தலுக்கும் தாக்குப்பிடிக்கவேண்டிய அதேநேரத்தில், கறுப்பின மக்களிடையே ஆழமாய் வளர்ந்துவந்த கறுப்பின உணர்வும் இனவெறிக்கொள்கைகளுக்கெதிரான ஆவேசமும் ஒருங்கிணைந்த போராட்டத்தின் உத்வேகமும், விடுதலைக்குச் சாதகமான நிர்ப்பந்த சூழல்கள் உருவாவதை விரைவுபடுத்தின.

தலைமைத்துவத்தின் தொலைநோக்கும் விடுதலையும்

நிறுவெறி ஆட்சிக்கு எதிரான போராட்டம், வெள்ளை நிறுவெறி ஆட்சியாளர்களின் கொடூரமான அடக்கு முறையின் எதிர்விளைவான செயற்பாடுகளாக, வன்முறை சார்ந்ததாக இருந்தன. பிற்காலத்தில், கறுப்பின தலைவர்களான ஒலிவர் தம்போ (Oliver Tambo), நெல்சன் மண்டேலா (Nelson Mandela) போன்றவர்களினால், தூரதிருஸ்டியுடனும் தீட்சண்யமிக்க தலைமைத்துவத்துடனும் முன்னெடுக்கப்பட்ட

அகிம்சை வழிமுறையான போராட்டங்களே, வெள்ளையின ஆட்சியாளர்களை தமது நிலையிலிருந்து இறங்கிவந்து, உறுதியான அரசியல் தீர்வுக்கான சமரசத்தில் ஈடுபட ஊக்கமளித்தது.

சிறுபான்மையினரான வெள்ளையினரிடமிருந்து ஆட்சியதிகாரம் பெரும்பான்மையான கறுப்பின மக்களுக்குக் கையளிக்கப்பட்டபோது, நெல்சன் மண்டேலா போன்ற தலைவர்களின் பெருந்தன்மையான விட்டுக்கொடுப்புகளும் மிகவும் நேர்மையான வாக்குறுதிகளும் தம் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றிப் பாதுகாப்பதில் அவர்கள் கொண்டிருந்த தளராத அரசியல் துணிவும் பற்றுதியும் உலகிற்கு சிறந்த முன்னுதாரணங்களாகின.

நீண்ட சிறைவாழ்க்கையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட நெல்சன் மண்டேலா முதன்முறையாக உரையாற்றும்போது கீழ்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

“இனப்பேதங்களற்ற ஜனநாயக தென்னாபிரிக்காவினைக் கட்டியெழுப்புவதில் உள்ள பல தடைகளை நாம் கையாளவேண்டியுள்ளது. எதிர்கால தென்னாபிரிக்காவினுள் தங்களது உரிமைகளும் அந்தஸ்தும் எவ்வாறு அமையுமோ என்ற வெள்ளையரின் அச்சத்தினை நிச்சயமாக நாம் புரிந்துகொண்டு, அவற்றிற்குத் தீர்வு காண்போம். 1964இல் நான் கூறியிருந்தேன்; ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசும் நானும் வெள்ளையரின் மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்தது போலவே, கறுப்பரின் மேலாதிக்கத்தையும் எதிர்ப்போம். எங்களுடைய அறிக்கைகளும் பிரகடனங்களும் மட்டும் வெள்ளைஇன தென்னாபிரிக்கரின் அச்சத்தைப் போக்குவதற்குப் போதிய அல்ல என்பதனை யாமறிவோம். எங்களது தெளிவான நடத்தைகளாலும் விவாதங்களாலும் வெளிப்படுத்தப்படும் நன்னம்பிக்கை ஊடாக, இனவேறுபாட்டுக் கொள்கையற்ற தென்னாபிரிக்கா, தங்களின் சுபீட்சம்மிகு தேசமாக அமையும் என்பதனை, எமது வெள்ளையின தோழர்களும் உணர்ச்செய்வோம். புதிய தென்னாபிரிக்கா, நிறுவெறிக்கொள்கை ஊடாக தோற்றம்பெற்ற இனரீதியான வெறுப்புகளையும் சந்தேகங்களையும் முற்றாக அகற்றி, சமாதானத்துடனும் பாதுகாப்புடனும் சுபீட்சத்துடனும் வாழுவதற்கான உத்தரவாதத்தை சகல குடிமக்களுக்கும் வழங்கும்”.

1974இல், சமாதான வழிமுறைகளில் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைமாற்றுவதற்கும் சகலருக்கும் சமவுரிமைகளை உத்தரவாதப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும் மகலம்பாடினி நம்பிக்கைப் பிரகடனம் (*Mahlabatini Declaration of Faith*) என்ற உடன்படிக்கை, கறுப்பின அரசியல் தலைவர்களில் ஒருவரான மங்கசுது பூதலேசி (*Mangosuthu Buthelezi*) மற்றும் வெள்ளையின தலைவரான ஹரி ஸ்வால்ஸ் (*Harry Schwarz*) ஆகியோரால் கையொப்பமிடப்பட்டது.

இறுதியாக, 1993இல், அரசாங்கத்தை மாற்றுவதற்கும் இடைமாறுகால கொள்கைகளைத் தயாரிப்பதற்குமான ஒப்பந்தத்தில் கறுப்பினத் தலைவர் நெல்சன் மண்டேலாவும் அன்றைய வெள்ளையின ஆட்சியின் தலைவர் எவ். டபிளியூ. டி. கிளார்க் (*F.W.de Klerk*) உம் கையொப்பமிட்டனர்.

1994இல் வயதுவந்த சகலருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டு, தேர்தலூடாக, புதிய அரசு தெரிவு செய்யப்பட்டது. இத்தேர்தலில் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் (*African National Congress - ANC*) பெரும்பான்மை பலத்துடன் ஆட்சியதிகாரத்திற்கு வந்தது.

பலவீனங்களைப் படிப்பினைகளாகக் கொள்ளல்

1. தென்னாபிரிக்க விடுதலைப்போராட்டத்தின் மிகவும் பலமான பக்கமாக, அவர்கள் கொண்டிருந்த மாற்றுத்தெரிவு அணுகுமுறை அமைந்திருந்தது. வெள்ளையின ஆட்சியாளர்களினால் அரசியல் போராட்டங்களும் செயற்பாடுகளும் தடைசெய்யப்பட்டிருந்த காலகட்டத்தில்தான், கறுப்பின உணர்வாளர்களால் சமூகவலுவூட்டல் தந்திரோபாயம் முன்வைக்கப்பட்டது.

2. எல்லா நிலைகளிலும் கறுப்பின தலைவர்கள் விரக்தியடையாமல், சமரசம் செய்வதற்கான கதவுகளை அகலத் திறந்தே வைத்திருந்தனர்.

3. தேசத்தின் நீடித்த அமைதிக்கும் செழுமைக்கும் வேண்டி தங்களது சுயநலன்களைப் பின்தள்ளும் துணிவும் நேர்மையும் தலைவர்கள் மீது மக்களினதும் எதிரணியினதும் நம்பிக்கையினைக் கட்டியெழுப்பியது.

4. தங்களது வாக்குறுதிகளையும் தங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விடயங்களையும் நிறைவேற்றுவதில், துணிவும் உறுதியும் கொண்டவர்களாக தலைவர்கள் இருந்தனர்.

குடிமக்களின் நம்பிக்கையும் வலிகளைத்தாங்கும் மனவலிமையும்

இனவொதுக்கல்களும் பொருளாதாரப் புறக்கணிப்புகளும் வறுமையும் வன்முறையும் கொடுமான அடக்குமுறையும் கறுப்பின மக்களின் சமூகவாழ்க்கையினையும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையினையும் பல பரிமாணங்களில் சிதைத்து சீரழித்திருந்தாலும் தமது தலைவர்களின் மீதும் அவர்கள் கைக்கொண்ட அணுகுமுறைகள் மீதும் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையே தென்னாபிரிக்க கறுப்பின மக்களின் பலமாக மாறியது.

புதிய தேசத்தினை உருவாக்குவதற்காக எதிர்கொண்ட சவால்கள்

புதிய கறுப்பின ஆட்சி பலவிதமான சவால்களை வெற்றிகொள்ளவேண்டியிருந்தது.

- வெள்ளையின நிறவெறி ஆட்சியாளர்களினால் கடந்த காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அநீதிகளுக்குப் பரிகார நீதியும் குற்றங்களுக்குப் பொறுப்பானவர்களைச் சட்டத்தின் முன்னிறுத்தித் தண்டனையும் வழங்கவேண்டியிருந்தது. அது பழிவாங்குதல் என்ற குறுகிய மன உணர்வுகளுக்கு அப்பால் செய்யப்படவேண்டிய பணியாக இருந்த அதேவேளை, எதிர்பார்த்திருந்த நீடித்த சமாதானத்தைத் தென்னாபிரிக்காவின் சகல மக்கள் மத்தியிலும் கட்டியெழுப்புவதற்குப் பாதகமாக அமையாமல் இருப்பதனை உறுதிப்படுத்துதல்.
- வெள்ளையின சிறுபான்மை ஆட்சியாளர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய நில அபகரிப்பினை மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தி, கறுப்பின மக்களும் தமக்குரிய நிலங்களையும் வளங்களையும் உரிமையாகக் கொண்டிருப்பதனை உறுதிசெய்யும் வகையில், சமச்சீரற்ற நிலவுடைமையினையும் செல்வத்திரட்சியையும் மறுசீரமைப்புச் செய்தல்.
- கடந்தகால பொருளாதாரப் புறக்கணிப்புகளால் பாதிக்கப்பட்டு வறுமையினாலும் வேலையின்மையினாலும் எல்லைப்படுத்தப்பட்டிருந்த கறுப்பின மக்களுக்குப் போதிய நிவாரணங்களை வழங்கி, அவர்களது வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துதல்.

நிறவெறியாட்சிக்குப் பின்னான புதிய ஆட்சியினால் ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தன.

- உண்மைக்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான ஆணைக்குழுக்கள் செயற்பாட்டிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டன.
- வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.
- கறுப்பின மக்களும் போதிய நிலங்களை உரித்தாகக் கொண்டிருக்கக்கூடிய சீர்திருத்தங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.
- நிரந்தர குடியிருப்புகள் இல்லாமலும் அடிப்படை வாழ்க்கைவசதிகள் - கல்வி - சுகாதாரம் - குடிநீர்வசதிகள் - வறுமை என்ற நச்சுவட்டத்தினுள் சிக்கவைக்கப்பட்டிருந்த பல மில்லியன் மக்களுக்கு, அடிப்படை வசதிகளை வழங்கும் கருத்திட்டங்கள் அடையாளம் காணப்பட்டிருந்தன.

ஒன்றுபட்ட சுபீட்சமான தேசத்தை உருவாக்குவதில் இருந்த தடைகளும் தயக்கங்களும்

Source: <https://businesstech.co.za/news/business/129980/shocking-difference-in-pay-between-black-and-white-professionals-in-sa/> (downloaded on 17.03.2017 5.38am)

தென்னாபிரிக்காவில் உழைப்பாளர்களுக்கான வேதனக்கட்டமைப்பும் நிறம் மற்றும் இனஅடிப்படையிலான பாரபட்சங்கள் கொண்டதாக உள்ளது.

புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கம்

புதிய தென்னாபிரிக்காவுக்கான அரசியலமைப்பினை உருவாக்குவது என்பது இலகுவான பணியாக இருக்கவில்லை. முன்னூறு வருடங்களாகத் தொடர்ந்த அடிமைத்தனத்தையும் நான்கு தசாப்தங்களாக நிறுவனப்படுத்தப்பட்டிருந்த நிறுவொதுக்கல் செயற்பாடுகளையும் இல்லாமல் ஒழித்து, இனப்பாரபட்சங்களற்ற புதிய தேசத்திற்கான நியமங்களை அரசியலமைப்பு ஊடாகக் கட்டியெழுப்பதல் என்பது சவால்கள் மிகுந்த பணியாகும்.

இது வெறுமனே சட்டவிற்பன்னர்களின் புலமைசார் பங்களிப்போடும் அரசியல் தலைவர்களின் தொலைநோக்கு வழிநடத்தல்களோடும் செய்யப்படக்கூடிய தொழில்நுட்பம் சார்ந்த இலக்கல்ல. அதுவரை ஆட்சியதிகாரத்திலும் செல்வத்திரட்சிக்கான ஏகபோக உரிமையினையும் சமூகத்தில் மிகவுயர்ந்த அந்தஸ்து நிலையிலும் தங்களைத் தக்கவைத்துக்கொண்ட ஒரு சமூகத்தினரின் நம்பிக்கையினை வென்றெடுப்பது ஒரு புறமாகவும், அதிகாரக் கைமாற்றம் ஊடாகப் புதிதாக அதிகாரங்களை தங்கள் கரங்களில் கொண்டிருக்கப்போகும், ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளான மக்களின் இனஉணர்ச்சியும் சுயஅடையாளத்திற்கான தேடலும் மற்றும்மொரு இனமேலாதிக்கச் சுரண்டலுக்கு வித்திடக் கூடாது என்கின்ற அவதானத்துடன் கூடிய கடப்பாடு மறுபுறமாகவும், சவாலாக அமைந்தன. கறுப்பின மக்களின் அடையாளத்தை நிலைநிறுத்தும் அதேவேளை, பல்லினத்தன்மையினைப் பிரதிபலிப்பதனூடாக, சகல மக்களின் நம்பிக்கையினையும் பங்களிப்பையும் புதியதேசம் வேண்டிநின்றது.

அதேபோன்று, பல தசாப்தங்களாக உருவாக்கப்பட்டிருந்த சமத்துவமற்ற பொருளாதாரம், பாரியளவிலான நில அபகரிப்பு, குடியேற்றவாசிகளின் செல்வத்திரட்சி காரணமாக எல்லைப்படுத்தப்பட்டிருந்த கறுப்பின மக்களின் பொருளாதார மீட்சி என்பன மிக முன்னுரிமை கொண்ட விடயங்களாக அமைந்திருந்தன.

அரசியலமைப்பினூடாகவோ அல்லது அதனையொட்டிய சட்ட ஒழுங்குகள் மூலமோ அறிமுகப்படுத்தப்படக்கூடிய நிலம் மற்றும் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் தங்களைப் பாதிக்கும் என வெள்ளையின மக்கள் அச்சங்கொண்டால், அது நீடித்த சமாதானத்தையும் இனரீதியான பாரபட்சங்களற்ற தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் கனவினையும் முற்றாகப் பாதிக்கும் என்பதனை கறுப்பின தலைவர்கள் தெளிவாக புரிந்திருந்தனர்.

அதேவேளை கறுப்பின மக்களின் பொருளாதார மீட்சிக்கும் செழுமைக்குமான வாய்ப்புகளை உத்தரவாதப்படுத்த முடியாத அரசியலமைப்பும் ஆட்சிக் கைமாற்றமும் கடதாசிக்கப்பலாகவே இருக்கும் என்பதனையும் புதிய தென்னாபிரிக்காவின் தலைமைப்பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த அனைவரும் அறிந்திருந்தனர்.

இவற்றை எல்லாம் கவனத்திற்கொண்டு அரசியலமைப்பினை உருவாக்குவது ஒரு வேறுபட்ட படிப்பினையாகவே தென்னாபிரிக்காவின் குடிமக்களுக்கும் அதன் அனுபவத்திலிருந்து பாடங்கற்க விரும்பும் ஏனையவர்களுக்கும் அமைந்துள்ளது.

நியாயம் தேடலும் உண்மையைக் கண்டறிதல் மற்றும்

மீளீணைவுக்கான சவால்களும்

புதிய அரசியலமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு வருடத்தினுள், முன்னரே வாக்களித்திருந்தபடி, உண்மைக்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. புதிய அரசியலமைப்பின் அறிமுகத்துடன் நிறுவொதுக்கல் செயற்பாடுகள் உத்தியோகபூர்வமாக முடிவுக்கு வந்திருந்தாலும் மிக நீண்ட காலமாக அடக்குமுறைக்கும் நிறுவெறிசார்ந்த வன்முறைக்கும் புறக்கணிப்புக்கும் உள்ளாகி எல்லைப்படுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு சமூகத்தை மீளவும் கட்டியெழுப்பதல் என்பது மிகவும் கடினமான இலக்காக இருந்தது.

கறுப்பின உணர்வு இயக்கம் முன்னெடுத்திருந்த கறுப்பின மக்களை தன்னம்பிக்கையும் பலமும் கொண்டவர்களாக மாற்றும் முனைப்புகளை இன்னமும் நீண்ட தூரத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டியிருந்தது.

பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் தங்களது மனவெழுச்சி காரணமாக, தங்களைப் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கியவர்களைப் பழிவாங்கும் வன்முறைக் கலாசாரத்திற்குள் பிரவேசிக்கவிடாமல் அவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டியிருந்தது.

இச்சூழ்நிலைகளில் கறுப்பின தலைவர்களின் ஈர்ப்பு மிக்க தலைமைத்துவ ஆற்றல்கள் வெளிப்பட்டன. தனது 27 வருட சிறைவாசத்திலிருந்து விடுபட்டு கேப்டவுன் நகரத்திற்கு வந்த நெல்சன் மண்டேலாவைக் காணவும் வரவேற்கவும் திரண்ட சுமார் 80,000 கறுப்பின மக்கள் மத்தியில் அவரது குரல் தீட்சண்ணயத்துடன் பின்வருமாறு பிரகடனம் செய்தது:

“வன்முறைகளுக்கு முடிவுகட்டுவதற்கும் சமாதானத்தையும் நல்லிணக்கத்தையும் கட்டியெழுப்புவதற்குமான வேளை வந்துவிட்டது. ஜனநாயக விழுமியங்களைக்கொண்ட அரசியலமைப்பும் சகலருக்கும் வாக்குரிமையும் அனைவரையும் சமனாகக் கொள்ளக்கூடிய சட்டத்தின் ஆட்சியுமே எங்கள் அனைவரதும் வேட்கையாகவுள்ளது.”

“It is time for us to break the cycle of violence and to break through to peace and reconciliation. The overall aims to which we are aspiring include a new democratic constitution, universal franchise... and equality before an independent judiciary.”

உண்மைக்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான செயற்பாடுகள், நிறவொதுக்கல் கொள்கை அமுலிலிருந்த காலத்தில், அதுசார்ந்த குற்றமிழைத்தவர்கள் தாமாகவே முன்வந்து தமது பிழைகளையும் குற்றங்களையும் வெளிப்படுத்தவும் தம்மால் பாதிக்கப்பட்டோரிடம் நேரடியாக மன்னிப்புக்கோரி சமாதானம் பெறவும் வாய்ப்பளித்தது. இது சிறியளவிலான தீங்கிழைத்தவர்கள் மட்டத்தில் வரவேற்பினைப் பெற்றிருந்தது. எனினும், மிகவும் திட்டமிட்டமுறையில் தீங்கிழைத்தவர்களைச் சட்டத்தின் முன் கொண்டுவருவது மிகவும் சவால் நிறைந்த இலக்காகவே இருந்தது.

தலைமைத்துவத்தின் துணிவும் தளராத முயற்சிகளும்

இருபத்தியேழு வருடகால சிறைவாழ்க்கையிலும் போராட்டகாலத்திலும் தாமும் சக போராளிகளும் எதிர்கொண்ட கொடுமான சித்திரவதைகளும் அவமானங்களும் கறுப்பின தலைவர்களின் மனதில் பழிவாங்கல் உணர்வினையோ ஒத்துழையாமை மனநிலையினையோ உருவாக்கவில்லை. அவர்கள் தென்னாபிரிக்காவின் எதிர்காலம்பற்றிய இயதார்த்தத்தை மிகவும் சிறப்பாக அறிந்திருந்தபடியினால், போதியளவான விட்டுக்கொடுப்புகளுக்குத் தயாராக இருந்தனர்.

இது வெள்ளையினத் தலைவர்களுக்கும் பொருத்தமாக இருந்தது. மாறிவரும் சர்வதேச ஒழுங்கில், ஜனநாயக பொறிமுறை சார்ந்த அரசாங்கங்களின் முக்கியத்துவமும் கறுப்பின மக்களின் சனத்தொகைப்பலம் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஜனநாயக புரட்சியின் வலிமைபற்றியும் வெள்ளையின ஆட்சியாளர்கள் முன்னுணர்ந்திருந்தனர். அத்துடன் சர்வதேசரீதியாகத் தனிமைப்படுத்தப்படுவதன் அபாயங்களும் அவர்களின் மனக்கண்களுக்குத் தெரிந்தன.

வெள்ளையினத்தவருடன் விட்டுக்கொடுத்து, சமரசம் செய்யும் சாணக்கியத்தைக் கொண்டிருந்த கறுப்பின தலைவர்கள், தமது மக்கள் தம்மீதுகொண்ட நம்பிக்கையினைப் பாதுகாக்கும் வகையில் மிகவும் வெளிப்படையாகவே செயலாற்றினர். ஆட்சியதிக்கார கைமாற்றத்தினூடாக ஜனநாயகரீதியான அரசு கட்டியெழுப்பப்படும்போது, அது மீள்பெறமுடியாத இறையாண்மையினை கறுப்பின மக்களுக்கு வழங்கும் என்பதனை முழுமையாக அறிந்து வைத்திருந்தபடியினால், அவர்கள் விட்டுக்கொடுப்புகளில் பெருந்தன்மையுடன் நடந்துகொண்டனர்.

அகிம்சை வழிமுறைகளிலும் சமரச அணுகுமுறைகளிலும் நம்பிக்கையற்றிருந்த ஒரு பகுதி கறுப்பின அரசியற்செயற்பாட்டாளர்களுடன், அவர்களின் வன்முறைசார்ந்த செயற்பாடுகள் சமரச முயற்சிகளைச் சிதைக்காத முறையில், ஒருவித மென் அணுகுமுறையினை, கறுப்பின தலைவர்கள் கைக்கொண்டனர்.

நம்பிக்கை, அரசியல் துணிவு, நாணயம், அச்சமின்மை, வெளிப்படைத்தன்மை, விட்டுக்கொடுப்புகளுக்குத் தயாரான பெருந்தன்மை, தூரநோக்கு, தேசத்தினதும் மக்களினதும் நலன்களையே முதன்மைப்படுத்திய செயற்பாடுகள் ஆகியன தென்னாபிரிக்கத் தலைவர்களின் பலங்களாக அமைந்தன.

வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமை

புதிய அரசியலமைப்பும் பெரும்பான்மைக் கறுப்பின மக்களின் பங்குபற்றுதலுடன் உருவாக்கப்பட்ட சனநாயக அரசாங்கமும் இனவேற்றுமை பாராட்டாத அணுகுமுறைகளும் எதிர்கால தென்னாபிரிக்காவின் தளப்படிசுகளாக அமைந்திருந்தாலும், இன்னமும் தாண்டப்படாத தடைகள் பல அங்கு காணப்படுகின்றன.

- தென்னாபிரிக்காவின் வெறும் 7% நிலம் மட்டுமே இதுவரை கறுப்பின மக்களுக்கு உரித்தாகவுள்ளது.
- செல்வத்திரட்சியின் சமமின்மையினைச் சீரமைக்கும் வகையில் கறுப்பின மக்களின் பொருளாதார ஆளுமைகளும் தாங்குதிறன்களும் வலுப்படுத்தப்படவில்லை.
- எல்லைப்படுத்தப்பட்ட கறுப்பினச் சமூகங்களின் மீளெழுச்சி முற்றுப்பெறாத பயணமாகவே காணப்படுகிறது.
- கறுப்பின மக்களின் கல்விமேம்பாடும் சுகாதாரமும் முன்னுரிமைப்பட்டியலில் இன்னமும் தொடமுடியாத உச்சத்திலேயே உள்ளது.
- கூலிமுறைக் கட்டமைப்பில் கறுப்பின மக்கள் சமமான இடத்தைப் பெறுவதற்கு பல தடைகளை இன்னமும் தாண்டவேண்டியுள்ளது.
- உண்மையினை கண்டறிவதற்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான செயற்பாடுகள் எதிர்பார்த்த சாதகமான விளைவுகளைத் தரவில்லை என்ற ஆதங்கம், பாதிக்கப்பட்ட கறுப்பின மக்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினரின் ஆதங்கமாக இன்னமும் உள்ளது.

ஆனாலும், தென்னாபிரிக்கர்கள் புதிய திசைநோக்கிப் பயணிப்பதென நேர்மையுடனும் உறுதியுடனும் வெளிப்படைத்தன்மையுடனும் உறுதியூண்டுள்ளனர்.

பார்வையிட்ட இடங்கள்

நிறுவெறி நூதனசாலை (Apartheid Museum)

இது தென்னாபிரிக்காவின் ஜோஹன்னஸ்பேர்க் என்னும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது. தென்னாபிரிக்காவின் வரலாற்றைத் தெரிந்துகொள்வதில் ஒரு முக்கியமான இடத்தை இந்நூதனசாலை வகிக்கின்றது. தென்னாபிரிக்காவில் இடம்பெற்ற கறுப்பின மக்களுக்கெதிரான நிறுவெறி ஆட்சிமுறையை (Apartheid Rule) இது குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. 1948ம் ஆண்டு சிறுபான்மையினராக இருந்த வெள்ளையினத்தவர் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். 1994ம் ஆண்டு வரை இவர்களது ஆட்சி தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வந்த நிலையில், இவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த பாரபட்சங்களை மிகவும் உணர்வுபூர்வமான வகையில் இந்நூதனசாலை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

நிறுவெறி ஆட்சியையும் அதன் விளைவுகளையும் விளக்கக்கூடிய வகையில் காண்பியக்கலைக் காட்சிகள், புகைப்படங்கள், இந்த நிறுவெறி வரலாற்றுக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் பதிவு செய்யப்பட்ட பேச்சுக்கள் என்பன இங்கே காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இங்கு நுழைவுச்சீட்டை எடுக்கும்போது, வெள்ளையினத்தவர், கறுப்பினத்தவர் என்ற இரு விதமான அனுமதிச் சீட்டுக்கள் கிடைக்கின்றன. எதற்காக இந்த வித்தியாசமான இரண்டு அனுமதிச்சீட்டுகள் என்ற சிந்தனையோடு பயணம் தொடங்குகிறது. நூதனசாலையின் நுழைவாசல்கூட, வித்தியாசமாக, இரண்டு வாயில்களுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவாயில் வெள்ளையினத்தவருக்கான அனுமதிச்சீட்டு கிடைத்தவர்களுக்காகவும் மற்றையது கறுப்பு இனத்தவருக்கான அனுமதிச்சீட்டு கிடைத்தவர்களுக்காகவும் திறந்திருக்கிறது. எமது சீட்டு எதுவோ, அந்த வாயிலின் ஊடாக நாம் செல்லல் வேண்டும். உள்ளே நுழைந்ததும், ஒரு பெரிய கூண்டுக்குள்ளால் நடந்து செல்ல நேரிடுகிறது. அந்தக்கூண்டைக் கடக்கும்வரை வழியெங்கும் நிறுவெறி ஆட்சிக்காலத்தில் அமுலில் இருந்த அடக்கு முறையின் அடையாளங்களைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இனரீதியான அடையாள அட்டைகள், வெள்ளையருக்கு மட்டுமான பாதைகள்/ கடற்கரைகள் என்ற அறிவித்தல்கள் போன்ற பல பொருட்கள் கூண்டுகளுக்குள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

நிறுவெறி ஆட்சிக்காலத்தில், பொதுவிடங்கள் அனைத்திலும், வெள்ளையரையும் கறுப்பினத்தவரையும் வேறுபடுத்தும் அனுமதிமுறைகள் காணப்பட்டதை நினைவுபடுத்துவதற்காய் இந்த ஏற்பாடுகள் என்று எமக்குப் புரிகிறது.

ஆரம்பகாலக் குகைச்சித்திரங்களின் மாதிரிகள் சில இங்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதனைத் தொடர்ந்து செல்கையில், 1960களில், நிறுவெறி ஆட்சியில், கறுப்பின மக்களின் வாழ்க்கை எவ்வாறு இருந்தது என்பது தெளிவாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பல புகைப்படங்களும் இங்கே காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நிறுவெறிக்காலத்தில் இடம்பெற்ற கொடூர சம்பவங்களைப் பிரதிபலிக்கும் புகைப்படங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளதன் மூலம், வரலாற்றுச்சம்பவங்கள் விளங்கப்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, சொவேட்டோ (Soweto) மாணவர் புரட்சி பற்றிய தகவல்களில், ஒரு சிறுமி தன் தாயைத்தாங்க வருகையில் துப்பாக்கி ரவை துளைத்து அவளின் உயிரைப்பறித்தமை, தகரத்தினாலான குப்பை வாளிகளின் மூடிகளை மாணவர் தற்காப்புக்குப் பயன்படுத்தியமை, அந்த மூடிகளில் இருந்த குண்டு துளைத்த அடையாளங்கள், பின்னர் இறப்பர் வாளிகளால் அவை மாற்றீடு செய்யப்பட்டமை என்பவற்றை இங்கு கண்டும், கேட்டும், விளங்கக் கூடியதாய் இருந்தது.

இந்நூதனசாலையின் இன்னுமொருபுறமாக, நடந்துசெல்லும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சாய்தளத்தில் (Ramp) சில ஞாபகார்த்தப் பொருட்களும், பலருடைய ஆளுயரமான புகைப்படங்களும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை தென்னாபிரிக்காவின் தங்கச் சுரங்கங்களிற்குத் தொழிலாளிகளாகக் கொண்டு வரப்பட்ட, வெள்ளையர்கள் உள்ளடங்கலாக, பொதுமக்களின் வாழ்க்கைப்பயணத்தைக் குறிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதன் இன்னுமொரு அம்சம் ஞாபகார்த்தப் பெட்டிகள் (Memory boxes) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அவர்களின் வரலாற்றை ஞாபகமூட்டும்வகையிலான பொருட்கள் இதில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, ஆபிரிக்க கலை அம்சங்களுடனான, களியினால்

செய்யப்பட்ட குவளைகளும், பாளைகளும் சிறுவயதில் தாம் பால் குடிக்கப் பயன்படுத்தியதாக அவர்கள் சொன்னதை காட்டும் வகையில் இவை காணப்படுகின்றன.

இன்னுமொரு முக்கிய அம்சம், 121 தூக்குக்கயிறுகள் கூரைகளில் தொங்கவிடப்பட்டுள்ள இடம். இவை 121 அரசியல் கைதிகள் தூக்கிலடப்பட்ட கயிறுகள் என்று நிறுவெறி அரசால் கூறப்பட்டபோதும் பலர் மாடிகளில் இருந்து தள்ளிவிடப்பட்டும், சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்பட்டும் கொல்லப்பட்டதாக நம்பப்படுகின்றது.

இங்கு ஒரு பாரிய கவசவாகனம் (Buffel) ஒன்றும் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது கலவரங்களின்போது கறுப்பின மக்களின் குடியிருப்புப் பிரதேசங்களில் (Black Townships) பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாகனத்துக்குள் இருந்து எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் சிலவும் விசேட படையினரால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதங்கள் என்பனவும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், தனிச்சிறைகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பதைக் காட்டுவதற்கான சில கட்டமைப்புகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

வெவ்வேறு இடங்களில் தொலைக்காட்சித்திரைகள் வைக்கப்பட்டு, அவற்றில் பிரதானமான தென்னாபிரிக்க வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் பற்றிய காணொளிகள், சிறப்பான ஒலி/ஒளி அமைப்புகளுடன் வடிவமைக்கப்பட்டுக் காண்பிக்கப்படுகின்றன. நிறுவெறி அரசின் செயற்பாடுகள்பற்றிய காணொளிகளையும், நெல்சன் மண்டேலா அவர்களது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், 1994ம் ஆண்டின் பின்னரான பிரதிபலிப்புக்கள், நிலைமாறுகாலந்திச் செயற்பாடுகள் உள்ளடங்கலாக, சகலவிதமான வரலாற்றுத்தகவல்களையும் ஆவணங்களாகவும், காணொளிகளாகவும் பதிவு செய்து காட்சிப்படுத்துகின்றனர். விரிந்த திரையமைப்பைக் கொண்ட ஒரு திரை அரங்கும் இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் நிறுவெறி ஆட்சி வரலாற்றை உணர்வுபூர்வமாக அறிந்துகொள்வதை இலகுவடுத்தும்பொருட்டான ஆவணப்படங்கள் பார்வையாளர்களுக்காகத் திரையிடப்படுகின்றன. வெள்ளையின ஆட்சியின்போது, கறுப்பினமக்கள் அரச அலுவலகமொன்றின் எந்த வாசலைப் பயன்படுத்தவேண்டும், எந்தப் பேருந்தில் ஏறவேண்டும், புகைவண்டியின் எந்தப் பெட்டியில் அமரவேண்டும் என்பது போன்ற, கறுப்பினமக்கள் அனுபவித்த பலவிதமான ஒடுக்குமுறைகள் இங்கு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இதில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அம்சம் யாதெனில், இந்த நூதனசாலை முழுவதும் இருட்டறையில் மின்விளக்குகளின் உதவியுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் இருந்து வெளியேறி ஒன்றுசேரும் இடம் மிகவும் வெளிச்சமானதாய் அமைந்திருந்தது. இது இருண்ட ஒரு காலத்திலிருந்து நிறுவெறி ஆட்சி முடிவுற்றதன் பின் தென்னாபிரிக்கா ஜனநாயகரீதியில் ஒளியை நோக்கிச்செல்ல ஆரம்பிக்கிறது என்பதனைக் குறித்துநிற்கின்றது.

ஹெக்டர் பீட்டர்சன் ஞாபகார்த்த நூதனசாலை - சொவேட்டோ

(Hector Pieterse Memorial Museum - SOWETO)

இந்த நூதனசாலையானது, சொவேட்டோ கிளர்ச்சியுடன் சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்றைக் கூறும் முக்கியத்துவம்வாய்ந்த இடமாக உள்ளது. இது ஓர்லாண்டோவின் மேற்கு நகர்ப்புறத்தில் (Orlando West Township) அமைந்துள்ளது. 1976ம் ஆண்டு மே மாதம், ஓர்லாண்டோ மேற்கிலுள்ள பெபனி கனிஷ்ட பாடசாலை (Orlando West/Phefeni Junior Secondary School) மாணவர்கள், தம்மீது திணிக்கப்பட்ட ஆங்கில (English) மற்றும் ஆப்ரிகான்ஸ் (Afrikaans) மொழிகளிலான கற்கைகளை எதிர்த்து, தமது சுயமொழியில் கற்க வழிசெய்யக்கோரி வெள்ளையருக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்து வகுப்புக்களைப் புறக்கணித்தனர். இவர்களோடு பெல்லே பாடசாலையும் (Belle Higher Primary) இணைந்து கொண்டது. இந்த மாணவர் கிளர்ச்சியின் போது விலகாசி வீதியில் (Vilakazi Street) ஹெக்டர் பீட்டர்சனும் குமாலோ வீதியில் (Khumalo), ஹாஸ்டிங்ஸ் நட்லோவுவும் (Hastings Ndlovu) பொலிசாரின் துப்பாக்கிச்சூட்டுக்கு இலக்காகிய இடங்கள் இங்குள்ளன. இந்த மாணவர் போராட்டத்தின் போது முதலில் உயிர் துறந்தவர் ஹாஸ்டிங்ஸ். இதன் பிறகும் தொடர்ந்த துப்பாக்கிச்சூட்டில் காயப்பட்ட சிறுவன் ஹெக்டரை தூக்கிக்கொண்டு சகபள்ளி மாணவன், ம்புயிசா

மகுபுவும் (Mbuyisa Makhubu) ஹெக்டரின் சகோதரி அன்டொயினிட் சித்தோல் ஹெக்டரும் (Antoinette Sithole Hactor) சிகிச்சைக்காக ஓடிய பொமொலொங் சிகிச்சை நிலையமும் (Phomolong Clinic) இங்கேதான் இருக்கின்றது. அங்கே சென்றடைந்த போது சிறுவன் ஹெக்டரின் உயிர் ஏற்கனவே பிரிந்திருந்தது உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

சுவேட்டோ கிளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கான பின்னணியை நோக்கின், 1974ம் ஆண்டு பொதுவிஞ்ஞானம் மற்றும் நடைமுறைப் பாடங்கள் ஆங்கில மொழியிலும், ஏனையவை ஆபிரிக்கான்ஸ் மொழியிலும் கற்பிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற சுற்றுநிருபம் வெளியிடப்பட்டது. கறுப்பினமக்களுக்கென்று பாரபட்சமான கல்விமுறைமை காணப்பட்டது. இது பண்டு கல்வி முறைமை (Bantu Education System) என்றழைக்கப்பட்டது. இம்முறையின்கீழ், வெள்ளையர்களின் வீடுகளிலும் அலுவலகங்களிலும் வேலைசெய்வதற்கான மொழியறிவையும், தொழில்சார் கல்வியினையும் கறுப்பினத்தவருக்கு வழங்கியதுடன் உயர்கல்வியினைக் கற்கமுடியாததாக வரையறைகளும் கொண்டுவரப்பட்டன. இதனை எதிர்த்து மாணவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர். இதில் மாணவர்கள் பலிகொடுக்கப்பட்டதன் விளைவாக இந்தக் கிளர்ச்சி 1976ம் ஆண்டு ஜூன் 22 வரையும் தொடர்ந்து, பிரிட்டோரியா (Pretoria) வரையான ஏனைய பகுதிகளுக்கும் பரவியது. இந்த நூதனசாலையில் மிக அண்மைக்காலம் வரை ஹெக்டரின் சகோதரி பணி புரிந்து வந்திருக்கிறார். (தற்போதும் இடையிடையே வந்துபோகும் அவர், இந்தப்பயணக்குழுவினர் சென்றிருந்த தினத்திலும், சில மணித்துளிகளுக்கு முன்பாக வந்திருந்ததாக அறியமுடிந்தது). இப்போராட்டம் தொடர்பான பல பொருட்கள், ஆவணங்கள், மற்றும் சாட்சியங்கள் திரட்டப்பட்டு 2002ம் ஆண்டு தொடக்கம் இங்கு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

றொபின் தீவு (Robben Island)

நிறுவெறி ஆட்சிக் காலத்தில் அரசியற்கைதிகளை வைத்திருந்த அதிபாதுகாப்புச் சிறையாக இந்தத் தீவு காணப்பட்டது. தென்னாபிரிக்காவின் கேப் டவுண் (Cape Town) எனும் நகரத்திலிருந்து சுமார் 6.5 கடல் மைல்கள் (12 கிலோமீற்றர்கள்) தொலைவில் இந்தத் தீவு அமைந்துள்ளது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தத் தீவுச்சிறை பிரித்தானியர்கள் காலம் மட்டும் தொடர்ந்தது. கடல் சிங்கங்கள், பென்குயின்கள், ஏனைய பறவைகள், ஆமைகள் என்பன காணப்படுகின்ற இத்தீவின் 'றொபின்' என்ற ஒல்லாந்துப் பெயரின் பொருள், கடல் சிங்கம் (Seal) என்பதாகும். இத்தீவு பறவைகள் சரணாலயமாகவும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரிய வகை சிறிய உருவிலான பென்குயின்களை இங்கு காண முடியும்.

1997ம் ஆண்டிலிருந்து இத்தீவு தென்னாபிரிக்காவின் வரலாற்றைக் கூறும் ஒரு நூதனசாலையாகக் காணப்படுகின்றது. 1999ம் ஆண்டு யுனெஸ்கோ (UNESCO) இதனை உலகின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களிலொன்றாக அறிவித்தது.

சுமார் ஒரு மணித்தியால கடல் பயணத்தில் இத்தீவை சென்றடையும்போது, வாசலில் ஒரு பீரங்கி நம்மை வரவேற்கும். 1400 முதல்கொண்டு 1999ம் ஆண்டுவரை இது தனிமைப்படுத்தப்பட்ட கைதிகளை வைக்கும் சிறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. மேலும், கால்நடைகளுக்கு மேய்ப்பிடமாகவும் தொழுநோய் பீடித்தவர்களை விலக்கிவைப்பதற்கும் இத்தீவு பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது. மரணமான தொழுநோயாளர்களின் மயானமும் இங்கு காணப்படுகிறது. 1652க்கு முன்னர், தண்ணீரையும் இறைச்சியையும் பெற்றுக்கொள்ளும் கப்பல்களின் தரிப்பிடமாகவும், கடிதங்களை பரிமாற்றம் செய்யவும் இடமாகவும் இத்தீவு விளங்கியது. இதற்கென இங்கே ஒரு தபாற்காரியாலயம் காணப்படுவதோடு கிறிஸ்தவ தேவாலயம் ஒன்றும், முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு தர்க்கா பள்ளிவாயிலும் இங்கு இருக்கின்றன.

1657ம் ஆண்டுமுதற்கொண்டு, ஒல்லாந்தர், தமது ஆளுகையின் கீழுள்ள குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்க இத்தீவைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். காலனித்துவ முறையில் கீழைத்தேச நாடுகளைக் கைப்பற்றிக்கொண்ட ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி, தம்மை எதிர்த்த அரசர்கள், இளவரசர்கள், மதகுருக்கள் ஆகியோரை இத்தீவில் சிறைவைத்தனர். பிரித்தானியர் தென்னாபிரிக்காவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டதன் பின்னர், 1845இல், இத்தீவினை மனநோய் மற்றும் தொழுநோய் உள்ளோரை வைக்கும் இடமாகவும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். 1865ம்ஆண்டு இத்தீவில் ஒரு கலங்கரை விளக்கம் அமைக்கப்பட்டது. 1931ம் ஆண்டு இங்கிருந்த நோயாளிகள் அனைவரும் கேப்டவுனுக்கு

அனுப்பப்பட்ட பின்னர், இரண்டாம் உலகயுத்த காலத்தில், இது இராணுவத்தளமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. மீண்டும் 1961 இலிருந்து சிறையாக மாற்றப்பட்டது.

நெல்சன் மண்டேலா, தற்போதைய தென்னாபிரிக்க ஜனாதிபதி ஜாகொப் சுமா உட்பட, பல அரசியல் கைதிகள் இங்கு சிறை வைக்கப்பட்டனர். கைதிகள் நடத்தப்பட்ட முறைக்கும், மிக பாரதூரமான தண்டனை முறைகளுக்கும் இத்தீவு உலகப்பிரசித்தி பெற்றதாகும். அரசியல் கைதிகள் கடுமையாக வேலை வாங்கப்பட்ட கற்குவாரிகள் இங்கே காணப்படுகின்றன. நெல்சன் மண்டேலா அவர்கள் ஜனாதிபதியானதன் பின்னர் இங்கு வருகை தந்தார். தான் அச்சிறையிலிருந்ததன் ஞாபகமாக ஒரு கல்லை அக்கல்குவாரி அருகில் வைத்தார். அவரைப் பின்பற்றி, ஒரு காலத்தில் அச்சிறையிலிருந்த கைதிகள் மீண்டும் அங்கு வருகை தரும்போது தாங்களும் ஒரு கல்லை அவ்விடத்தில் வைத்தனர். இதன் விளைவாக தற்போது ஒரு சிறு கற்குவியலைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இத்தீவுச்சிறைக்குள் இருந்தவாறுதான் நெல்சன் மண்டேலா அவர்கள் தனது போராட்டத்தை, 'சுதந்திரத்துக்கான நீண்ட பயணம்' (*A Long Walk to Freedom*) என்ற நூலாக எழுதினார். இந்தச் சிறைக்குள் சிறைக்கைதிகளுக்கான உணவு, உடை, நடாத்துகை என்பனவும் நிறுவெறி அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றுவரைக்கும் அடக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டங்களுக்கும், இனவெறிக்கு எதிராக ஜனநாயகத்துக்கு கிடைத்த வெற்றிக்கும் ஒரு அடையாளமாக இத்தீவு காட்சியளிக்கின்றது.

இத்தீவு பற்றி ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசின் தலைவரான ஒலிவர் தம்போ (*Oliver Tambo*) கூறிய பின்வரும் கூற்றானது இத்தீவின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது:

“இன மற்றும் அரசியல் ரீதியான ஆபிரிக்காவின் பெருந்துயரமானது இக்கண்டத்தின் தென்முனைகளான தென்னாபிரிக்கா, நமீபியா, விசேடமாக, ரொபின் தீவிலும் குவிந்திருந்தது.”

(*The tragedy of Africa, in racial and political terms [has been] concentrated in the southern tip of the continent – in south Africa, Namibia, and, in a special sense, Robben Island.*)

அல்பேர்ட் லுதுலி நூதனசாலை (*Albert Luthuli Museum*)

நிறுவெறி ஆட்சிக்கெதிராகப் போராடிய தென்னாபிரிக்க தலைவர்களில் அல்பேர்ட் லுதுலி ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றார். சுமார் 10 மில்லியன் கறுப்பினமக்களின் தலைவராக இருந்து வன்முறையற்ற போராட்டத்தைக் கொண்டு நாடாத்தியமைக்காக இவருக்கு 1960ம் ஆண்டு சமாதானத்துக்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. ஐரோப்பா, அமெரிக்க கண்டங்கள் தவிர்ந்து, முதன்முதலாக இப்பரிசினைப் பெற்ற முதலாவது ஆபிரிக்கர் இவராவார்.

இவர் 1898ம் ஆண்டு தற்போதைய சிம்பாப்வேயான முன்னாள் ரொடீசியாவில் பிறந்தார். தந்தை இறந்தமையால் இவரது 10ஆவது வயதில், தன் தாயுடன் தென்னாபிரிக்காவுக்குக் குடிபெயர்ந்தார். சிறுவயதிலேயே நன்றாகக் கல்விகற்று ஆசிரியராக வந்தது மட்டுமன்றி, அனைத்து ஆபிரிக்க மக்களும் கல்விகற்க வேண்டும் என்று தீராத அவாக்கொண்டிருந்தார். 1935ம் ஆண்டு ஜனநாயகரீதியாக உம்வோட்டி (*Umvoti*) எனும் பிரதேசத்திற்குத் தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டதுமுதல், தனது ஆசிரியர் பதவியைத் துறந்தார். தலைவரானதன் பின்னர் தன் பிரதேச மக்கள் எதிர்கொள்ளும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினைகளை அறிந்துகொண்டார். காலப்போக்கில் இப்பிரச்சினைகள் ஒரு பிரதேசத்துக்கு மட்டுப்பட்டவையல்லவென்பதையும் மாறாக, முழு தென்னாபிரிக்க கறுப்பின மக்களின் நிலையும் இதுதான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். ஒரு கிறிஸ்தவ மதகுருவாகவும் இவர் செயற்பட்டபடியால் தனது கருத்தாழமிக்க உரைகளால் இளைஞர்களைக் கவர்ந்தார்.

1945ம் ஆண்டு ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசில் இணைந்து கொண்டார். 1951 மற்றும் 1952ஆம் ஆண்டுகளில் இக்கட்சியின் தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். நிறுவெறி அரசு பலவித, மிகவும் கடுமையான சட்டங்களை ஆக்கி மக்களை ஒடுக்க முற்பட்ட காலமாக இருந்தும் மிகவும் தைரியமாக அவர்களுக்கெதிராகச் செயற்பட்டார். இவர் தூரநோக்குள்ள ஒரு தலைவராகவும், நேர்மையானவராயும்,

ஜினநாயகரீதியில் மக்கள் கருத்தை அறிந்து, அதன்படி செயற்படுபவராயும் இருந்தார். ஷாப்வில்லில் ஒருக்குமுறைக்கெதிரான பாஸ் எரிப்புப் போராட்டம் வன்முறையற்ற ரீதியில் செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டதாயினும் எதிர்பாராத விதமாக ஏற்பட்ட வன்முறையால், 72 பேர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். இதனை மிகவும் வன்மையாகக் கண்டித்த லுதுலி, 1960 மார்ச் 21 இல், ஷாப்வில்லில் (Sharpsville), பகிரங்கமாக தனது பாலை எரித்து, முன்மாதிரித் தலைவராக நடந்து காட்டினார்.

மனித நேயமிக்க சமூகத்தைக் கட்டி எழுப்புவது ஒரு தனிநிகழ்வன்றி ஒரு தொடர் செயற்பாடு என்பதில் லுதுலி நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். சுதந்திரத்தின் மேலிருந்த வேட்கை, தலைமைத்துவப் பண்புகள் காரணமாக, 1955 மற்றும் 1958இல் மறுபடியும் ஆ.தே.காங்கிரஸின் (ANC) தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

பல தடைகளை லுதுலி மீது விதித்தும் ஓயாமல் 1956ம் ஆண்டு நிறுவெறி அரசு இவர் மீது ராஜிதரோகக் குற்றஞ்சாட்டிக் கைதுசெய்ய முயற்சித்தது. எனினும் இம்முயற்சி வெற்றியளிக்கவில்லை. 1967ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 21ஆம் திகதி தனது வீடு திரும்பும் வழியில் இரயில் வண்டியில் மோதுண்டு லுதுலி உயிரிழந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றபோதும், அவரது தாய் இதனை ஒரு திட்டமிட்ட கொலையாகப் பார்ப்பதாகக் கூறுகின்றார். பல காலமாக வீட்டுச் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த லுதுலியை, அப்போதைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோன்.எப்.கென்னடி (John.F.Kennedy) வந்து சந்தித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மரங்கள் சூழ அமையப்பெற்றுள்ள இந்நூதனசாலை 1927ம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட அவரது வாசஸ்தலத்திலேயே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது 2004ம் ஆண்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது. உள்ளே நுழைந்ததும் லுதுலி கதிரையில் அமர்ந்து புத்தகமொன்றை வாசிப்பதனைப்போன்ற ஆளுயர மெழுகுசிலையொன்று தத்ருபமாகக் அமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடியும்.

டாக்டர்.ஜோன் லாங்காலிபலேலே டூபே (Dr.John Langalibalele Dube)

இவர் நடால் எனும் இடத்தில் பெப்ரவரி மாதம் 11ம் திகதி 1871ம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் அமெரிக்க சூலு மிஷனரி (American Zulu Missionary) இணைச்சேர்ந்த மதகுரு என்பதுடன் நட்டாலில் தொழில் கல்வியைக் கற்பிக்கப் பெரிதும் முயற்சி செய்தார். 1900ம் ஆண்டில் தன் கனவை மெய்ப்பித்து, ஒஹ்லாங்கேயில் ஒரு பாடசாலையை நிறுவினார். (Ohlange Christian Industrial School). இது காந்தியின் பீனிக்ஸ் குடியிருப்பின் மிக அருகில் அமைந்திருந்தது. இந்தக்காலப்பகுதியில், சூலு மற்றும் ஆங்கில மொழியில் ‘சூலுவின் சூரியன்’ (Ilanga Lase Natal) என்ற பெயரில் பத்திரிகையையும் வெளியிட்டார். ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸின் முதல் தலைவராக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர் இவரே. அப்போது இது தென்னாபிரிக்காவின் ‘சுதேச தேசிய காங்கிரஸ்’ என்ற பெயரில் இயங்கியது.

இவர் வாழ்ந்த வீடு தற்போது நூதனசாலையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் ஒரு வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க இடமாகவும் காணப்படுகின்றது. நெல்சன் மண்டேலா அவர்கள் 27 வருட சிறை வாழ்க்கையை முடித்து வெளிவரும்போது, தான் விடுதலை அடையும் நாளாகத் தேர்ந்தெடுத்தது, பெப்ரவரி 11ம் திகதியை ஆகும். இது டூபே அவர்களின் பிறந்த மற்றும் இறந்த நாளாகும். 11 பெப்ரவரி 1946ம் ஆண்டு டூபே அவர்கள் இயற்கை எய்தினார்கள்.

அது மட்டுமன்றி, டூபே அவர்களின் முக்கியத்துவம் எத்தகையது என்பதனை உணர்த்தும் இன்னும் ஒரு சம்பவம் யாதெனில், தென்னாபிரிக்காவின் வரலாற்றை மாற்றி எழுதிய ஜினநாயகத் தேர்தலில் நெல்சன் மண்டேலா அவர்கள் வாக்களிக்கமுன்னர் டூபே அவர்களின் கல்லறையைத் தரிசித்தார். அங்கு நெல்சன் மண்டேலா கூறியதாவது, “தலைவர் அவர்களே, இன்று தென்னாபிரிக்கா விடுதலை அடைந்துவிட்டது என்பதை அறிவிக்க இங்கே நான் வந்திருக்கிறேன்.”

“Mr President, I have come to report to you that South Africa is free today.”

இவை யாவும் டீபேயின் மகத்துவத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். அதுமட்டுமன்றி, அவரது இடத்திலேயே, திரண்டிருந்த மக்கள் கூட்டத்தினரின் முன்னால், தனது வாக்கினை அளித்தார். அது ஊடகங்களுக்காக அளிக்கப்பட்ட வாக்காகும். உண்மையில் வாக்குப்பெட்டி உள்ளே நெல்சன் மண்டேலா ஞாபகார்த்த அறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அறையின் சன்னல்கள் யாவும் மூடப்பட்டுள்ள அதேநேரம் வாக்குப்பெட்டிக்கு அருகில் இருந்த சன்னல் மட்டும் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது இருட்டிலிருந்து ஒளியை நோக்கி என்ற செய்தியைக் குறிப்பறிவிக்கிறது.

அரசியலமைப்பு குன்று (Constitution Hill)

அரசியலமைப்பு குன்று என்றழைக்கப்படும் இடமானது நிறுவெறி ஆட்சிக்காலத்தில் சிறையாகப் பாவிக்கப்பட்ட இடத்தையும், அதன் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டும்வகையில் அதனோடு சேர்த்து அமைக்கப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பு நீதிமன்ற வளாகத்தையும் கொண்டுள்ளது.

நிறுவெறி சிறைச்சாலை (Apartheid Prison)

1893ம் ஆண்டு ஜொஹன்னஸ்பேர்க் நகரில் அதியுயர் பாதுகாப்பைக்கொண்டதான இந்த நிறுவெறிச்சிறைச்சாலை உருவாக்கப்பட்டது. சிறிது காலத்தின் பின் இதனைச்சுற்றி ஒரு கோட்டை உருவாக்கப்பட்டது. இந்தச் சிறை 3 பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. கோட்டையில் வெள்ளை இன கைதிகளும், 1902ம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட 4ம், 5ம் இலக்க சிறைகளில் கறுப்பின கைதிகளும், 1903ம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட சிறைகளில் பெண் கைதிகளும் சிறைவைக்கப்பட்டனர். ஜொஹன்னஸ்பேர்க் கோட்டை அல்லது 4ம் இலக்கம் என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்ட இந்தச் சிறைகளில் கறுப்பின அரசியல் கைதிகள் மிகக்கொடுமையாகச் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். இதன் காரணமாக 4ம் இலக்க சிறை என்ற பெயரில் இது பிரபல்யம் பெற்றிருந்தது.

இங்கே மகாத்மா காந்தி, அல்பேர்ட் லுதுலி உள்ளிட்ட நூற்றுக் கணக்கானோர் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தனர். நெல்சன் மண்டேலா முதலில் ஒரு சட்டத்தரணியாகவும், இரண்டாம் முறை சிறைக்கைதியாகவும், இறுதியாக ஜனாதிபதியாகவும் இங்கு கால்பதித்திருந்தார். அது மட்டுமன்றி, தென்னாபிரிக்க சுதந்திரப்போராட்டத்துக்கு அளப்பரிய சேவையாற்றிய, நெல்சன் மண்டேலாவின் முன்னாள் மனைவியான வின்னி மண்டேலா அவர்களும் சுமார் 17 மாதங்கள் (491 நாட்கள்) தனிமைச் சிறையிலடைக்கப்பட்டு சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்பட்டதும் இந்த சிறையில்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சிறைச்சாலையைப் பொறுத்தளவில், நெல்சன் மண்டேலாவும், மகாத்மா காந்தியும் வைக்கப்பட்டிருந்த சிறைகள் பெரியளவில் ஞாபகார்த்த வடிவங்களாக வரலாற்றை இயம்புகின்றன. 4ம் இலக்க சிறைகளில் தனிமைச்சிறையறைகள் காணப்படுகின்றன. இங்கு கைதிகளைத் துன்புறுத்தப் பயன்படுத்திய உபகரணங்களும் தற்போது காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த சிறை 1983ம் ஆண்டு மூடப்பட்டு, கொடுமான சிறைச்சாலையின் அனுபவங்களிலிருந்து நம்பிக்கையை கட்டி எழுப்பும் ஒரு நினைவிடமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் (Constitutional Court)

1993ம் ஆண்டின் இடைக்கால அரசியலமைப்பின் பிரகாரம், 1994ம் ஆண்டு இந்நீதிமன்றம் உருவாக்கப்பட்டது. நெல்சன் மண்டேலா அவர்களால் இது 1995ம் ஆண்டு உத்தியோகபூர்வமாகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இதற்கான கட்டிட நிர்மாணத்திற்கு விண்ணப்பம் கோரப்பட்டபோது, 500க்கும் அதிகமான விண்ணப்பங்கள் வந்தபோதும், இறுதி முடிவு சார்ள்ஸ் கொர்ரேயா என்ற இந்திய கட்டிடக்கலைஞரைத் தலைவராகக்கொண்ட சர்வதேச நீதிபதிகளின் குழுவால் எடுக்கப்பட்டது. இதில் வெற்றிபெற்ற குழுவாக, 'மரத்தடியில் நீதி' (Justice under a Tree) என்ற எண்ணக்கருவைச் சமர்ப்பித்த குழு தெரிவுசெய்யப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம், 2004ம் ஆண்டு, பத்தாவது ஜனநாயக ஆண்டைக் கொண்டாடும்வகையில், ஜனாதிபதி தபோ ம்பேகி (Thabo Mbeki) அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

இந்தக் கட்டிடம் மிகவும் அழகியல் சார்ந்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் நிலைமாறுகாலநீதி, சமூகநீதி, மனித உரிமைகள், அரசியலமைப்பு விழுமியங்கள், இழப்பீடு மற்றும் நல்லிணக்கம் சார்ந்த கொள்கைகள் என்பன பிரதிபலிக்கத்தக்க வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதன் முகப்பில் தென்னாபிரிக்காவின் 11 உத்தியோகபூர்வ மொழிகளில் பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது. அது மட்டுமன்றி, பாரிய மரங்களினாலான சுதவுகளைக்கொண்ட நுழைவாயிலில், மனித உரிமைகள் பட்டயத்திலிருந்து 27 உறுப்புரைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் உள்ளே ஒரு கல்லில் போர்த்துக்கேய மொழியிலான வாசகம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் அர்த்தம் போராட்டங்கள் தொடரும் என்பதாகும். (*A 'luta continua*)

இதற்கு எதிர்ப்புறமாக உள்ள பழைய சிறைக்கட்டிடத்தில் ஒரு அணையாத கடர் எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. இது 'ஜனநாயகத்தின் கடர்' என்று பெயரிடப்பட்டு, 2011ம் ஆண்டு டிசம்பர் 10ம் திகதி ஏற்றி வைக்கப்பட்டது.

இந்த நீதிமன்ற நிர்மாணிப்பின் போது, முன்னைய சிறையின் சுவர்களாய் இருந்த கற்கள் மிகவும் சுவனமாகப் பெயர்க்கப்பட்டு தற்போதைய நீதிமன்றின் உச்சவராக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது கசப்பான வரலாற்றை நினைவுறுத்தும் அதேவேளை, ஜனநாயகத்தை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், நீதிமன்ற அறையிலிருந்து வெளியே பார்க்கும் போது நடப்பவர்களின் கணுக்காற்பகுதி மட்டுமே நீதியரசர்களுக்குத் தெரியும் விதமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் பாரபட்சமின்றிச் செயற்பட வேண்டும் என்பது குறிப்புணர்த்தப்படுகிறது.

மேலும், நீதியரசர்கள் அமரும் இடத்தில் 11 விதவிதமான வடிவங்கள் கொண்ட எங்குனி மாடுகளின் (*Nguni Cows*) தோலினால் உருவாக்கப்பட்ட அலங்கார விரிப்பு காணப்படுவது 11 நீதியரசர்களும் தனித்துவமானவர்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றது. முதன்முதலாக, 1994ம் ஆண்டு நீதியரசர்கள் மனிதம் (*Humanity*) என்ற பொருளில் ஒரு கலைப்படைப்பை நிறுவினர். அதன் பின்னர் கொண்டையளிக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான கலைப்படைப்புகளை இந்த நீதிமன்றில் காணமுடியும். 11 நீதியரசர்களுள் ஆண், பெண் இருபாலாரும் அடங்குவதுடன் நாட்டின் ஜனாதிபதிக்கு எதிராகவும் தீர்ப்பளிக்கும் சட்ட எல்லைகளைக்கொண்டு, மனித உரிமைகளையும், தென்னாபிரிக்க அரசியலமைப்பையும் பாதுகாக்கும் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது.

நிறுவெறி ஆட்சியின் போது முக்கியம் வாய்ந்ததாய் இருந்த சிறைச்சாலை அமைந்த இடத்தைச் சார்ந்தே இந்த அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் கட்டமைப்பு அரசியலமைப்பின் மனித உரிமைகளை முன்னிறுத்தி உருவாக்கப்பட்டுள்ளதுடன், நீதிமன்றம், நீதியரசர்களுக்கான அறைகள், அலுவலகர்களுக்கான அறைகள், பொது அரங்கு, பொது நூலகம், பார்வையாளர்களுக்கான வாசிக்கும் அறை போன்ற வசதிகளைக்கொண்டிருக்கின்றது.

நெல்சன் மண்டேலா சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட இடம் (*Mandela Capture Site*)

1962ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 5ம் திகதி, குவாகலு நட்டால் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள ஹோவிக் (*Howick*) என்னும் இடத்திற்கு சுமார் 5 கிலோமீட்டர் தொலைவில், நிறுவெறி அரசாங்கத்தின் பொலிசாரினால் நெல்சன் மண்டேலா அவர்களது வாகனம் வழிமறிக்கப்பட்டு கைதுசெய்யப்பட்டார். அன்றிலிருந்து, 27 ஆண்டுகள் அவர் பொதுமக்களின் பார்வையிலிருந்து தடுத்துவைக்கப்பட்டார். நெல்சன் மண்டேலா அவர்கள் எழுதிய சுதந்திரத்துக்கான நீண்ட பயணம் (*Long walk to Freedom*) என்ற நூலின் அடிப்படையாக இந்த இடம் அமைந்துள்ளது. நெல்சன் மண்டேலாவினதும், தென்னாபிரிக்காவினதும் வரலாற்றை மாற்றி எழுதிய பெரும் முக்கியத்துவம்வாய்ந்த இடமும் இதுவாகும்.

இந்த இடத்தின் அதிமுக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும் வகையில், நெல்சன் மண்டேலா அவர்களது உருவச்சிலை ஒன்று, கலையழகும் தொழில்நுட்பமும் பொருந்தியவகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது: பிரதான பாதையிலிருந்து சற்று உள்ளே சென்றதும் நடைபாதையொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நடைபாதையில் செல்கையில், தூரத்தே கறுப்பு நிற கம்பிகள் நாட்டப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். தொடர்ந்து நடைபாதையுடாகச் சென்று அடையாளமிடப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு புள்ளியில்,

அதாவது, கம்பிகளில் இருந்து 35 மீட்டர் தொலைவில் நின்று பார்க்கும் போது, இந்த கம்பிகளில் நெல்சன் மண்டேலா அவர்களது பக்கவாட்டு முகத்தோற்றம் மிகத்தெளிவாகத் தெரிவதைக் காணலாம். இந்தச் சிற்பமானது, வழக்கமான நினைவுச்சிற்பங்கள் போலன்றி மிகவும் வித்தியாசமான முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கலைஞர் மார்க்கோ சியான்பெனெல்லி (Marco Cianfanelli) என்பவரது உழைப்பில் 8 முதல் 10 மீட்டர் உயரமுள்ள 50 இரும்புக் கம்பிகளைக் கொண்டு நெல்சன் மண்டேலா அவர்களது முகத்தோற்றம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 50 கம்பிகள் அவர் கைது செய்யப்பட்டு 50 ஆண்டுகள் ஆனதைக் குறித்து நிற்கின்றது. இதற்கு முன்னர் செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட ஒரு நினைவிடமாக மட்டுமே இந்த இடம் காணப்பட்டது. இதனை நெல்சன் மண்டேலா ஞாபகார்த்த நிலையம் அரசின் பல அமைப்புகளுடன் ஒன்றிணைந்து உருவாக்கியுள்ளது. இச்சிலை ஆகஸ்ட் 4ம் திகதி 2012ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி ஜாகோப் சுமா அவர்களினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

காந்தியின் பீனிக்ஸ் குடியிருப்பு (Gandhi's Phoenix Settlement)

மோகனதாஸ் கரம்சாந் காந்தி அவர்கள் 1869 இல் இந்தியாவின் போர்பந்தர் எனும் ஊரில் பிறந்தார். இங்கிலாந்துக்குச் சட்டம் படிக்கச் சென்ற அவர், தொழில் நிமித்தம், 1893ஆம் ஆண்டு, தனது 24வது வயதில் தென்னாபிரிக்காவில் கால் பதித்தார். இவர் 21 ஆண்டுகளாக தென்னாபிரிக்காவில் வசித்தார். இதன்போது இங்கிலாந்துக்கும், இந்தியாவுக்கும் இடையிடையே சென்றுவந்தார். இறுதியாக, 1914ம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்காவை விட்டு இந்தியாவுக்குச் சென்றார். தென்னாபிரிக்காவில் வாழ்ந்தபோது, ட்ரப்பிஸ்ட் (Trappist) என்றழைக்கப்படும் கிறிஸ்தவ கத்தோலிக்க பிரிவினரின் வாழ்க்கைமுறையால் ஈர்க்கப்பட்டு, பொதுநலனை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக அமைப்பை வாழ்க்கை முறையாகக்கொள்ளப் பாடுபட்டார். இதன் அடிப்படையில் காந்தியின் குடியிருப்பானது அவரதும், ஏனையோரதும் வீடுகள், பாடசாலை, மருத்துவ சிகிச்சை நிலையம், பதிப்பகம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது. இந்தக் குடியிருப்பானது குவாகலு நட்டால் மாகாணத்தின் இனாண்டா பகுதியில் அமைந்துள்ளது. காந்தியின் வீடு அனைவரதும் நலன் என்ற அர்த்தத்தைக்கொண்டதாக 'சர்வோதயா' என்றழைக்கப்பட்டது. 1904ம் ஆண்டு இக்குடியிருப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

காந்தி அவர்கள் தனது சத்தியாக்கிரகக் கொள்கைகளைப் பரப்பும் "இந்தியக் கருத்து" (Indian Opinion) என்ற செய்தித்தாளை காந்தியின் குடியிருப்பிலிருந்த பதிப்பகத்தில் பிரசுரித்தார். இந்தப் பதிப்பகமானது, 1980 இன் பின்னரான காலப்பகுதியில் கலவரமொன்றின்போது எரிக்கப்பட்டது. 1994ம் ஆண்டின் பின்னர் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு, 2000ம் ஆண்டு திறந்து வைக்கப்பட்டு, தற்போது நூதனசாலையாகப் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

காந்தி தனது முதலாவது நூலான "இந்தியன் ஹோம் ரூள்" (Indian Home Rule) என்பதை வெளியிட்டது இந்த பிரசுரத்தில்தான் என்பதும் காந்தி குடியிருப்புக்கு அருகில் மகாத்மா காந்தியின் மனைவியின் பெயரில் ஆரம்பப்படாடசாலை ஒன்றும் அமைந்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயங்கள்.

சந்தித்த பிரமுகர்கள்

ஆஷா மூட்லி (Asha Moodley)

தென் ஆபிரிக்காவின் சுதந்திரப்போராட்டத்தில் பங்குபற்றிய முன்னணி உறுப்பினர்களில் கறுப்பின கூருணர்வு இயக்கத்தைச் சேர்ந்த இவரும் ஒருவர். 1970 இல், ஷார்ப்பவில் (Sharpeville) எனும் இடத்தில் பாஸ் நடைமுறை முதலான பல விடயங்களுக்காகப் போராடிய 69 கறுப்பினத்தவர்கள், பொலிசாரின் கண்மூடித்தனமான துப்பாக்கிச்சூட்டுக்கு இலக்காகி உயிரிழக்க நேரிட்டது. இப்படுகொலையின் ஒரு விளைவாக ஆரம்பிக்கப்பட்டதே கறுப்பின உணர்வு இயக்கத்தின் மாணவர் இயக்கம். இவ்வியக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கமானது கறுப்பினத்தவரை குறிப்பாக இளைஞர்களை அறிவூட்டி ஒன்றுதிரட்டுதல் ஆகும். கறுப்பின கூருணர்வு இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகவும், தென் ஆபிரிக்கா மாணவர்களுக்கான ஒரு நிறுவனமாகவும் இருந்தது தென்னாபிரிக்காவின் மாணவர் அமைப்பாகும் (South African Students Organisation). இந்த மாணவர் இயக்கத்தின் ஒரு ஆரம்பகால அங்கத்தவராக இருந்த ஆஷா மூட்லி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு தனிமைச்சிறையில் கடுழிய தண்டனைகளை அனுபவித்தார்.

1960ம் ஆண்டின் பின்பகுதியில் விடுதலை இயக்கங்களையும், அதன் தலைவர்களையும் நிறவெறி அரசு தடை செய்தது. 1976ம் ஆண்டு பண்டு (Bantu) கல்வி முறைக்கெதிராக ஜொஹன்னஸ்பேர்க், சொவேட்டோ என்னும் இடத்தில் தொடங்கிய மாணவர் எழுச்சி 02 வருடங்களாகத்தொடர்ந்து, நாட்டின் பல பாகங்களிலும் பரவியது. இப்போராட்டமானது, தென்னாபிரிக்க மாணவர் அமைப்பின் தலைவர் ஸ்டீவ் பீகோ (Steve Biko) பிரிட்டோரியா (Pretoria) நகரின் தடுப்புச் சிறையில் மரணித்ததை அடுத்து, மேலும் தீவிரமடைந்தது. முரண்பாடான அரசியல் நிலைப்பாடுகளாலும், தீவிரவாதத்தன்மைகொண்ட அணியினர் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டதாலும் பின்னாட்களில் ஆஷா மூட்லி அவர்கள் பிரதான அரசியல் நீரோட்டத்திலிருந்து ஒதுங்கப்பட்டதான அல்லது ஒதுங்கிவிட்டதான ஒரு சூழ்நிலை தென்படுகிறது.

1984ம் ஆண்டு நடந்த முதலாவது தேர்தலில் இவர்களது கட்சி வெற்றி பெறவில்லையெனினும் இவரது சேவையும் அரசுக்கெதிரான காத்திரமான விமர்சனங்களும் தொடர்ந்தன. ஆஷா மூட்லி பெண்விடுதலைக்காகவும், பால்நிலை சமத்துவத்திற்காகவும், சுதந்திரத்துக்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் அதிகமாகக் குரல்கொடுத்தவர். 'அடிமைச் சிந்தனையிலிருந்து மீண்டுவாருங்கள்' என்பது இவர்களது கட்சியின் கொள்கையாகவும், ஆஷா மூட்லியினது அர்ப்பணிப்புக்கான உந்துசக்தியாகவும் காணப்பட்டது.

கறுப்பின கூருணர்வு இயக்கத்தினுடைய போராட்ட முன்னெடுப்புகள், அரசின் நிலைப்பாடுகளுடன் எதிர்ப்புறையாக இருந்தபோதிலும் அதனைக் குற்றச்சாட்டுக்களாக ஒருபோதும் முன்வைக்காத இவரது மனப்பக்குவம், சந்தித்த குழவினரை ஈர்க்கச்செய்தது.

ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ், தனது தலைமையில் நிறவெறி ஆட்சியிலிருந்து தென் ஆபிரிக்காவை மீட்டெடுத்து, மக்களின் பேராதரவுடன் ஒரு வெற்றிகரமான ஜனநாயக ஆட்சிக்கு வழிவகை செய்த போதிலும் அவர்களது சில பின்னடைவுகளையும் அதன் பாதகமான விளைவுகளையும் சுட்டிக்காட்ட ஆஷா மூட்லி தயங்கவில்லை. தென்னாபிரிக்காவின் நிலைமாறுகாலநீதிச் செயற்பாடானது, இன்றளவும் பாதிக்கப்பட்ட கறுப்பின மக்களுக்குப் நீதியைப் பெற்றுக்கொடுக்கவில்லை என்ற விமரிசனக் கண்ணோட்டத்தை இவர் முன்வைக்கின்றார்.

நீண்ட போராட்ட வரலாற்றைக்கொண்ட இவர் பல சவால்களைச் சந்தித்து, வலிகளையும் சுமந்துள்ளபோதிலும் இன்றும், அரசு தனது கடமையைச் சரிவரச் செய்யாதவிடத்து, சிவில்சமூக அமையங்களுடன் இணைந்து மக்கள் போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதில் ஈடுபட்டுவருகின்றார்.

இவரது போராட்ட வரலாறு தென் ஆபிரிக்க சரித்திரத்தில் அங்கீகரிக்கப்படாததனை பண்புடன் கையாண்டு தொடர்ந்தும் நாட்டுக்கான தனது சேவையைத் தொடர்கிறார்.

எலா காந்தி (Ela Gandhi)

1940 இல் பிறந்த எலா காந்தி, மகாத்மா காந்தியினுடைய வம்சாவளிப் பேத்தியாவார். குவாசுலு நட்டால் மாகாணத்தில் குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்களில் மாத்திரமே இந்திய வம்சாவளியினர் குடியிருந்தனர். நிறவெறி ஆட்சியில் நிலவிய வெள்ளையரல்லாதோருக்கான கல்விக்கான

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சூழலில், எட்டு முதல் ஒன்பது வயது வரும்வரை இவருக்கு வீட்டில் வைத்துத்தே கல்வி புகட்டப்பட்டது. எனினும், ஏனைய குழந்தைகள் பள்ளிக்கு செல்வதைக்கண்டு, தானும் பள்ளிக்குப் போகவேண்டும் என தனது பெற்றோரிடம் கோரிக்கை விடுத்தார். அதுவே இவரது முதல் உரிமைக்கான எழுச்சியாக அமைந்தது.

குவாகலு நட்டால் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டக்கல்வி சம்மந்தமான இளமாணிப் பட்டப்படிப்புக்காகச் சேர்ந்த இவர், அங்கு வெள்ளையின மாணவர்களுக்கும், கறுப்பின மாணவர்களுக்கும் வெவ்வேறு கல்வி முறைமைகள் இருந்ததால், அப்பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து விலகி, தென் ஆபிரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது சமூக விஞ்ஞானப் பட்டதாரிக் கல்வியை மேற்கொண்டார். 1970ம் ஆண்டு நட்டால் இந்திய காங்கிரஸ் என்ற இயக்கம் மீளவும் உருவாக்கப்பட்டபோது எலா காந்தி அதன் உபதலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இதுவே இவர் ஏற்ற முதல் பதவியாகும். டர்பன் நகர் சிறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு, விடுதலை செய்யப்பட்டவர்களுக்கான ஆதரவுக்குழுவிலும் இவர் சேவை புரிந்தார். 1975ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1980ஆம் ஆண்டு வரை எலா காந்தியின் செயற்பாடுகள் நிறுவெறியின் ஆட்சியாளர்களால் தடை செய்யப்பட்டது. இத்தடையானது, கூட்டங்களுக்குச் செல்வது முதலிய அவரின் சுதந்திரமான நடமாட்டத்தைத் தடுப்பதாகவும், சில நேரங்களில் அவரது வீட்டுக்குள்ளேயே முடக்குவதாகவும் இருந்தது. ஒரு போராளியின் சமூக எழுச்சிக்கான ஈடுபாடு, சமூகத்தின் அடிமட்டத்திலிருந்து வேலை செய்வதைக் குறிக்கின்றது என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் எலா காந்தி தனது சமூகப்பணிகளைத் தொடர்ந்தார்.

ஒன்றுபட்ட ஜினநாயக முன்னணியில் எலா காந்தி இணைந்தது அவரது சமூகச் செயற்பாட்டில் மைல்கல்லாக இருந்தது. இக்கட்சி பல்வகைமை கொண்ட சிவில், இன, மத குழுமங்களை ஒன்றாக இணைத்திருந்தது. சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட முதல்நாளன்று கட்சியின் ஒரு பிரதிநிதியாக இவர் முதல்முறையாக நெல்சன் மண்டேலாவைச் சந்தித்தார். காலப்போக்கில், பல்வேறுபட்ட தொடர் செயற்பாடுகளினூடாகவும் 1994ம் ஆண்டு முதன்முறையாக நடந்த தேர்தலினூடாகவும் இவர் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசுடன் இணைந்து கொண்டார். இக்காலகட்டத்திலிருந்து ஒரு அரசியல்வாதியாகவும், பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், சமூகச் செயற்பாட்டாளராகவும் இவரது சேவை தொடர்ந்தது.

நிறுவெறி ஆட்சிக்கெதிரான போராட்டக்காலங்களிலிருந்து சுதந்திரமடைந்தபின், ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் சமூக சேவையாளராகவும் செயற்பட்ட இவரது அனுபவமும் தொண்டும் அளப்பரியது. தென் ஆபிரிக்காவின் அரசியலமைப்பை வடிவமைப்பதிலும் அதுதொடர்பான மக்களுடனான கருத்துப் பரிமாறல்கள், கருத்துக்கணிப்புகள்மட்டில் இவர் ஆற்றிய பணிகள் கூடிய அர்ப்பணிப்புடன் அமைந்திருந்தன. 'நாட்டின் பாதிக்கப்பட்ட குடிமக்கள் அனைவரினதும் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தப் பாடுபடவேண்டும்' என்ற இவரது கூற்று, நிலைமாறுகாலநீதிச் செயற்பாடுகளில் இவரது ஈடுபாட்டையும் இழப்பீடுகள் நீதியாகவும் அனைவருக்கும் சமமாகவும் கிடைக்கவேண்டும் என்ற ஆழமான எண்ணப்பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டியது. போராட்டத்தில் மகனை இழந்த ஒரு தாயாக இருந்த போதிலும் தனது போராட்ட உணர்வை எவ்விதத்திலும் முடக்கிவிடாமல், ஆபிரிக்க மக்களுக்கான சேவையைத் தொடர்ந்தது, இவரது மன உறுதியையும், அர்ப்பணிப்பையும் உயர்த்திக் காட்டியது.

இலான் லக்ஸ் (Ian Lax)

இலான் லக்ஸ் தென்னாபிரிக்க சட்டவாளராக 30 வருட அனுபவம் கொண்டவர். நீதிப்பொறிமுறை சம்மந்தமாகவும் ஊழல், அரசியலமைப்பு, சிவில், மற்றும் தொழிலாளர் சட்டங்கள் தொடர்பாகவும் சர்வதேச அனுபவங்களைப் பெற்றவர். மேலும், சமூக மற்றும் அரச அமைப்புக்களுக்கான திறன் விருத்திப் பயிற்சிப்பட்டறைகள் நடாத்துதல், ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளல், அரசுக்கான ஆலோசனைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடல், அபிவிருத்தி மற்றும் மனித உரிமைப் பிரச்சினைகளைக் கையாளுதல் என்பவற்றில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவர். தென் ஆபிரிக்காவின் 1994ஆம் ஆண்டு ஜினநாயகமுறை ஆட்சியின்கீழ் நிறுவெறி ஆட்சிக்காலத்தில் இடம்பெற்ற மனிதவுரிமை மீறல்கள், யுத்தக்குற்றங்கள், ஏனைய வன்முறைகள் பற்றிய உண்மைகளைக் கண்டறியும்முக்கமாக அமைக்கப்பட்ட, உண்மைக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான ஆணைக்குழுவை உருவாக்குவதிலும், நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் பங்களித்திருந்தார்.

இவரது பன்முகத்திறன் மற்றும் சட்டநுண்ணறிவு என்பன தென் ஆபிரிக்காவின் ஜினநாயக ஆட்சியின் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டவமைப்பு வடிவமைத்தலிலும் சீராக்கலிலும் பெரும் பங்கு வகித்தன.

தென்னாபிரிக்க வரலாறு பற்றிய இவரது நுண்ணறிவுடன் கூடிய பல்கோணப் பகுப்பாய்வு, நிறுவெறி ஆட்சிபற்றியும் காலனித்துவ ஆதிக்கம்பற்றியும், சுதேசிகள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டதன் பின்புலத்தையும் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள வழிவகுத்தது. உண்மைக்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான ஆணைக்குழுவின் கட்டமைப்பு, பொறிமுறை என்பவற்றில் குறிப்பாக, பொதுமன்னிப்பு வழங்கும் முறைமை, பாதிக்கப்பட்டவருக்கான இழப்பீடு வழங்கும் அடிப்படை, உண்மையைக் கண்டறிவதற்கான விசாரணை அனைத்தும் தெளிவாக இவரால் விவரணப்படுத்தப்பட்டது.

உண்மைக்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான ஆணைக்குழுவில் ஈடுபட்டிருந்த இவர், இப்பொறிமுறை செய்யத்தவறிய பெருமளவிலான விடயங்களைத் தயக்கமின்றிச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். அரசு இயந்திரத்தின் பாதகமான பக்கங்களும், நிலைமாறுகாலநீதிப் பொறிமுறையூடாகச் செய்யப்படாத விடயங்களும் இவரை விரக்தியடையச் செய்திருப்பினும் ஒரு சட்டவாளராக, மக்களுக்கு நீதியைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் போராட்டத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவதில் இவர் பின்னிற்கவில்லை.

ஜோன்சன் ம்லாம்போ (Johnson Mlambo)

பான் ஆபிரிக்கா காங்கிரஸின் (PAC) தலைவரான, ரொபேட் சொபுகுவெயின் (Robert Sobukwe) கொள்கைப் பரப்பினாலும், கருத்துகளினாலும் ஈர்க்கப்பட்டு, பான் ஆபிரிக்கா காங்கிரஸில் 1959 இல் ம்லாம்போ சேர்ந்தார். அவர் அப்போது பெனோனி (Benoni) என்ற குடியிருப்பு ஒன்றின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவ்வியக்கம் தடைசெய்யப்பட்ட பின்னர், 1963ஆம் ஆண்டில், 'இலக்குக்கான ஆண்டு' என்பதை திட்டமிடுவதற்காக இவர் மாசெரு (Maseru) இல் இருந்த இரகசியத் தலைமைக் காரியாலயத்துக்குச் சென்றார். அங்கிருந்துகொண்டு, சில ஆயுத்தாக்குதல் நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடுதலிலும் இவர் தலைமை தாங்கிச் செயற்பட்டார். இவற்றின் விளைவாக, 1963ம் ஆண்டு, பான் ஆபிரிக்கா காங்கிரஸின் ஏனைய தலைவர்களுடன் இவரும் கைதுசெய்யப்பட்டார். 20 வருடங்களாக ரொபின் தீவில் சுழீழிய சிறைத்தண்டனை அனுபவித்து மே மாதம், 1983இல் வேறு சிறைச்சாலைக்கு மாற்றப்பட்டு, ஜூன், 1983இல் விடுதலை செய்யப்பட்டார். விடுதலைக்குப் பின், இவர் தனது போராட்டத்தை அஞ்ஞாதவாசத்தில் தொடர்ந்தார். தென் ஆபிரிக்காவிற்கு வெளியே ஆபிரிக்க கண்டத்திலிருந்து பான் ஆபிரிக்க காங்கிரசிற்கான நிதி திரட்டல், மற்றும் ஆதரவுச் செயற்பாட்டில் இவர் ஈடுபட்டார். 1986 ஆம் ஆண்டு இவர் பான் ஆபிரிக்க காங்கிரசை தலைமைதாங்கி வழிநடாத்தி, தமது அமைப்புக்கு எதிரான தடைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் இணக்கப்பாட்டுடன் தீர்வுக்குக் கொண்டுவருவதற்காகப் பணியாற்றினார். அவற்றில், அரசியல் கைதிகளை விடுவித்தல், அரசியல் கட்சிகளின் தடை நீக்கம் போன்றன அடங்கும். 1990ஆம் ஆண்டு, விடுதலைப்போராட்ட இயக்கங்களின் தடைநீக்கத்தின் போது, ம்லாம்போ, காங்கிரசின் உபதலைவராக இருந்து, அரசுடனான பல்வேறு கலந்துரையாடல்களில் அமைப்பைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்.

அடக்குமுறையிலிருந்து விடுபடமுயலும் ஒரு சமூகத்திற்கு, அச்சமூகத்தின் மனரீதியான பலமே முதன்மையானது என்பதை அவரது கருத்திலிருந்து அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. 'அடக்குமுறையிலிருந்து எங்களை விடுவி! நாடு விடுதலை பெறும்!' இம் மனவெழுச்சி கறுப்பினமக்களின் பலமாக இருந்ததாக மனதில் பதியவைத்தார். கொடூரமான அடக்குமுறை நடப்பதாக நாம் உணர்ந்தால், இழப்புக்களுடனும் வலிகளுடனும் மிஞ்சியிருக்கும் எங்கள் மக்களின் மனங்களைப் பலமானதாக மாற்ற நாம் முயற்சிக்க வேண்டும் என்பது அவரது சிந்தனையாகும். பான் ஆபிரிக்கா காங்கிரஸின் தலைவரான சொபுகுவெயின் 'சிந்தனை விடுதலை' (liberating the mind) என்ற கருத்தியலின் ஆழத்தையும் போராட்ட வரலாற்றில் மக்களின் சிந்தனை வளர்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தையும் நயமாக எடுத்துரைத்தார். தனது கட்சியின் கொள்கைகள் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து மாறுபட்டதாக இருந்தபோதிலும், பொது எதிரியான நிறுவெறி அரசைக் கையாள்வதற்காக, அவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்ட விதமும், சிறையில் அவர்களுடனான தொடர்புகளைப் பேணியமுறையும் பிரமிப்பூட்டுபவையாக இருந்தன. 1994ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற தேர்தலில் பான் ஆபிரிக்கா காங்கிரஸ் தோற்ற போதிலும் ஆயுதப் போராட்டத்தை நிறுத்தி அரசியல் தீர்வை நோக்கி ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசுடன் ஒருங்கிணைந்த போதிலும் ம்லாம்போ எவ்வித காழ்ப்புணர்ச்சியும் இன்றி, பின்னடைவுகளை ஏற்றுக்கொண்டவிதம் ஒரு போராடியின் உயரிய பண்பை எடுத்துக்காட்டியது.

சந்தித்த நிறுவனங்கள்

நீதிக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான நிறுவனம்

(Institution for Justice and Reconciliation)

நீதிக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான நிறுவனமானது கள ஆய்வுகளுடாக உரிமை, நல்லிணக்கம்சார்ந்த கொள்கைவகுப்புச் சிபாரிசுகளை மேற்கொள்ளும் ஒரு நிறுவனமாகும்.

நீதிக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான நிறுவனமானது தென்ஆபிரிக்காவின் உண்மைக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான (TRC) ஆணைக்குழுவின் செயன்முறையின் விளைவாக, 2000 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனமானது தென்னாபிரிக்காவில் மட்டுமன்றி, ஆபிரிக்கப் பெருங்கண்டத்திலும் சிவில் சமூக அமையங்கள், பிராந்தியத்திலுள்ள அரசுகள் என்பவற்றுடன், நிலைமாறுகாலநீதி மற்றும் நல்லிணக்க அணுகுமுறையை மீள்வடிவமைக்க அல்லது சீரமைக்க, காத்திரமான செயற்பாடுகளைச் செய்துவருகின்றது. இவர்களின் ஆய்வறிக்கைகள் நிதி வழங்குனர்கள், நல்லிணக்கம், நிலைமாறுகாலநீதி தொடர்பாக செயற்படும் நிறுவனங்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்றன.

இந்நிறுவனத்தின் சீரான நடவடிக்கைக்கு இதன் பிரதானி ஸ்ரான்லி ஹென்சுமன் (Stanley Henkeman) ஒரு முக்கிய காரணம். “எதற்காகவும் நீங்கள் எழுந்து நிற்காவிட்டால் எல்லாவற்றிற்கும் வீழ்வீர்கள்” (If you don't stand for something you'll fall for anything) என்ற கோட்பாட்டை இவர் முன்னிறுத்துகிறார்.

சமூகமட்டத்தில் வேலை செய்யும் ஏனைய நிறுவனங்களுடனும் இணைந்து நீதிக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான நிறுவனமானது, நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளையும் நிலைமாறுகாலநீதிச் செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுத்து வரும் அதேவேளை, ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் மக்களின் சமகாலப் பிரச்சினைகளையும் தேவைகளையும் புரிந்துகொண்டு, அரசு தனது கொள்கைகளை வகுப்பதற்கான பரிந்துரைகளை மேற்கொள்வதிலும் தீர்வுத்திட்டங்களைத் தொடர் கண்காணிப்பில் ஈடுபடுத்துவதிலும் இந்நிறுவனம் முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது. சிவில் சமூக அமைப்புகளின் மாறுபட்ட நிலைப்பாடுகளிடையே பொதுத்தளத்தைக் கண்டுபிடித்து, மக்கள் கருத்தை ஒருமித்த குரலில் ஒலிக்கவைப்பதும் இந்நிறுவனத்தின் சிறப்பம்சமாகும்.

சினானி (நாங்கள் உங்களுடன்) *Sinani (we are with you)*

குவாசலு நட்டாலில் அரசியல் உள்ளிட்ட பல்வேறுபட்ட காரணங்களுக்காகக் கொடுமான சகோரப்படுகொலையில் ஈடுபட்ட இரு சமூகங்களிடையே சமாதானத்தையும், சகவாழ்வையும் கட்டியெழுப்பும் நிகழ்ச்சித்திட்டத்துடன், 1994 யூலையில் இந்நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தென்னாபிரிக்கா 20 வருட ஜனநாயகத்தைக் கொண்டாடும் அதேநேரம், சினானி நிறுவனமும் தனது 20 வருடத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்றது.

ஒரு பலம் பொருந்திய அணியாகச் செயற்படும் சினானி, சமூகங்களுக்கிடையில் முரண்பாடுகளைச் சமூகமாகக் கையாளும் முறைமைகளை ஊக்குவிப்பதோடு எச்.ஐ.வி எயிட்ஸ் ((HIV-AIDS) தடுப்பு முறைகளையும் பரப்புரை செய்து வலியுறுத்துகின்றது.

அதுமட்டுமன்றி, உளவள ஆற்றுப்படுத்தல், பாதிக்கப்பட்டோர் மற்றும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியோருக்கிடையேயான சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகள், வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் ஆகியவற்றையும் சினானி நடைமுறைப்படுத்துகிறது.

இளைஞர் குழுக்கள், சமூகமட்ட சுகாதார ஊழியர்கள், சிறுவர் பராமரிப்புக் குழுக்கள் ஆகியோருடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைப் பேணுவதூடாக சினானி தனது வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுக்கின்றது.

வெவ்வேறு இலக்குக்குழுக்களின் தேவையறிந்து, அவர்களின் பங்களிப்புடன், பொருத்தப்பாடுடனான வேலைதிட்டங்கள் சினானியால் வடிவமைக்கப்படுகின்றது. அத்தகைய சமூகங்களுடன் ஒன்றிணைந்த அணுகுமுறை, திட்டங்கள் மக்களால் பொறுப்புணர்வுடன் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதற்கு உறுதுணையாக உள்ளது. நன்கு பயிற்றுவிக்கப்பட்ட கூருணர்வுள்ள ஊழியரணி, மக்களுடனான சினானியின் நெருக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

சமூகங்களின் கடந்தகால வன்முறை வரலாற்றையும் அதன் பின்புலத்தையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு சமாதானத்தையும், சகவாழ்வையும் பாரம்பரிய, கலாசார விழுமியங்களுடன் உருவாக்குவதற்கு சினானி முயல்வதால் சாதகமான விளைவுகளை அடைவதாகக் கொள்ளலாம்.

இந்நிறுவனத்தின் பிரதானி, சிமங்கா சித்தபேயின் (Simanga Sithebe) தன்னலமற்ற தலைமை, தென்னாபிரிக்காவை, அதன் குடிகளை, ஒருங்கிணைத்து மீளக்கட்டியெழுப்பும் இவரது அர்ப்பணிப்பு என்பன இந்நிறுவனம் நிலைப்பதற்கு உறுதுணையாகின்றது.

குளுமானி ஆதரவுக்குழு (Kulumani Support Group)

நிறுவெறி ஆட்சிக்காலத்தின் மனித உரிமை மீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டோர், மற்றும் வன்முறையிலிருந்து தப்பியோரை அங்கத்தவர்களாகக்கொண்ட ஒரு நிறுவனம் குளுமானி ஆதரவுக் குழுவாகும். தென்னாபிரிக்க ஜனநாயக அரசின் உண்மைக்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான பொறிமுறையில் நீதி கிடைக்காமல் விடுபட்ட சமூகங்கள், முன்னாள் போராளிகள், இழப்பீடு கிடைக்காமல் விடுபட்ட குழுமத்தினர் அனைவரையும் அடையாளப்படுத்தி, அவர்களுக்காக அரசிடம் பரிந்துபேசி வருகின்றது. சிறிதாகத் தொடங்கிய இம்முன்னெடுப்பு, தற்போது 104,000 அங்கத்தவர்களைக்கொண்டு இயங்குகின்றது.

சுதந்திரமடைந்ததன்பின், கடந்தகாலங்களில் இடம்பெற்ற வன்முறைகள் பற்றிக் கண்டறிவதற்கும், அதனூடாக சமூகங்களிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்குமான ஒரு செயற்பாடாக, உண்மையைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டது. இவ்வாணைக்குழுவின் செயன்முறையில், பாதிப்பை ஏற்படுத்தியோருக்கும் பாதிக்கப்பட்டோருக்குமிடையில் உண்மையைக் கண்டறிவதற்கான உறவு ஏற்படுத்தப்படுவதுடன், இழப்பீடு வழங்கும் செயற்பாடும் தண்டனை அல்லது மன்னிப்பு வழங்கும் செயற்பாடும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. 02 வருட காலமாக நடைபெற்ற இவ்வாணைக்குழுவின் உருவாக்கம், செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக விமரிசனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றில், பாதிக்கப்பட்டோருக்கு நீதியைப் பெற்றுத்தருவதில் அனைவரையும் உள்வாங்கிச் செயற்படவில்லை என்பதும் ஒரு குற்றச்சாட்டாகும்.

பாதிப்பை ஏற்படுத்தியவர்கள் சுதந்திரமாக நடமாடக்கூடியதாக இருக்க, பாதிக்கப்பட்டோர் எவ்வித இழப்பீடும் கிடைக்கப்பெறாத நிலையில் வழமை நிலைக்குத் திரும்பிவருவதற்குப் போராடவேண்டியுள்ளது.

குளுமானி ஆதரவுக்குழு பாதிக்கப்பட்டு மீளக்கட்டியெழுப்பப்படாத சமூகங்களுடனும், தனிநபர்களுடனும் பால்நிலைக் கூருணர்வுடன் செயற்படுகின்றது. குறிப்பாக பெண்கள், முன்னாள் போராளிகள், காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள், யுத்தத்தால் கணவனை இழந்தவர்கள், ஏனைய பாதிக்கப்பட்ட குழுமங்களுடன் தனது வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுக்கின்றது. தொழில் ரீதியான வைத்தியரான குளுமானியின் பிரதானி மர்ஜோரி ஜோப்சன் (Marjorie Jobson), வெள்ளை இனத்தைச் சேர்ந்தவராயிருப்பினும் சுதேசிகளின் உரிமைக்காகவும், அவர்களுக்கு நீதி கிடைக்கவேண்டியும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் விமரிசனங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு, அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றும் ஒருவராவார். குளுமானி ஆதரவுக் குழுவானது, கீழ்மட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளை ஆதாரபூர்வமாக வகைப்படுத்தி, அரசுடனான கலந்துரையாடல்களில் அதற்கான தீர்வுத் திட்டத்தை வலியுறுத்துவதிலும் முன்னிற்கின்றது.

பாதிக்கப்பட்டோர் குளுமானி ஆதரவுக்குழுவை ஒரு நிறுவனமாகவன்றி, தமது குடும்பமாக நினைத்து அவர்களுக்குரிய தேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் நிமித்தம் இணைந்து செயற்படுகின்றனர். நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவினால் இழப்பீடு கிடைக்காமல் விடப்பட்ட தனிநபர்களின் விபரமான தகவல்திரட்டு குளுமானியின் ஒரு பலமாகும். குளுமானி தனது செயற்பாடுகளை ஏனைய சிவில்சமூக அமைப்புகளுடன் ஆலோசித்து, அவர்களுடன் இணைந்து செயற்படுத்துகிறது. அரசு கட்டமைப்பைக் காத்திரமாகச்

செயற்படுத்தி மக்களுக்கு நீதியைப் பெற்றுத்தருவதற்கான ஒரு அழுத்தக் குழுவாக குளுமானி செயற்படுகின்றது.

காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் குடும்பங்களுக்கான நீதியைப் பெற்றுக்கொடுப்பதிலும் முன்னாள் போராளிகள், கணவனை இழந்த பெண்கள் ஆகியோருக்கான புனர்வாழ்வுச் செயற்றிட்டங்களிலும் குளுமானி ஆதரவுக் குழு கூருணர்வுடன்கூடிய அணுகுமுறையைக் கையாளுவது விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

தரிசித்த சமூகங்கள்

இனன்டா (Inanda), எம்பும்புலு (Mbumbulu), இன்லாகுகா (iNhlazuka), ரிச்மண்ட் (Richmond) போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று, அங்குள்ள மக்களின் பாரம்பரிய பிரிதிநிதிகள், சமூகமட்ட அமைப்புகள், இணைஞர் குழுக்கள், சமூக சுகாதாரத் தொண்டர்கள் ஆகியோரை, மக்கள் மத்தியில் களப்பணியாற்றும் சினானி நிறுவன உறுப்பினர்களுடன் சந்தித்த அனுபவம், அந்த மக்கள் சந்தித்திருந்த வெள்ளையின அடக்குமுறைகளை மட்டுமன்றி, உட்கட்சி மோதல்களையும், இன்றும் தொடரும் வளப்பற்றாக்குறையையும் கோடிட்டுக் காட்டிற்று. பொருளாதாரச் சுட்டிகள் தென்னாபிரிக்காவை ஒரு வளர்ச்சியடைந்த நாடாகப் பட்டியலிட்டபோதிலும், கிராமங்கள்தோறும் தென்பட்ட வறுமையின் கோரதாண்டவம், இலங்கையில் சமூகவேலைத்திட்டங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் இப் பயணக்குழுவினர் பலரின் மனச்சாட்சியை உறுத்துவதாகக் காணப்பட்டது. பெரும்பாலான காணிகள் இன்றும் வெள்ளையரினதும் ஏனைய முதலாளித்துவ சுரண்டல்வாதிகளினதும் கையில் இருக்கையில், இந்த மக்களின் விடிவுகாலம் பற்றிய நம்பிக்கையினம் மனதில் எழுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. ஆயினும், அத்தகைய காணிகளை அரசு வாங்கி, கறுப்பின மக்களிடையே பிரித்து வழங்கிவருவதாகக் கூறப்பட்டபோது, இருண்ட மேகமூட்டத்திடையே தென்படும் மெல்லிய ஒளிக்கீற்றுப் போன்ற மகிழ்வு ஏற்பட்டது.

ஏனையவை

திரைப்படங்கள்

இந்தப்பயணத்தில் சொவேட்டோவின் மாணவர் போராட்டத்தை எடுத்துக்கூறும் சரபீனா (Sarafina) மற்றும் நெல்சன் மண்டேலாவின் வாழ்க்கைப் பயணத்தைச் சித்தரிக்கும் சுதந்திரத்துக்கான நீண்ட பயணம் (Long Walk To Freedom) என்னும் திரைப்படங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. இவை தென்னாபிரிக்க நிறுவெறி ஆட்சிக்கெதிரான பல பரிமாணங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவின. சில காட்சிகள் இயதார்த்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டு திரைப்படப்பாணியில் அமைந்திருந்தமையையும் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது.

கலாசார நிகழ்வு

தென்னாபிரிக்காவில் ஜினநாயக முறையிலான அரசு ஆட்சி செய்கின்ற போதிலும் பாராம்பரிய மன்னராட்சி முறையொன்றும் காணப்படுகின்றது. உள்ளூர்மட்டத்தில், ஜினநாயக ஆட்சியுடன் ஒத்துழைத்து இம்மன்னராட்சி செயற்படுகின்றது. இனக் குழுமங்களுக்கிடையில் பிரதானமாக ஒரு மன்னர் இருப்பதுடன் அவரின் கீழ் பல குறுநில மன்னர்கள் ஆட்சி செய்கின்றனர். இத்தகைய ஒரு குறுநில மன்னனின் பட்டமளிப்பில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இந்தக் குழுவினருக்குக் கிடைத்தது. இந்நிகழ்வில் தென்னாபிரிக்க பாராம்பரிய சமூகத்தின் கலாசாரம், பண்பாடு, கலை என்பவற்றைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

ஒரு சமூகத்தின் அனைத்து தரப்பினரும் அவர்களுக்கேயான ஆடையலங்காரம், பண்பாட்டு இசை, இசைக்கருவிகளுடன் இந்நிகழ்வில் பங்கேற்றிருந்ததும் அக்குறுநிலத்தின் ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்களுடன் மாகாணத்தின் அரசதரப்பினரும், அமைச்சர்களும் மன்னரின் பதவியேற்புக்கு வந்திருந்தமையும் சிறப்பு.

கற்றுக்கொண்டவையும் பிரதிபலித்தவையும்

இத்தளக் கற்றலின்போது, ஒவ்வொரு நாளின் இறுதியிலும், பங்குபற்றுனர்கள் அன்றையநாட் செயற்பாடுகளை ஒன்றாக இருந்து மீட்டிப்பார்த்ததுடன், அவை தூண்டிய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கவும் செய்தனர். இப்பிரதிபலிப்புகளில் சில.

- இந்தப் பயணம், வெறுமனே ஒரு கல்விசார் நடவடிக்கையாகவோ அல்லது சுற்றுப்பிரயாணமாகவோ இல்லாமல், மிகவும் உணர்வுபூர்வமானதாகவும், எமது நாட்டு நிலைமையுடன் ஒப்பிட்டு பல்வேறுபட்ட சிந்தனைகளைத் தூண்டியதாகவும் அமைந்திருந்தது.
- தலைமுறை தலைமுறையாக மறுக்கப்பட்ட வாழ்வரிமையை வென்றெடுப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட இன எழுச்சிப்போரினை, நேரடியாக வழிநடாத்தி, இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மகாமனிதர்கள், பக்கபலமாய் இருந்து பங்காற்றியோர், ஆதரவுக்குரல் கொடுத்தோர், அறிவியல் மற்றும் மாணவர் எழுச்சிக்கு வழிகோலியோர் என பல்வேறு விதமான தனிநபர்களினதும் அமைப்புகளினதும் குரல்களைச் செவிமடுத்த இந்நாட்கள் கனம் கொண்டனவாய் இருந்தன.
- பல நூறு ஆண்டுகளாக நிறுவெறி ஆட்சியில் சொல்லொணா கொடுமைகளுக்குள்ளான கறுப்பின மக்கள் தமது இடையறாத போராட்டத்தின் மூலம் வென்றெடுத்த தென்னாபிரிக்க மண்ணில் கால்பதிக்கக் கிடைத்ததே பெரும் பாக்கியமாக உணர்ந்த காலப்பகுதி.
- முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட அடிமைத்தனத்திலிருந்து தம்மை விடுவிப்பதற்காய் போராடிய ஒரு தேசத்தில் கால் பதித்த 12 நாட்கள் 3 தசாப்த யுத்த தேசத்துப் பிரசையாகிய எனக்கு வாழ்வின் மிகச் சிறந்த தருணங்களில் ஒன்றாக இருந்தது.

வரலாறு

- நாங்கள் யார்? எங்கள் ஆரம்பம் எது? எங்கள் பரம்பல் என்ன? இன்றைய நிலையில் இத்தகைய வாழ்க்கையை நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்க வைத்திருக்கும் காரணிகள் எவை? என்பது முதலாக பலவிதமான கேள்விகளுக்கான பதில் எங்களது வரலாற்றிலே பொதிந்திருக்கிறது. எனவேதான் எம்மைப்பற்றி அறிவதாயின் எமது வரலாற்றைப்பற்றி அறிய வேண்டியுள்ளது. இத்தென்னாபிரிக்கப் பயணம், இதனை மிக அடிப்படையான, அத்தியாவசியமான விடயமாக உணர்த்தியது.
- தென்னாபிரிக்க வரலாறு, காலனித்துவப் பின்புலம், கறுப்பின மக்களின் பின்புலம் ஆகிய இரு பரிமாணங்களில் நோக்கும்போது ஒரு நிகழ்வுக்கு முற்றிலும் முரண்பட்ட இரு வேறு வியாக்கியானங்களைக் காணலாம். இலங்கை வரலாற்றிலும் காலனித்துவப் பிரதிபலிப்பைப் பெருமளவு கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமன்றி, நாம் வாழும் காலத்திலேயே, எமது வரலாறு திரிபுபடுத்தப்படுவதை, மறைக்கப்படுவதை, கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.
- அடக்கு முறைக்கு எதிரான கறுப்பின மக்களின் போராட்டம் எத்தனையோ தசாப்தங்கள் தாண்டி வந்திருக்கிறது. அத்தகைய நிலையை இலங்கையிலும் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. ஆயின், இது இலங்கை வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ளதா? பதியப்படல் வேண்டுமா? எந்தக் கண்ணோட்டத்தில்? யார் இதனை தீர்மானிக்கப் போகிறார்கள்? இந்த வரலாற்றை படிக்கும் எதிர்கால சந்ததியினரின் மனங்களில் எத்தகைய உணர்வுகள் தோன்றும்?
- ஒரு பெரும் போராட்டம் தன் குறை, நிறைகளைத் தாண்டி வந்த வரலாறு நிச்சயமாக பதியப்பட வேண்டியதாகும். தென்னாபிரிக்காவின் நூதனசாலைகளில் பணிபுரிபவர்கள், அவர்களில் சிலர் வயதில் மிக இளையவர்களாக இருந்தாலும்கூட, போராட்ட வரலாற்றை உணர்வு பூர்வமாக விபரித்தமையானது, போராட்டம் பற்றிய தெளிவும், அங்கீகாரமும் இவர்களுக்குள் விதைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காட்டியது. எமது சமூகத்திலும், இளையவர்கள் மத்தியில் இந்த வரலாறு பற்றிய அறிவு இருந்தாகவேண்டும். தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள மக்கள்

அவர்களிடையேயும், வெளியிலும் வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களில் இருக்கையில், நடந்ததை நடந்தபடி எடுத்துச் சொல்வது எப்படி? இந்த வரலாற்றைப் பதிவு செய்வது எப்படி? இதுதான் என் இனத்தின் வரலாறு, இதுதான் என் தேசியத்தின் வரலாறு என்ற பெருமையை அறியச் செய்வதும், உணரச் செய்வதும் எவ்வாறு?

- தென்னாபிரிக்க அனுபவ அடிப்படையில், அரசாங்கத்துடனும், பெரும்பான்மை சமூகத்துடனும் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.
- போராட்டத்துக்கான அடிப்படைக் காரணிகள் எவை; ஏன் போராட்டம் நிகழ்ந்தது; இதற்கு இட்டுச் சென்ற கருத்தியல்கள் எவை; என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கான விடைகள் உள்ளடங்கலாக இலங்கையின் வரலாற்றில் தமிழர்களின் போராட்ட வரலாறும் உள்ளடக்கப்படவேண்டும்.
- அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளினூடாக எவ்வாறெல்லாம் மக்கள் நலனுக்காகச் செயற்பட முடியும் என்பதனை மனிதவரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள் எடுத்துக் கூறியதைக்கேட்டபோது, இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் இது சாத்தியமா என்ற சிந்தனை எழுந்தது. உதாரணமாக, காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பில் ஒரு அலுவலகத்தை அரசாங்கம் நியமிக்குமாயின், அதனை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வதா? ஏன் அரசு இதனை நிறுவ முனைகிறது; மக்களின் அபிப்பிராயம் இன்றி அரசின் தன்னிச்சையான செயற்பாட்டை ஏற்க முடியுமா; அல்லது அந்த அலுவலகத்தின் ஊடாகப் பெறக்கூடிய நன்மைகளை மக்கள் அடைய முயற்சிப்பதா என்பது போன்ற பல்வேறுபட்ட கோணங்களில் சிந்திக்க வைத்தது.

மொழிப் பிரயோகம்

- நிறுவெறி ஆட்சி பற்றிப் பேசுகையில் பயன்படுத்தப்பட்ட மொழிப்பிரயோகங்கள்கூட மனதைப் பிழிவதாய் அமைந்திருந்தது: 'காயப்பட்ட தேசம்', 'உடைக்கப்பட்ட தேசம்', 'கறுப்பு தேசம் இறந்து கொண்டிருக்கிறது', 'வலியோடு எங்கள் ஆயுதங்கள் மெனனித்தன', 'கறுப்பினத்தவருக்கு மட்டும்', 'வெள்ளையருக்கு மட்டும்', 'மிஷனரி நபர்கள் எங்கள் நிலத்துக்கு வரும்போது அவர்கள் கையில் பைபிள் இருந்தது; கண்களை மூடி எம்மை பிரார்த்திக்கச் சொன்னார்கள். நாங்கள் கண்களைத் திறந்தபோது எங்கள் கையில் அவர்களது பைபிளும் அவர்களது கையில் எங்களது நிலமும் இருந்தது', 'எங்களுடைய தலைமுறை இரத்தமும் வியர்வையும் சிந்திப் போராடி மீட்டெடுத்த அடிமை தேசத்தின் வரலாற்றை வன்முறையற்ற ரீதியில் தக்க வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை' போன்றன சில உதாரணங்களாகும். அதேசமயம் 'ஊருடன் ஒத்தோடு, ஆனால் கொள்கை என்று வரும்போது நீ பாறை போல் அசையாதிரு', 'ஒரு விடயத்திலாயினும் நீ உறுதியாய் இராது விடின் அனைத்து விடயங்களின்பாலும் ஈர்க்கப்படுவாய்' போன்ற கருத்தாளம் மிக்க அறிஞர் வசனங்களும் இவற்றுள் அடங்கும்.

நிலைமாறுகாலநீதி

- நிலைமாறுகாலநீதி, உண்மையைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழு, மன்னிப்போம்; மறப்போம், பாதிப்பை ஏற்படுத்தல், பாதிக்கப்படுதல், நல்லிணக்கம், குணமடைதல், குணப்படுத்தல், சமயம், சம்பிரதாயம், நினைவுகூரல், இழப்பீடு என்ற பதங்கள் தொடர்பான ஆழமான, இயதார்த்தமான விளக்கங்கள் கிடைத்தன.
- உரிமைக்காகப் போராடிய கறுப்பின மக்கள் பெரும்பான்மையாயும், ஒடுக்குமுறையில் ஈடுபட்ட வெள்ளையின மக்கள் சிறுபான்மையாயும் இருந்த சூழ்நிலையில், போராட்டத்தில் வெற்றிபெற்ற கறுப்பின மக்கள், ஆட்சிபீடம் ஏறினார்கள். அதிகாரத்தைத் தம்வசம் எடுத்துக்கொண்ட கறுப்பின மக்கள், நிலைமாறுகாலநீதிச் செயற்பாடுகளினூடாக, தமக்கான நீதியைத் தேடுகிறார்கள். இது எமது நாட்டு நிலையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாய் இருக்கிறது.

- எமது நாடு பல துண்டுகளாக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களிடையே பல பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. நல்லிணக்கம், நீதி, உண்மையைக் கண்டறிதல், பொறுப்புக்கூறல், சமாதானம் என்பவை தொடர்பில் ஆழமான புரிந்துணர்வு தேவைப்படுகின்றது. தமிழ் மக்கள் தம் பிரிவினைகளை மறந்து ஒன்றிணைதல் வேண்டும். அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் ஒருபுறம் இருக்க, ஆரோக்கியமான கலந்துரையாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் தொடர்ச்சியாக இடம்பெறவேண்டும். இதுவே எதிர்கால சந்ததியினருக்கு சிறந்த நாட்டை விட்டுச்செல்ல வழிவகுக்கும் என்பது தென்னாபிரிக்க அனுபவத்திலிருந்து விளங்கியது.

உண்மையைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழு

- உண்மையைக் கண்டறிதல் என்பது பற்றியும், உண்மையைக் கண்டறிவதும், நீதியை பெற்றுக்கொடுத்தலும் இரு வெவ்வேறான விடயங்கள் என்ற தெளிவும் கிடைத்தது. நிலைமாறுகாலத்தில் உண்மையைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழுவின் பங்களிப்பு, அதற்கு வழங்கப்பட்டிருந்த ஆணை, மற்றும் அதன் குறைநிறைகள் என்பனபற்றி விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது. உதாரணமாக, நிறுவெறியாட்சியில் குற்றங்களே நடைபெறவில்லை என்று மறுக்கப்படும் நிலைமைகளுக்கு மாறாக, தாம் செய்த குற்றத்தைப் பூரணமாக விபரித்து ஒப்புக் கொள்பவர்களுக்கு மன்னிப்பளிக்கும் நடைமுறை, நடைபெற்ற குற்றங்களை ஆதாரபூர்வமாக ஆவணப்படுத்துவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாகத் தென்பட்டது. அவ்வாறு குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்ட 7,000க்கும் அதிகமானவர்களில், சுமார் 1,000 பேருக்கு மன்னிப்பளிக்கப்பட்டபோதும் ஏனைய குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் அனைவரும் இன்றுவரை எதுவித விசாரணையும் இன்றி சமூகத்தில் உலாவருவது பெரும் குறைபாடாகக் காணப்படுகின்றது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் அபிலாஷைகள் உள்ளடக்கப்படாமல் செய்யப்படும் ஆணைக்குழுக்கள் அவற்றின் உண்மையான பலனைத் தரமாட்டா என்பதற்கு தென்னாபிரிக்கா ஒரு சாட்சி.
- ஆணைக்குழுவில் தம்மைப் பதிவு செய்தவர்களுக்கு மட்டும் நிலைமாறுகாலநீதிச் செயற்பாடுகளின் அனுகூலங்களை மட்டுப்படுத்தியமை ஒரு குறைபாடாகக் காணப்படுகிறது. இந்த ஆணைக்குழு தன் கடமையைச்செய்த காலப்பகுதியும் இரண்டு வருடங்களுக்கானதாக வரையறைப்படுத்தப்பட்டது. பல தசாப்தங்களாக இடம்பெற்றுவந்த மனிதவுரிமை மீறல்களை இத்தகைய குறுகியகாலப்பகுதிக்குள் விசாரணைசெய்து முடிப்பதென்பதும் மேலே குறிப்பிட்டவாறு, ஆணைக்குழுவில் தம்மைப் பதிவு செய்யாதவர்களுக்கு அதன் அனுகூலங்கள் கிடைக்காமற் செய்தமையும் மனம் ஒப்பாத விடயங்களாக இருந்தன. இந்தப் படிப்பினைகள் இலங்கையின் நிலைமாறுகாலநீதிச் செயற்பாடுகளில் தவிர்க்கப்படவேண்டும். ஆணைக்குழுவில் பதிவுசெய்யாத ஆயிரக்கணக்கான பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் விபரத்திரட்டுடன் மேற்படி விடயங்கள் தொடர்பில் அரசாங்கத்துக்கெதிராக அழுத்தங்களைப் பிரயோகிக்கத் தொடர்ச்சியாகப் போராடிவரும் குளுமானி போன்ற நிறுவனங்களின் அயராத முயற்சி அளப்பரியது. இது சிவில்சமூக அமைப்புக்களின் பணியின் முக்கியத்துவத்தை உணரச் செய்தது. நிலைமாறுகாலநீதி பற்றிய அரசின் எண்ணங்களையும், செயற்பாடுகளையும், செயற்பாடுகளின் விளைவுகளையும் பற்றி மக்களுக்குப் புரியவைக்கவேண்டிய பாரிய பொறுப்பு அரசுக்கு உண்டு எனினும் அரசாங்கங்கள் மக்களின் நலனில் அத்தகைய அக்கறையைக் காட்டுவதில்லை என்ற பொதுவான எடுகோளின் அடிப்படையில், சிவில் சமூக அமைப்புக்கள் அதனைச் செய்யவேண்டிய கடப்பாட்டையும் கட்டாயத்தையும் உணரக்கூடியதாய் இருந்தது.

மன்னிப்போம், ஆனால் மறக்க மாட்டோம்.

- நிலைமாறுகாலநீதிச் செயற்பாடுகளின் ஒரு பகுதியாக 'மன்னிப்போம்; மறப்போம்' என்ற கோட்பாடு முன்வைக்கப்படுகிறது. தென்னாபிரிக்காவும் இதற்கு ஒரு உதாரணமாகக்

காட்டப்படுகின்றபோதும், பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் மட்டுமன்றி, உண்மையைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழுவினருந்த உறுப்பினர் மற்றும் நிலைமாறுகாலநீதிச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுவரும் சிவில் சமூக அமைப்புக்களின் அங்கத்தவர்கள் உள்ளடங்கலாக, பலரதும் கருத்துகள் பலவிதமானவையாக இருந்தன. பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள், தமக்கேற்பட்ட பாதிப்பைப் பொறுத்தளவில் அதனை மன்னிப்பதற்குத் தயாராக இருப்பதாயும், ஆனால் ஒருபோதும் அதனை மறப்பதற்குத் தாம் தயாரில்லை என்றும் தெரிவித்திருந்தனர். யார் மன்னிப்பை வழங்கவேண்டும் என்பது முக்கியமான கேள்வியாக இருந்தது. அரசாங்கம் பாதிப்பைச் செய்தவர்களுக்கு மன்னிப்பை வழங்குவதா அல்லது பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அந்த மன்னிப்பை வழங்குவதா என்ற கேள்விகள் தோன்றின. தென்னாபிரிக்காவைப் பொறுத்தளவில், சில நடைமுறைத் தேவைப்பாடுகளைப் பூர்த்திசெய்து விண்ணப்பித்த குற்றம் செய்தவர்களுக்கு மன்னிப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் எத்தகைய தண்டனையும் இன்றி வெளியேறியுள்ளனர். அதேசமயம், ஏற்கனவே மேலே குறிப்பிட்டபடி ஆணைக்குழுவால் மன்னிப்பு நிராகரிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கானோர், அவர்களுக்கெதிரான சாட்சியங்கள், அவர்கள் செய்த ஒப்புதல் வாக்குமூலங்கள் என்பன மிகத் தெளிவாக இருந்தும் கூட, இன்றுவரை எதுவித தண்டனைகளும் இன்றி இருப்பது, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மனங்களில் வருவாக இருக்கிறது.

- பாலியல் வல்லுறவின் தலைநகர் என்று பெயரெடுக்குமளவிற்கு அதிக குற்றச்செயல்கள் இடம்பெறும் நாடுகளில் ஒன்றாக இன்று தென்னாபிரிக்கா இருக்கிறது. கடந்தகாலங்களில் இடம்பெற்ற குற்றங்களுக்குத் தண்டனை வழங்கப்படாமையே இதற்குக்காரணமாகக் கூறப்படுகிறது. இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தின் போது இடம்பெற்ற குற்றங்கள் விசாரிக்கப்பட்டு தண்டனை வழங்கப்படாவிட்டால் அது சமூகத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடிய நேரடியான மற்றும் மறைமுகமான தாக்கங்களைப்பற்றிய எண்ணம் அச்சுறுத்தலாயும் பாரமாயும் இருந்தது. ஆயுதப்போராட்டம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர், இலங்கையின் வடக்கு-கிழக்கில் அதிகரித்துவரும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள், தென்னாபிரிக்க நிலையுடன் ஒப்பீடு செய்யக்கூடியதாய் இருந்தது.

படுகொலைகள்

- தென்னாபிரிக்க நிறுவெறி ஆட்சிக்காலத்தில் பாரிய குற்றச்செயல்களைச் செய்தவர்களாக வெள்ளை இனத்தவர்களே இருந்தபோதும் அங்கு சகோதரப்படுகொலைகளும் பாரிய அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. கறுப்பின மக்கள் தங்களைத் தாங்களே பாதிப்புக்குள்ளாக்கிய வன்முறைகள் வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ளன. அதனை அம்மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். அதனை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதனாலேயே பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடையே ஓரளவுக்கு நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருந்திருக்கிறது. இவர்களின் பகிர்வுகள் இலங்கையின் வடக்கில் பல்வேறு காலப்பகுதிகளில் இடம்பெற்ற சகோதரப்படுகொலைகள், 1983ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இனக் கலவரம், தமிழ் அரசியல் கைதிகள் 53 பேர் சிறையில் சித்திரவதை செய்து படுகொலை செய்யப்பட்டமை என்பவற்றை நினைவுகூரப்பண்ணின. எப்படி மனிதர்கள் ஒருவர்மீது இன்னொருவர், இத்தகைய வன்முறையைப் பிரயோகிக்கமுடியும் என்ற வேதனையான வினாவை இச்சம்பவங்கள் எழுப்பின. போராட்டச்சூழலிலும், கொள்கைகளில் முரண்பாடுகள் வரும்போது, அவற்றின்காரணமாகவே மற்றவர்களைப் படுகொலை செய்துவிடுவது எந்தளவு நியாயமானது அல்லது சரியானது என்ற கேள்வி எழுந்தது. இதனை எம்மால் ஏற்க முடிகிறதா? அல்லது, நீதி என்பதை நாம் எம் சார்பிலும் மற்றவர்கள் சார்பிலும் இரண்டு விதமாகத்தான் பார்க்கப்போகிறோமா? மனரீதியான குணப்படுத்தலின் அவசியம் இலங்கையில் முழுமையாக உணரப்படாமையின் பலவீனம் அப்பட்டமாய் விளங்கியது.

குணப்படுத்தல்

- மறப்போம், மன்னிப்போம் என்ற உயர்ந்த பண்பை இங்கு நடைமுறையில் உணரக்கூடியதாய் இருந்தது. குணப்படுத்தல் என்பதனைப் பொறுத்தளவில், நிறுவனம் (சினானி) ஒன்றினால் நடத்தப்பட்ட பாரம்பரிய முறையிலமைந்த தூய்மைப்படுத்தல் (cleansing ceremony) நிகழ்வினால், இரு சமூகங்களைச் சேர்ந்த மக்களுக்கிடையே நீண்டகாலமாக இருந்து வந்த பகை தீர்க்கப்பட்டு அமைதி கொண்டுவரப்பட்டது. அதேவேளை, இனவெறியாட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மனங்களில் உள்ள காயங்கள் குணப்படுத்தப்படாமையையும் காணமுடிந்தது. உதாரணமாக, காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பில் உண்மையை அறிதல் என்பது எவ்வளவு முக்கியமான ஒரு விடயமாக இருக்கின்றது என்பதும் அவர்கள் பற்றிய தகவல் தெரியும்வரை அம்மக்களின் காயங்கள் குணப்படுத்தப்படுவதில்லை என்பதும் தெளிவாகப் புரிந்தது.
- சர்வதேச அழுத்தங்களுக்காகவோ, நாட்டின் பொருளாதார நன்மைக்காகவோ, மேலும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தாமல் தடுக்கவென்ற காரணத்துக்காகவோ எதுவாக இருப்பினும், தமக்கிழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு நீதி கிட்டும்வரை மக்கள் மனதில் உள்ள காயங்கள் ஆறப்போவதில்லை என்பதும் நீறுபூத்த நெருப்பாய்க் கனன்று கொண்டிருக்கவேபோகின்றன என்பதும் தெளிவானது. இது நிலையான சமாதானத்துக்கும் இனங்களிடையே நல்லிணக்கம் ஏற்படுவதற்கும் உகந்ததல்ல.
- இனங்களுக்கிடையில் பரஸ்பர புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தி, விட்டுக்கொடுப்புக்களை மேற்கொண்டு சமாதானத்தைக்கொண்டு வரவேண்டும் என்ற கருத்தியல் விளங்கியது.

இழப்பீடு

- நிறுவெறி ஆட்சிக்காலத்தில் பெரும் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட கறுப்பின மக்களின் வாழ்க்கையைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக, நிலைமாறுகாலநீதிச் செயற்பாடுகளின் பிரதான அம்சங்களுள் ஒன்றான இழப்பீடு வழங்குவதற்கான அடிப்படையில், சர்வதேச நாடுகளால் தென்னாபிரிக்காவுக்கு பாரிய நிதியுதவி வழங்கப்பட்டது. 1994ம் ஆண்டு நிறுவெறி ஆட்சி முடிவுக்கு வந்ததுமுதல் இன்றுவரை, இந்த நிதி மக்களை உரிய முறையில் சென்றடையாமல் வங்கிகளிலேயே தேங்கிக்கிடக்கிறது. இரண்டு தசாப்தங்களாக இந்நிலைமை தொடர்வதனாலும் சர்வதேச அழுத்தத்தின் காரணமாகவும் தற்போது இந்நிதியைப் பங்கிடுவதற்கான ஒரு பொறிமுறையினை உருவாக்க தென்னாபிரிக்க அரசு முயற்சித்து வருகிறது. கறுப்பினத்தவரின் கைகளிலேயே ஆட்சியதிகாரம் இருக்கின்றபோதும், அவர்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இன்னும் இழப்பீடுகள் வழங்கப்படவில்லை என்பது மிகவும் துரதிஸ்டவசமான நிலையாகும். ஆட்சியாளர்கள் நேர்மையற்றவர்களாயும், மக்கள்நலனில் போதிய அக்கறை செலுத்தாதவர்களாயும், ஊழல் நிறைந்தவர்களாயும் இருந்தால், எவ்வளவு வளங்கள் இருந்தாலும் அவை மக்களைச் சென்றுசேராது என்பதனை இங்கு காணமுடிந்தது.
- இழந்தவற்றுக்கான பொருளாதார ரீதியான இழப்பீடு பற்றிப் பெரும்பாலானோரால் பேசப்படுகின்றபோதும் ஒருசிலர், பாதிப்பை ஏற்படுத்தியவரைத் தண்டித்தால் போதுமானது என்று குரல் எழுப்புவதும் சிந்திக்கவைத்தது. வன்முறைகளுக்கான நீதி மற்றும் இழப்பீடு கிடைக்காத விரக்தியை அம்மக்களில் உணரக்கூடியதாய் இருந்தது.
- தென்னாபிரிக்க அரசு மக்களுக்கு வீட்டுத்திட்டங்களை வழங்கியுள்ளது. சொந்தக்காணி இல்லாத மக்களுக்கு இவ்வீடுகளை வழங்கியுள்ளமையை ஒரு சாதகமான விடயமாக அரசு பார்க்கின்றபோதும், இவ்வீடுகளுக்கான தண்ணீர், மின்சாரம் போன்றவற்றைப் பெறும்போது, அவற்றுக்காகக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. இந்நிலைமை, வருமானம் மிகவும் குறைந்த இம்மக்களை மென்மேலும் வறுமை நிலைக்குள் தள்ளுவதாகவே அமைந்திருக்கின்றது. இலங்கையிலும் வீட்டுத்திட்டங்களுக்கான கொள்கைகளும் புள்ளித்திட்டங்களும்

கடனுதவிகளும் காணி அபகரிப்புகளும் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை மேலும் இடருக்குள் தள்ளுவதாய் இருக்கக் காணலாம்.

நினைவுகூரல்

- மீளிணக்கம் ஏற்படுவதற்கான பிரதான தேவையாக நினைவுகூரும் உரிமை இருக்கின்றது. அடக்குமுறைக்கு எதிராக ஆரம்பகாலங்களிலிருந்து உழைத்தவர்கள் உட்பட, போராட்டத்தில் தம்முயிரை இழந்தவர்களுக்கான நினைவிடங்கள் அமைக்கப்பட்டு, சிறப்பாகப் பேணப்பட்டு வருவதையும் தென்னாபிரிக்காவில் காணலாம். குறிப்பாக, சொவேட்டோ எனும் இடத்தில் இடம்பெற்ற மாணவர் புரட்சியின் போது படுகொலை செய்யப்பட்ட மாணவர்களை நினைவுகூர்வதற்காக, அவர்களின் பெயர்களும் இறந்த திகதிகளும் எழுதப்பட்ட கற்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. அடையாளம் காணப்படாத மாணவர்களுக்காக கற்கள் வெறுமையாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. அம்மாணவர்களுக்காய் அழுதவர்களின் கண்ணீரைக் குறிப்பதாய் வழிந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு நீர்த்தடாகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவை புதுமையானதாய் இருந்தது.
இம்மாணவர் புரட்சியின்போது, 'தாண்டினால் சுடப்படுவீர்கள்' என்ற எச்சரிக்கை விடப்பட்ட கோட்டினை அடையாளப்படுத்தும்வகையில், கற்கள் பதிக்கப்பட்ட தரையில், அந்தக் கோட்டிருந்த இடத்தில் மட்டும் புல் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது.
- அதேபோன்று, நூதனசாலைகளில், வரலாற்றுச் சம்பவங்களின் புகைப்படங்களைக் காட்சிப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றமை உருக்கமானதாகவும் எந்த மெருகூட்டல்களும் இன்றி வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்ள உதவுவதாகவும் இருந்தது. காயப்பட்ட ஹெக்டர் பீட்டர்சனை எம்புயிசா மகுபோ (Mbuyisa Makhubo) தூக்கிக்கொண்டு ஓட, அருகில் பீட்டர்சனின் சகோதரி ஒன்ட்வானெட் சிதோல் (Antoinette Sithole) ஓடிச்செல்லும் புகைப்படமும், அதே போராட்டத்தில் தன் நெஞ்சில் குண்டு துளைத்ததால் சிகிச்சை பலமின்றி இறந்த 8 வயது சிறுமி லில்லியின் புகைப்படமும் இதற்கு உதாரணங்களாக இருக்கின்றன. அது மட்டுமன்றி, வரலாற்றுச் சம்பவங்களுடன் தொடர்புடைய பொருட்களும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றமையும், பல ஒலி, ஒளி நாடாக்கள் கேட்கவும் பார்க்கவும் உகந்தவகையில் வைக்கப்பட்டிருப்பதும் ஆவணங்களின் தொகுப்பும் நிறுவெறி ஆட்சியின் அட்டூழியத்தையும் கறுப்பின மக்களின் அவலம் மிக்க போராட்டம் வாழ்வையும் சித்தரிப்பதனூடாக நினைவு கூர உதவுகிறது.
- வரலாற்றுச்சம்பவங்கள் இடம்பெற்ற இடங்களிலேயே நினைவிடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தமையும் வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட சாதனங்களைப் பிரயோகித்து நூதனசாலைகள் கட்டப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக, சிறைச்சாலையின் பழைய கற்களை எடுத்து அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை, வரலாற்றுத் தலைவர்களின் வீடுகளை நூதனசாலைகளாக்கியமை, நெல்சன் மண்டேலா வாக்களித்த மண்டபத்தை, ஜினநாயகம் மலர்ந்ததை நினைவுகூரும்படியாக, நூதனசாலையாக மாற்றியமைத்தமை போன்றன வழமைக்குமாறான நினைவுகூரல் ஒழுங்கமைப்புகளாய் இருந்தன. மேலும், சம்பவங்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை அந்த இடங்களில் வேலைக்கு அமர்த்தியிருந்ததும் அர்த்தபூர்வமானதாய் இருந்தன.
- நினைவிடங்கள் கட்டிடங்களாகவோ சிலைகளாகவோ இருக்க வேண்டியதில்லை என்பதும் நினைவுகூர உதவும் எந்தவொரு விடயமாகவும் இருக்கலாம் என்பதும் தெளிவானது. போராட்டத்தின் விளைவாக இறந்த பொதுமக்கள், போராளிகள் உட்பட அனைவருக்கும் இனம், மதம், சாதி, மொழி, அரசியல் கொள்கை, பால் போன்ற எதுவித வேறுபாடுகளும் இன்றி நினைவு கூரப்படுவதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்படல்வேண்டும் என்பதும் அதுவே காயங்களை ஆற்றி, மனங்களைக் குணப்படுத்த உதவும் என்பதும் மனதில் ஆழப்பதிந்தது. நினைவுகூரலுக்கான அரசியல்/சமூக இடைவெளி அனுதாபத்தினாலோ கரிசனையினாலோ வழங்கப்படுவதாக அன்றி உரிமையாக அங்கீகரிக்கப்படவேண்டியதன் முக்கியத்துவம் புரிந்தது.

ஆவணப்படுத்தல்

- சுற்றுக்கொண்ட அனைத்து விடயங்களிலும் மிக முக்கியமாய் அனைவராலும் சொல்லப்பட்டதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுமாக ஆவணப்படுத்தல் என்னும் விடயம் இருந்தது. இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், வரலாறு மறக்கடிக்கப்படுவதும், நிலைமாறுகாலந்தி என்ற பெயரில் நடக்கும் பொருத்தமற்ற செயற்பாடுகளும் நம்பிக்கையற்ற மக்களிடையே இன்னும் எதிர்மறையான எண்ணங்களையே ஏற்படுத்துகிறது. அதுமட்டுமன்றி, காலம் கடக்கக் கடக்க, நினைவுகள் மாற்றமடைவதும் அழிந்துபோவதும் இயல்பானது. ஆக்ரோஷமான எண்ணங்களை மனம் வலிந்து மறக்க முனையவும் கூடும். எனவே, மீள நிகழாமைக்கு ஆதாரமாகவும் இழப்பீடு தொடர்பான செயற்பாடுகளுக்கு உதவிசெய்யும் ஒருமுகப்படுத்தும் நடவடிக்கையும் செயற்பாடுகள் வேகப்படுத்தப்படவேண்டும் என்ற சிந்தனை வலுப்பட்டது. அதோடு இணைந்ததாக, ஏற்கனவே பலரும் திரட்டிய தகவல்களை ஒருமுகப்படுத்தும் நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். 'தகவலை எழுது பலம்' என்ற சிந்தனையின் அடிப்படையில், நிகழ்காலத்தில் நடப்பவற்றையும்கூட தவறாமல் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பதும் உணரப்பட்டது.

சாத்வீகப் போராட்டம், ஆயுதப் போராட்டம், விட்டுக்கொடுப்புகள், தலைமைத்துவம்

- சாத்வீகப்போராட்டங்கள் எவ்வாறு ஆயுதப்போராட்டங்களாக மாறுகின்றன என்பதையும் உரிமைகளுக்கான போராட்டங்களில் எவ்வாறு பேச்சுவார்த்தைகளும், விட்டுக்கொடுப்புகளும் அத்தியாவசியமானவைகளாய் இருக்கின்றன என்பதையும் உணரமுடிந்தது. விட்டுக்கொடுக்காமல் ஆயுதப்போராட்டத்தைத் தொடர்ந்திருப்பின் தென்னாபிரிக்காவின் இன்றைய நிலை எவ்வாறுநின்றுருக்கும் என்ற கேள்வியும், எந்த ஒரு தீர்மானத்திற்கும் சார்பு, எதிர்ப்பு என்ற இரு பக்கங்கள் இருக்கத்தான்போகின்றன என்ற புரிதலின் அடிப்படையில் அம்முடிவுகள் மக்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கவேண்டியதன் அவசியம் விளங்கியது. தலைவர்கள் சரியான நேரத்தில் சரியான தீர்மானங்கள் எடுக்கத்தவறும் சந்தர்ப்பங்களில் மக்களால் எப்படி நிராகரிக்கப்படுவார்கள் என்பதும் வெளிப்பட்டது. அத்துடன், தனியொருவரின் கட்டளைகளுக்கும், தீர்மானங்களுக்கும் கட்டுப்படுவதன் பாதகங்கள் உணரப்பட்டதுடன் தீர்மானங்கள், குழுக்கலந்தாலோசனையின் பின்னர் எடுக்கப்படவேண்டும் என்ற படிப்பினையும் கிடைத்தது. போராட்டங்கள் முடக்கப்படுகையில் கட்டமைப்புகளையும் வடிவங்களையும் மாற்றிப் போராட்டத்தைத் தொடரவேண்டியதன் அவசியமும் விளங்கியது.
- தென்னாபிரிக்க வரலாற்றை நோக்குகையில், அங்கு நெல்சன் மண்டேலா உட்பட பல தலைவர்கள் மக்களை ஈர்ப்பவர்களாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். தலைவர்கள் மக்களின் நலனை முன்னிறுத்திச் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள். சில வேளைகளில் விட்டுக்கொடுப்புக்களையும், தியாகங்களையும் மக்களின் நலனுக்காய்ச் செய்திருக்கிறார்கள். இக்கட்டான நெருக்கடி நிலைமைகளில் தனிப்பட்ட முடிவுகளை அன்றி கூட்டாகக் கலந்துரையாடி முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமன்றி, ஒரு போராட்டத்தில் நேரடியாகப் பங்கெடுக்காதவர்கள்கூட, ஒரு நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு இன்றியமையாதவர்கள் என்ற கருத்தியும் புரிந்தது.

இளைய சமுதாயம்

- தென்னாபிரிக்க விடுதலைப்போராட்டத்துக்குப் பள்ளி மாணவர்கள் செய்த பங்களிப்பு அளப்பரியது. அடக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டங்களுக்கு மாணவர்களும் இளைய சமுதாயத்தினரும் பெரும் வலுச் சேர்க்கின்றனர். சுதந்திரத்தின் பின்னான தென்னாபிரிக்காவில்,

இளைய சமுதாயத்தினரின் பெரும் பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக எச்.ஐ.வி தொற்று காணப்படுகிறது. இதன் விளைவாக இறந்த பெற்றோரின் சிறுபிள்ளைகளைப் பராமரிக்கவேண்டிய தேவையொன்று அங்கு தோன்றியுள்ளது. இதனைச் செய்வதற்காக, பெரும்பாலும் பெண்களைக்கொண்ட தொண்டர் அமைப்புகள் இருக்கின்றன. அவை, சிறுவர் இல்லங்கள் என்ற அமைப்பு இன்றி ஊரின் மத்தியில்வைத்து பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் ஒரு சமூக அமைப்பு முறையைப் பின்பற்றுகின்றன. இது பிள்ளைகளுக்கு ஒரு குடும்ப சூழலை அளிக்கின்றமை கற்றுக் கொண்ட விடயங்களில் ஒன்றாகும். அதேபோன்று, சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களுக்கெதிராக உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றமையும் அங்கு சிறப்பான விடயமாகக் காணப்பட்டது.

- இளைஞர்கள் தமக்கான நிகழ்வுகளைத் தாமே ஒழுங்கமைப்பதும், நடாத்துவதும் ஒரு மெச்சத்தக்கதாக இருந்தது. அத்துடன், தமது விருப்புக்குரிய ஊடகத்தினைப் பயன்படுத்தி செய்தியைகளைப் பரப்பும் முறையை அவர்கள் பின்பற்றுகின்றனர். உதாரணமாக, இசை நிகழ்ச்சியூடாக விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தல்.
- மேலும், இளம் சமுதாயத்தினர் போதைப்பாவனைக்கும் அடிமையாகி, அதன் காரணமாகக் குற்றச் செயல்களிலும் ஈடுபடுபவர்களாய் உள்ளனர். இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயம் என்னவெனில், போராட்டம் நிகழ்ந்த காலங்களில் இளைஞர்களிடையே போதைவஸ்துப்பாவனை என்பது தென்னாபிரிக்காவின் கரிசனைக்குரிய ஒரு விடயமாக இருந்ததில்லை. போராட்டத்தின் பின்னர் இது பெரும் பிரச்சினையாகியது எப்படி என்ற கேள்வி எழுந்தது. இதன் பாரிய விளைவுகள் என்ன? இளைஞர் சமுதாயம் சமூக அக்கறை அற்றதாய், கல்வி அறிவற்றதாய், சிந்தனை-விடுதலை அற்றதாய் ஆக்கப்படுவதன் ஊடாக ஒரு இனத்தின் எதிர்காலமே சிதைக்கப்படும். இது தேசத்துக்குப் பாரிய அச்சுறுத்தலாக அமையும். வெறுமனே கட்சி அரசியல் பற்றிய சிந்தனை மட்டும் சமூக விடுதலைக்கு உதவப்போவதில்லை. சமூகத்தின் கல்வி மற்றும் பொருளாதாரம் என்பனவும் அதற்கு முக்கியம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.
- இலங்கை மற்றும் தென்னாபிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இடம்பெற்ற, இடம்பெற்றுவருகின்ற போராட்டங்கள் பற்றி இளைஞர் சமுதாயத்தினருடன் ஆழமான பல கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற வேண்டியதன் தேவை அதிகமாக உணரப்பட்டது.

பெண்களின் பங்களிப்பு மற்றும் அங்கீகாரம்

- பெண்களின் பங்களிப்புகள் எந்தத் துறையிலானதாக இருந்தாலும் அதற்கான உரிய அங்கீகாரம் கிடைப்பதில்லை என்ற அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றபோதிலும் தென்னாபிரிக்க விடுதலைப் போராட்டத்தைப்பொறுத்தவகையில், பெண்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பங்களித்திருந்தமைக்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டிருந்தமை வரவேற்கத்தக்கதாய் இருந்தது. எவ்வாறெனினும், 300 வருட கால நிறுவெறி ஆட்சிக்கெதிரான போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்குபற்றல்பற்றிய தகவலோ, வின்னி மண்டேலா போன்ற பெண் போராளிகளின் தியாகங்களுக்கான அங்கீகாரமோ போதியளவு கிடைக்கவில்லை என்ற எண்ணம் வருந்த வைத்தது. எமது நாட்டிலும் பெண்களின் அரசியல் பிரவேசம் இன்னும் சரியான அந்தஸ்தை அடையவில்லை என்ற நிலை சிந்தித்து உள்வாங்கப்பட வேண்டிய ஒரு அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது.

மிஷனரிகள், கிறிஸ்தவ மதகுருக்கள்

- காலனித்துவ காலங்களிலிருந்து கிறிஸ்தவமதத்தைப் பரப்பப் பாடுபட்டுவந்த மிஷனரிகளைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவ குருக்களே, கறுப்பினமக்களுக்கான கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, விடுதிகளுடன் கூடிய பாடசாலைகளை ஆரம்பித்ததுடன், உரிமைகளுக்காகப் போராடிய

மக்களுடன் சேர்ந்து போராடியவர்களாக வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ளனர். இது சிந்திக்க வைத்தது. சமயத் தொண்டாற்றும் அதேவேளை, எவ்வாறு மனிதம் கொண்டாடப்படவேண்டும் என்பதனை இந்த மதகுருக்கள் வாழ்ந்து காட்டி இருக்கிறார்கள் என்று தோன்றியது. அது மட்டுமன்றி, மக்களின் மத நம்பிக்கையும், நல்ல மதகுருக்களின் மீதான நம்பிக்கையும் நிச்சயமாக நிலைமாறுகாலந்திச் செயற்பாட்டின் நல்லிணக்கப் பொறிமுறைக்கு வலுச்சேர்க்க உதவும் என்றும் தோன்றியது.

உயரிய பண்புகள்

- தென்னாபிரிக்காவின் சுதந்திரத்துக்காக ஆரம்பகாலம் முதற்கொண்டு போராடிய தலைவர்கள், வெவ்வேறு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், சிறையில் நீண்டகாலம் கழித்த தலைவர்கள், நிலைமாறுகாலந்திச்சாகப் பெரிதும் ஈடுபாட்டோடு வேலை செய்தவர்கள், சிவில் சமூக அமைப்பின் பிரதிநிதிகள் என பல்வேறு தரப்பினரைச் சந்தித்தபோது, தமது கொள்கையைச் சாராத ஏனைய தலைவர்கள் பற்றி விமர்சிக்கும் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் கண்ணியமான மொழிப்பிரயோகத்தைக் கையாண்டமை மனதைக் கவர்ந்தது. கொள்கைகள், அரசியல் சந்தர்ப்பங்கள் பற்றிய விமர்சனங்கள் இருந்தனவேதவிர, தனிப்பட்ட ரீதியில் தாக்காமல் அரசியல் ரீதியான விமரிசனங்களைப் பண்பாக முன்வைத்தமை, அவர்களைச் சிறந்த மனிதர்களாக மனதில் பதித்தது. இது எமது அரசியல், பொது வாழ்க்கையில் மட்டுமன்றி, தனிப்பட்ட ரீதியிலும் பின்பற்றப்படவேண்டிய பண்பாக இருக்கின்றது.

உயிர்ப்புள்ள பிரசைகளும் (Active Citizens), மக்கள் போராட்டமும்

- எந்த ஒரு போராட்டமாயினும் அது மக்கள்போராட்டமாக முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும் என்பது அடிக்கடி பலராலும் கூறப்பட்டது. அரசாங்கத்துக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதாயின் அது மக்கள்போராட்டத்தின் மூலமே நிறைவேற்றப்படமுடியும் என்பதை, காணாமலாக்கப்பட்டோரின் போராட்டத்தைப்பற்றி அறிந்தபோது விளங்கியது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் ஏனைய பொதுமக்களுக்கும் பிரச்சினைகள், கோரிக்கைகள் பற்றிய தெளிவு இருத்தல் வேண்டும். பொதுமக்களும், அரசியல் தலைவர்களும், சிவில் சமூக பிரதிநிதிகளும் தமக்குள் ஏற்றத்தாழ்வு உணர்வுகள் இன்றி இலக்குநோக்கி ஒன்றாகச் செயற்படல் வேண்டும். தற்போது தென்னாபிரிக்காவில் இடம்பெறும் ஜனாதிபதிக்கு எதிரான போராட்டம் இதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாகும்.

எமது தற்போதைய போராட்டங்களின் அடிப்படைக்காரணிகளாய் இருப்பவை காணி உரிமைகளும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பானவையுமாகும். மக்கள் உயிர்ப்புள்ள பிரசைகளாக இப்போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கு முதலில், உரிமைகள் சார்ந்து தெளிவும் நம்பிக்கையும் இருத்தல் வேண்டும். வெறுமனே சம்பவங்களுக்குள் அமிழ்ந்துவிடாமல் ஒருங்கிணைவாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட உரிமைகளுக்கான போராட்டமாக அவை மாறவேண்டும். உதாரணமாக, தென்னாபிரிக்காவில் பாஸ் எரிப்பு என்பது ஒரு சம்பவமாக இருந்தபோதும் அதை அடியொற்றியதாக, சிந்தனைரீதியான விடுதலைக்காக மக்களை அணிதிரட்ட வழிவகுக்கப்பட்டது. அத்தகைய உணர்வுள்ள உயிர்ப்புள்ளபிரசைகளின் பங்களிப்பு போராட்டம் வெற்றிபெறுவதற்கு இன்றியமையாதது என்பது புரிந்தது.

அமுலாக்கல் இன்மை

- இனவெறிக்கெதிராகப் போராடி வெற்றி பெற்றதனுடாக, தென்னாபிரிக்கா மிகச் சிறந்த உதாரணங்களை உலகிற்குக் கொடுத்துள்ளது. உலகிலேயே மிகச்சிறந்ததொன்றாகக் கருதப்படும் தென்னாபிரிக்காவின் அரசியலமைப்பு அத்தகையது. அரசு தலைவருக்கெதிராகவே தீர்ப்பு வழங்கக்கூடிய அதனது சுயாதீனமான நீதித்துறை இன்னுமொன்று. ஆயினும், இத்தகைய

கட்டமைப்புகளினால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள் மக்களைச் சென்றடைவதற்கு, பாரபட்சமற்ற அமுலாக்கல் துறை அவசியம். இலங்கையைப்போன்றே தென்னாபிரிக்காவும் இந்த விடயத்தில் பலத்த சவால்களைச் சந்திப்பது கண்கூடு.

விழிப்புணர்வூட்டல்

- இந்த 12 நாட்களின் கற்றல்களும், அனுபவங்களும் எம்முடன் மட்டும் சுருங்கி விடக்கூடாதென்பது பலரதும் எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. இதன் கற்றல்களை சிறுவர் முதல் இளைஞர்கள் வரை, சமூகத்திற்கு எடுத்துச்செல்ல வேண்டும் என்ற விருப்பம் மேலிட்டது. இதன் மூலம் தென்னாபிரிக்க வரலாற்றைத் தெரியப்படுத்துவது மட்டுமன்றி எமது போராட்டம் பற்றிய கலந்துரையாடல்களை ஏற்படுத்தவும் முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. அத்தகைய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டால் மட்டுமே மக்கள் பொதுவெளியில் ஒன்றுசேர்ந்து செயற்படத் தொடங்குவர்.
- தென்னாபிரிக்காவில் பாரம்பரியமாக நிலங்களை ஆண்டு அனுபவித்த மக்கள் தற்போது காணிகள் அற்றவர்களாய் இருக்க, வெள்ளையர்களே பாரிய நிலச்சுவாந்தர்களாக இருக்கின்றனர். நிலம் முதலான இயற்கை வளங்களை ஆபிரிக்க மக்கள் பொதுச்சொத்தாகக் கருதி, தமது தேவைக்கேற்ப அவற்றை பயன்படுத்திக் கொண்டனர். தனித்தனியே பிரித்து உரிமை கோரும் வழக்கம் அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. மேற்கத்தேய ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் நாடு பிடித்தபோது, பொருளை மையப்படுத்திய அவர்களது சிந்தனை காரணமாக, இந்த வளங்களைக் கூறுபோட்டு உரிமை கொண்டாடினர். வெள்ளையினத்தவர்களின் நிறவெறி ஆட்சி நீங்கி கறுப்பினத்தவர்களின் பெரும்பான்மை ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்னர், இந்த மேற்கத்தேய சிந்தனைப்போக்கின் ஆதிக்கம் கறுப்பின மக்களின் வாழ்விலும் தாக்கத்தை செலுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. இதன்படி, தற்போதைய தென்னாபிரிக்க அரசும் தனிச்சொத்துடமை என்னும் சிந்தனையின் அடிப்படையில் நிலக்கூறுகளை மக்களுக்கு வழங்கி வருகின்றது. எவ்வாறெனினும், பாரிய அளவு நிலங்கள் இன்றும் வெள்ளையர்களிடமே காணப்படுகின்றன. இந்நிலையை மாற்ற தென்னாபிரிக்க அரசாங்கத்தினால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் போதுமானவையா என்ற கேள்வி பலருடைய மனங்களிலும் காணப்பட்டது.
- தென்னாபிரிக்காவின் சுதந்திரத்துக்குப்பின்னான புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின்போது, மக்களின் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டு, இலகுவடுத்தப்பட்ட அரசியலமைப்பு வரைபு மக்களிடம் கொண்டு செல்லப்பட்டு கருத்துக் கேட்கப்பட்டது. இலங்கையிலும், மக்களின் அரசியல் பங்குபற்றலை உறுதிசெய்யும்பொருட்டு, நிலைமாறுகாலநீதி, உண்மையைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழு, கலப்பு (ஹைபிரிட் - hybrid) நீதிமன்ற முறை, அரசியலமைப்பு மாற்றம் என்பன பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இத்தகைய விழிப்புணர்வுகளாலேயே மக்கள் பங்கேற்பவர்களாகவும் அழுத்தம் பிரயோகிப்பவர்களாகவும் மாற்றப்படலாம் என்ற சிந்தனை எழுந்தது.

கலை, கலாசாரத்தைப் பின்பற்றல்

- தென்னாபிரிக்க மக்கள் தமது கலை, கலாசாரத்துக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கி அவற்றைப்பேணிப்பாதுகாக்க முற்படுவது ஒரு சிறப்பான அனுபவமாக இருந்தது. என்பதாகும். அவர்களின் ஆடை, உணவு, நடனம், பண்டைய ஆட்சிமுறை, பாரம்பரிய மருத்துவம், முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கான சம்பிரதாயங்கள் என்பன தொடர்ச்சியாகப் பேணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, மக்கள் மத்தியில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தவும் சகிப்புத்தன்மையை மேம்படுத்தவும் பிரச்சினைக்குள்ளான மக்களை அழைத்து மலை உச்சியில் மாட்டினை பலி கொடுப்பதன் மூலம் இணக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர். மூதாதையர்களின் ஆத்மாக்களுக்கு முன்னால் நடப்பதாக அவர்கள் நம்பும் அவ்வைபவத்தின் பின்னர் அவர்கள் ஒற்றுமையாகச் செயற்படுகிறார்கள். இது

அவர்களின் ஒரு வழக்காறாகக் காணப்படுகின்றது. முன்னைய காலங்களில் மக்களின் தலைவர்கள் மரங்களின் கீழ் அமர்ந்து நீதி வழங்கியமையினை நினைவு கூரும் வகையில், அந்த பாரம்பரிய முறையைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

- ஆபிரிக்க மக்களின் கலாசாரம் எமது கலாசாரத்திலிருந்தும் பெரிதும் வேறுபட்டிருப்பதனை கறுப்பின மன்னரின் முடிசூட்டு விழாவில் காணமுடிந்தது. எந்த மக்களாயினும் அவர்களுக்கான மொழி, கலாசாரம், பண்பாடு உள்ளிட்ட சகலவற்றையும் மதிப்பதன் ஊடாகத்தான் மானிட விழுமியங்கள் பேணப்படமுடியும் என்பது ஒரு சிறந்த கற்றலாய் அமைந்தது. நாமும் மரபுகளில் உள்ள நல்ல விடயங்களை இனங்கண்டு மனித உரிமைகளை மீறாத வகையில் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பது புலனானது.

மேலே சொல்லப்பட்டவை, இந்தத் தளக்கற்றற்பயணத்தின் பின்னரான உடனடிப் பிரதிபலிப்புகளாகவும் கற்றல்களாகவும் இருந்தவையாகும். சில விடயங்கள் உடனடியான சிந்தனை வெளிப்பாடுகளைத்தராது இங்கு விடுபட்டிருக்கும் சாத்தியம் இல்லாமலில்லை. ஆனாலும், ஆழ்மனதில் சென்று பதிந்து, எமது வாழ்வின் பக்கங்களை வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களில் படிக்க, இக்கற்றற்பயணம் உதவி செய்திருக்கிறது என்பதை மறுக்கவியலாது. பன்னிரண்டு நாட்கள் கொண்ட இப்பயணமும் அதற்கு முன்னரும் பின்னருமான தயாரிப்புகள், பிரதிபலிப்புகள் அடங்கிய நாட்களும் எமது வாழ்வில் என்றென்றைக்கும் நிலைத்துநிற்கத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்திவிட்டன என்பதும் அவற்றில் பல, எழுத்தில் வடிக்கமுடியாத உணர்வுகளாகவும் அருபியான விம்பங்களாகவும் இந்த அறிக்கையின் எல்லைகளையும் வரையறைகளையும் தாண்டியதாக இருக்கின்றன என்றால், அது மிகையல்ல.

முற்றும்.

The complete programme schedule of the learning visit

Words of welcome: Dear Friends,

Sinani would like to welcome you to South Africa. You enter our country at the end of Human Rights months. South Africa declared 21 March a National Holiday to commemorate the massacre that took place in Sharpeville in the Gauteng Province in 1960. It much be said that the marchers at Sharpeville were unarmed demanding their rights and freedom in the land of their forefathers.

You will depart our shore in April, our Freedom Month, as we celebrate our Freedom on the 27 April each year. Your arrival, learning and tour of this country should seek to benefit yourselves and the millions of Sri Lankans still experiencing visible and invisible suffering because of war and human acts of recent history of your country. But it should also be an opportunity for us learn from your searching questions about where is South Africa now 23 years after Mandela ushered in this democracy during that Day in Pretoria where he declared that:

‘Let there be justice for all! Let there be work, bread, water and salt for all. Let each know that for each the body, the mind and the soul have been freed to fulfil themselves. Never, never and never again shall it be that this beautiful land will again experience the oppression of one by the other and suffer the indignity of being the skunk of the world. Let freedom reign. The sun shall never set on so glorious human achievement! God bless Africa!’

You enter South Africa to learn what not to do in rebuilding your country, I hope you able to find one or two things that you can take back and do. South Africa has done it and our experience is offered to you so that you can critic it and take from it what would work for your context but for the sake of your people try not to repeat our mistakes.

Mandela is gone, you will see that his images still loom larger in this country. You will visit in this Province of KwaZulu-Natal a site (location) where he was arrested for the last time. You will see his Foundation, His Soweto home and other heritage sites in Gauteng, Joburg and most famously you will visit the Robben Island in the Western Cape, off the shores of Cape Town.

The events of today’s South Africa does leave questions and concerns. Have we let justice for all slip away? Are we providing work for all abled-bodied South Africans who qualify for work? Have South Africa ensured that there is bread on every household’s table each and every day, at least twice a day? Do South Africans feel free? If yes why are so many NGOs talking about human rights? It might be that our international public relations is good and we no longer the favour of the month hence no interest in our country but some events of recent years will leave Mandela sad. He might not say we have resume our position as the skunk of the world but he would press panic buttons because if the current trajectory is not changed, South Africa is headed the wrong direction.

Your programme is designed to ensure that you interact with a range of wise people. You will visit Black communities and talk with leaders within those communities. You will receive presentations and interact with people who were part of and continue to work within the area of transition justice. We hope again here you learn from our not-so-perfect attempt at dealing with our past. We have also arranged talks by eminent and wise persons who have been in the struggle since the 50s. The Ex-Cadres of liberation movements will also talk with you.

As hinted you will see and touch down in three of the nine provinces, and will drive across the fourth on your evening 7 hour drive to Gauteng (City of Gold).

Sinani is so happy to welcome you to our country and have a wonderful educational time.

Slmanga Sithebe

Tuesday, 28 March				
Time	Activity	Venue	Speakers	Comment
16h25	Arrival and pick up	Kind Shaka International and Hotel	Mduduzi, Simanga, Dumsani and Nathi	
18h30	Checking in	Concorde Guest House		
19h30	Quick Welcome at Concorde	Dining Room	Concorde Staff	
Wednesday, 29 - At Concorde Conference				
07h30	Breakfast	Concord Dining Room		
08h30	Check-in on are we settling?			
09h00	Welcome and mutual introductions		interactive	Sinani Programme staff join.
10h30	Tea			
11h00	The work of SEED and MAARAM Visitors			
13h00	Lunch			
14h00	Sinani Approach to working with Survivors of trauma and violence: Restoring Dignity	At Concorde Conference Room	Juba Khuzwayo	
15h30	Break			

16h00	Movie: Sarafina			
17h45	Reflection on the movie			
18h30	Dinner			

Notes on the Day's Programme

This is a full day at the Guesthouse. Sinani Staff will join the Group for a day of welcome, Introductions and sharing the work of each organisations.

Our visitors are expected to share with Sinani, what they do back home and what they expect from the Study Tour of South Africa.

Two Colleagues one from SEED and one from the Foundation, gives Sinani an overall picture of what the organisations do and their expectations of the Tour of SA. Not repeating what the individuals have said during the introductions.

Juba, Sinani Colleague will use the afternoon to share with the Group Sinani model of working with communities. Highlighting some of the key milestones of our Peace Building and Trauma support programme.

Movie of the Day

Captures the history of June 76 told through the energy and euphoria building to Mandela's inaugural as the first SA's Democratic President. June 1976 was the third turning point in the ¹struggle of liberation in South Africa. The will visit and learn more about the day and era during their Tour of Joburg.

Thursday, 30 March 2017 (At Inanda and Ntuzuma Community)				
10h30	Community visit: Community Care Workers and CCGs	Inanda Lindelani/Ntuzuma	Nozipho	
	Work with Children Work			
15h00	Depart community back to Hotel		Nozipho	
16h00	Back at Concorde			
16h30	Women and struggle for liberation and emancipation in SA: My story	Conference Room	Ms Asha Moodley	
18h00	Dinner			
	Movie: Yesterday			

Notes of the Day:

---

¹ 1955 Congregation at Kliptown to adopt the Freedom Charter and subsequent split within the ANC (formation of PAC) and Sharpeville Massacre stands as two critical points by Black people that enough was getting enough!

The townships of **Inanda, Ntuzuma and KwaMashu** (INK) are about 25km North of the Durban city centre and is home to about 580 000 people (18 per cent of Durban's population) in 115 136 households. INK has one of the largest concentrations of low-income households in South Africa. Almost 77 per cent of households earn less than R1 600 per month, only 27 per cent of residents are employed and about 43 per cent of the people do not have formal houses.

Inanda was established in the 19th century as a 'reserve' for Africans. There was a substantial Indian population until 1936, when the area was designated for exclusive occupation by Africans. Inanda accounts for 50 per cent of INK's population. The area was also blessed with two historical figures in the names of Mahatma Gandhi and Dr John Dube.

KwaMashu was one of the **townships** of the former KwaZulu Bantustan. It was established in the period 1955-1966 to house Africans forcibly removed from Cator Manor (Umkhumbane). About a third of INK's population (32 per cent) lives in KwaMashu.

Ntuzuma was built in the 1970s by the Durban local authority as a planned African township. It was developed incrementally, with different service levels and tenure arrangements in each section. Ntuzuma accounts for 18 per cent of INK's population. All three of the constituent parts of INK experienced high levels of political violence during the 1980s.

The Group will visit Soweto one of the biggest townships in South Africa which like all other Townships was established to house Africans removed from areas that were designated for white, Indians or Coloured people or for White commercial interests.

The areas were also sites of devastating violence between IFP supporters and those of United Democratic Front (UDF). Sinani worked in different parts of these areas from the early 1990s until today.

We are sad to report that there are still lots of killings in former single sex hostel, which were part of Apartheid urban labour housing built alongside Townships. In most cases Townships housed evicted populations and hostels housed migrant labourer who came in to work in the City from rural towns and villages of South Africa and neighbouring states.

This unhealthy co-habitat imposed on people was also used by the State to fuel and caused untold hardships in urban Black townships across the land. Conveniently; Hotel Dwellers supported IFP and Townships were UDF/ANC dominated.

There is lots of infrastructure development going on in these areas but if one scratches deeper, one is saddened by urban poverty, hopelessness, frustration, drug abuse and domestic violence and abuse and all social ills associated with the pandemic violent past.

Our work with Children

Our work with children through PSS Groups is a shining light and hope for most children in the communities we support. It makes a contribution at the level of psychosocial development of the child.

The majority of children benefit from a range of Social Security Grant system monthly paid out by Government. Unlike the past they can also attend school without having to pay

school fees. Public health through government clinics and hospitals is free for most of the children in our groups.

BUT it all comes down to the behaviour of Adults who continue to lock most of the children out of the provisions of our Bill of Rights:

Families still struggle with addictions and unable to ensure that the small ones benefit from what is availed by the state; the quality of the free education is very poor and the level is going down all the time; Political and personality squabbles from central government through to local government is getting in the way of providing these services some times and when these are provided, they are not of very good quality.

Friday, 31 March 2017 (Ogagwini (am) and Durban (pm))				
08h30	Leave the Hotel			
09h00	Community Visit: Traditional Council of Thimuni The History of Mbumbulu conflict, causes, Sinani Peace building efforts, role of Leadership and process of African Reconciliation and cleansing Support Group- Mbumbulu Central	Inkosi L.D. Mkhize and Council		
12h00	Lunch	At the community (catering Mama Nkosi)		
13h00	Depart community for Durban			
14h00	Conversation with Political Activist, Politician/MP and Peace Activist		Ela Gandhi	
16h00	Tea			
17h00	Movie: Mandela: Long walk to freedom			

Notes of the Day

Sinani started working with the rural Traditionally-run and lead communities to the South of Durban City called the Great Mbumbulu area because of the request by Leadership led by Chief LD Mkhize. The work and history of the conflict in the area is documented in Sinani's Book which each person will get. Juba will also share some of the highlights of this work with the group. The work will be shared in detail during the conversation with the Leader LD Mkhize at his traditional home in Emb-Thumuni.

A conversation with Ela Gandhi a political Activist from the 60s, 70s and 80s. She served as a Parliamentarian during the first Democratic Parliament, under Pres Mandela. She also worked for a number of Non-Governmental organisations in the 80s and 90s. Ela is also a Grandchild of Mahatma Gandhi and has followed his footsteps in Peace building. She comes as one of the wise leaders of our time. The group will benefit from Ela’s struggle for liberation, her service to the first 5 years of democratic parliament and law-making to the present day state of South Africa Democracy. See more on:

https://en.wikipedia.org/wiki/Ela_Gandhi

Saturday, 01 April (Visit Tamil community in Phoenix)				
09h00	Time with Tamil Solidarity / Federation Group			
13h00	Lunch with the group			
13h00				
16h00	Reflections on the day			
	Movie: Shepherds + Butchers			

Day’s Notes

We hope that the group can interact with South African Tamil Community. Durban and South Africa in general is a diverse country with a number of religious, linguistic communities. It is important to always ensure that minority groups are acknowledged and given the respect as our constitution dictates. We are hoping that we can still secure a visit and connection with a large Tamil community of Durban.

The Day’s Movie:

South African violent past is a sad history of how in the quest to dominate and oppress the majority, the National Party Government started using Young White People to augment their military and police state by forced conscription to the security forces. After the final year of High School, young men were expected to join the arm for a year or two. Many were properly indoctrinated to defend an evil state that used religion to oppress the majority, many more defied this act with some parents sending their children off to England to avoid conscription. There is also those who were scared for life because of the atrocities they committed and subjected to. The Group will hopefully visit the Gallows in Johannesburg, where the movie is set, relating a story of a young men whose life was changed by his ‘job’ in the prison section that hanged people.

The Movie is 1:46 minutes

Sunday, 2 April				
09h00	Heritage site visit:	Inanda	Dumsani and Simanga	
	Ghandli Settlement			
	Dube			
12h00	Lunch at La Mercy Hotel			
14h00	Luthuli Centre	Groutville		
15h30	Return to the Hotel Daily reflections	@ the Hotel		

18h00	Dinner	Tbc		
-------	--------	-----	--	--

Notes of the Day:

The Group will visit 3 sites of people who were part of early negotiations and talk with the British Empire for the right and representation of African people:

1. John Langalibalele Dube was a Founder and first President of South Africa Native National Congress in 1912. The organisation changes its name to the Africa National Congress in 1923.
2. Mahatma Ghandli who is known for his Peaceful resistance during his stay in South Africa in the late 1800s and early 1900s.
3. Another icon of our peaceful struggle for freedom is Chief Albert Luthuli, who is a native of the Northern of Durban City town of Groutville. He also served as the President of the African National Congress, just before it was banned in 1960. A Peace Laurette for his peaceful resistance to the system.

Monday, 3 April				
08h30	Leave for Richmond		Nathi Mbatha and Mzo	
09h00	Visit to Richmond: Touring the Violence sites			
12h30	Lunch with our hosts in Richmond			
13h30	Leave for Mandela capture site			
14h30	Tour of the Capture site			
	Return to Durban			

Notes of the Day:

Richmond is a small farming town to the West of Durban. It was one of the areas that experienced inter-party violence late 1980s and most of the 1990s. The conflict was mostly between, the ANC, IFP and UDM.

There were a number of interventions to bring together the Parties to work for Peace and lots of Leaders in the area learnt a lot about Peace Building from Sinani and other support organisations and the Democratic Government.

The Group will meet members of the three Political Parties who have worked together over the years to re-build the community and plough seeds for coexistence. Our hosts will also take us on the tour of sites of war and killings and some symbolic events that took place in the area over the years.

Mandela Capture site

The Group will notice that like the World, democratic South Africa honours Mandela in a big way. At least four² provinces have landmarks/sites to ensure that his legacy lives on. This Province boast the site where he was finally captured by security police and send to prison and ultimately to the Island.

Tuesday, 4 April				
08h30	Community visit: <ul style="list-style-type: none"> • Meeting Leadership • Services Providers: (War Rooms) • Meeting CCGs • Work with Teenagers in a School 	Nhlazuka	Mzo	
16h00	Return to the hotel			
17h00	Daily Reflections			
18h00	Supper			
Wednesday, 5 April (At Mbumbulu, Thoyana + Embo)				
09h00	<ul style="list-style-type: none"> • Leave for the visit 		Nathi Mbatha and Skhumbuzo	
10h00	Meeting with CBO Forum and Community Care Workers			
12h30	Lunch with the Group			
14h00	Meet with Youth Group and leadership			
15h30	Depart for Durban			
17h00	Reflection			
19h00	Out for Dinner			

Thursday, 6 April				
09h00	SA's Transition to Democracy: <ul style="list-style-type: none"> • Government of National Unity • The Truth and Reconciliation Commission 	@ the Hotel	Ilan Lax	
10h30	Tea			
11h30	Government work related to Transitional justice			
12h30	Lunch	@the Hotel		
14h30	Travel to Joburg by bus			

² Eastern Cape (where he was born is home to a museum); Western Cape in Robben Island; Gauteng headquarters of Mandela Foundation and at least 2 large status of the Leader

15h30				
16h00				
21h00	Arrive at the Hotel in Joburg			

Friday, 7 April				
10h00	Visit Khuluma Support Group: Supporting victims of apartheid violence	Dr Jobson		
14h00	Meet the Representative of Department of Justice in Pretoria	Tbc		
16h00	Return to Joburg via Freedom Park			
Saturday, 8 April				
10h00	<ul style="list-style-type: none"> Follow the Red Tour to Soweto Lunch in Soweto Shopping 			
17h00	<ul style="list-style-type: none"> Interact with an Ex-Robben Island Prisoner 	Mr J Mlambo		
18h30	Dinner at the hotel with Mr Mlambo			
Sunday, 9 April (Fly to Cape Town and Visit Robben Island)				
07h00	<ul style="list-style-type: none"> Early Flight to Cape Town Drop stuff at the Hotel and leave for Robben island 			
	Visit Robben Island			
17h00	Check-in			
Monday, 10 April (meet IJR)				
09h00	Meeting with Cadres of Liberation movements and Ex-Island Prisoners			
12h30	Lunch			
13h00	Meet with Institute for Transitional Justice and Reconciliation and Sinani	Mr Stan		

The Institute for Justice and Reconciliation will host the group for about 2 hours on Monday, 10 April 2017. The group will benefit and be interested on the Institute's Justice and

reconciliation programme presentation; their approach to this work, what you have done within SA, what you seek to achieve and in particular what country like Sri Lanka can learn from your work. The Group can ask searching and critical questions about Justice and Reconciliation; this is a real opportunity to learn from the South experience and their work elsewhere in the world and is correct last stop.

A final reflection and feedback session will happen at the hotel later on the day.

Tuesday, 11 April				
12h30	Leave at lunchtime for Dubai from Cape International Airport			

படங்கள்

அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் - ஜொகன்னஸ்பேர்க்

அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் - வாயில் கதவுகள் - ஜொகன்னஸ்பேர்க்

நிறுவெறி நூதனசாலை - ஜொகன்னஸ்பேர்க்

காந்தி வாசஸ்தலம் - டேர்பன்

தலைவர் அல்பேர்ட் லுதுலி நூதனசாலை - கிரொளட்வில்

தலைவர் அல்பேர்ட் லுதுலி வாசஸ்தலம் - கிரொளட்வில்

நெல்சன் மண்டேலா அவர்கள் வாக்களித்த மண்டபம்
- ஒஹ்லங்கே

நெல்சன் மண்டேலா அவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட இடம்
- ஹெளலிக்

ஆபிரிக்க மக்களின் பாரம்பரிய வாழ்விடங்கள் - டேர்பன்

அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் - உட்புறத்தோற்றம்
- ஜொகன்னஸ்பேர்க்

தனிமைச் சிறையறைகள் - ஜொகன்னஸ்பேர்க்

ரொபின் தீவு கைதிகள் சுண்ணக்கல் தோண்டுமிடம்

நினைவுத்தூபி - வண. ஜோன் டூபே - ஒஹ்லங்கே

நினைவுத்தூபி - நெல்சன் மண்டேலா அவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட இடம் - ஹெளளவிக்

நெல்சன் மண்டேலா அவர்களின் சிறையறைப் பொருட்கள்

நிறுவெறி ஆட்சிக்கால உபகரணங்கள் - ஜொகன்னஸ்பேர்க்

ரொபேர்ட் சொப்க்வே தனிமைச் சிறை - ரொபின் தீவு

ஜனநாயகத்தின் சுடர் - ஜொகன்னஸ்பேர்க்

Inquiries:

Postal address:

Maatram Foundation (GTE) LTD
152, 2nd Lane, Pandarikulam, Vavuniya

Phone: +94242223432

Email: contact@maatramfoundation.org